

Giê-rê-mi

¹ Sau đây là lời của Giê-rê-mi, con trai Hinhkia. Ông thuộc gia đình các thầy tế lễ ở thị trấn A-na-thốt*, xứ Bê-ni-gia-min. ² CHÚA phán cùng Giê-rê-mi vào năm thứ mười ba triều Giô-xia†, con Am-môn, vua xứ Giu-đa. ³ CHÚA cũng phán cùng Giê-rê-mi khi Giê-hô-gia-kim, cũng con của Giô-xia trị vì xứ Giu-đa và suốt mười một năm đang khi Xê-đê-kia, con Giô-xia trị vì xứ Giu-đa. Vào tháng năm, năm thứ mười một đời vua đó, dân chúng Giê-ru-sa-lem bị bắt làm tù binh.

Chúa gọi Giê-rê-mi

⁴ CHÚA phán cùng tôi rằng:

⁵ “Trước khi ta tạo ra ngươi trong lòng mẹ, ta đã chọn ngươi.

Trước khi ngươi ra chào đời,

ta đã để riêng ngươi ra làm công tác đặc biệt.

Ta đã chỉ định ngươi làm nhà tiên tri cho các dân.”

* **1:1:** các thầy tế lễ ... A-na-thốt Các thầy tế lễ này có lẽ thuộc về gia đình thầy tế lễ A-bia-tha. A-bia-tha là thầy tế lễ tối cao ở Giê-ru-sa-lem vào thời vua Đa-vít. Sau đó vua Sô-lô-môn truyền chuyển ông đến A-na-thốt. † **1:2:** năm thứ mười ba triều Giô-xia Vào khoảng năm 627 trước Công nguyên.

⁶ Tôi thưa, “Nhưng lạy CHÚA là Thượng Đế, Ngài biết rằng tôi biết nói gì đâu vì tôi chỉ là một đũa con nít.”

⁷ Nhưng CHÚA bảo tôi,

“Đừng nói, ‘Tôi chỉ là một đũa con nít.’

Người phải đi đến bất cứ nơi nào ta sai người,

nói bất cứ điều nào ta bảo.

⁸ Đừng sợ ai hết vì ta ở cùng người

và che chở người,” CHÚA phán vậy.

⁹ Rồi CHÚA giơ tay ra chạm vào môi tôi. Ngài phán,

“Hỡi Giê-rê-mi, ta đã đặt lời ta vào miệng người.

¹⁰ Ngày nay ta đã đặt người coi sóc các dân, các nước.

Người sẽ nhổ và phá sập, hủy diệt và lật đổ, xây dựng và trồng trọt.”

Giê-rê-mi nhìn thấy hai dị tượng

¹¹ Rồi CHÚA bảo tôi rằng, “Hỡi Giê-rê-mi, người thấy gì?”

Tôi thưa, “Tôi thấy một nhánh cây hạnh nhân.”

¹² CHÚA phán cùng tôi, “Người thấy đúng, vì ta đang trông chừng[‡] để chắc chắn rằng lời ta sẽ thành sự thật.”

[‡] **1:12:** trông chừng Đây là một lối chơi chữ. Trong tiếng Hê-bơ-rơ chữ “shaqed” nghĩa là gỡ hạnh nhân, và “shoqed” nghĩa là “trông chừng.”

13 CHÚA lại phán cùng tôi lần nữa, “Người thấy gì?”

Tôi thưa, “Tôi thấy một nồi nước sôi, đổ tràn từ phía Bắc.”

14 CHÚA phán cùng tôi, “Thảm họa sẽ đến từ phương Bắc và giáng trên tất cả dân cư trong xứ này.”

15 CHÚA phán “Ít lâu nữa ta sẽ kêu gọi các dân thuộc mọi nước miền Bắc, Các vua đó sẽ đến và lập ngôi mình gần ngõ vào các cổng thành Giê-ru-sa-lem. Họ sẽ đánh phá tất cả các vách thành quanh Giê-ru-sa-lem và các thành phố Giu-đa.

16 Và ta sẽ loan báo phán quyết của ta nghịch cùng dân ta vì họ đã làm ác, quay lưng khỏi ta. Họ đã dâng sinh tế cho các thần khác, và bái lạy các tượng chạm do tay mình làm ra.

17 Hỡi Giê-rê-mi, hãy sẵn sàng. Hãy đứng lên bảo họ mọi điều ta truyền cho người.

Đừng sợ họ, nếu không ta sẽ khiến người run sợ trước mặt họ.

18 Hôm nay ta sẽ làm cho người ra một thành vững chắc, một cột sắt, một vách đồng.

Người có thể chống lại bất cứ ai trong xứ: Các vua Giu-đa, sĩ quan, thầy tế lễ,

và các dân trong xứ.
19 Họ sẽ chống đối người
nhưng sẽ không thắng người nổi
vì ta ở cùng người để bảo vệ người!" CHÚA
phán vậy.

2

Ít-ra-en quay mặt khỏi Thượng Đế

1 CHÚA phán cùng tôi như sau: 2 "Hãy đi nói
cùng dân cư Giê-ru-sa-lem rằng: CHÚA phán:

'Ta nhớ lại khi các người còn là một tân quốc
gia,
các người trung thành với ta như thế nào.
Các người yêu ta như một cô dâu.
Các người đi theo ta qua sa mạc,
một vùng đất chưa hề được trồng trọt.

3 Ít-ra-en là dân thánh cho CHÚA,
giống như hoa quả đầu mùa của mùa gặt
Ngài.

Những kẻ làm hại Ít-ra-en bị trừng phạt nặng
nề.
Thảm họa xảy đến cho chúng,' " CHÚA phán
vậy.

4 Hãy nghe lời của CHÚA, hỡi nhà Gia-cốp,
và các họ hàng Ít-ra-en.

5 CHÚA phán như sau:
"Ta rất công bằng với tổ tiên các người,

vậy tại sao chúng quay bỏ ta?

Tổ tiên các người thờ lạy các tượng chạm vô ích
và chính mình cũng trở thành vô dụng.

⁶ Tổ tiên các người không hề hỏi,
'CHÚA là Đấng mang chúng ta
ra khỏi Ai-cập đâu rồi?

Ngài dẫn dắt chúng ta qua sa mạc,
qua vùng đất khô khan lỏm chổm đá,
qua xứ tằm tối và nguy hiểm.

Ngài dẫn chúng ta qua nơi không ai ở hay
đi lại.'

⁷ Ta đưa các người vào một xứ phì nhiêu
để các người mặc tình ăn hoa quả và sản vật
xứ đó.

Nhưng các người vào làm như nhớp xứ ta;
Các người làm nơi đó trở thành ghê tởm.

⁸ Các thầy tế lễ không hỏi,
'CHÚA đâu rồi?'

Những người truyền bá lời giáo huấn ta, không
hề biết ta.
Các lãnh tụ chống nghịch ta.

Các nhà tiên tri nói tiên tri nhân danh Ba-anh,
và bái lạy các tượng chạm vô ích."

⁹ "Nên bây giờ ta nhắc lại điều ta đã tuyên bố
nghịch cùng các người," CHÚA phán.
"Ta sẽ loan báo điều ta nghịch cùng con
cháu các người.

- 10 Hãy băng qua biển đến các đảo Kít-tim* mà xem.
 Hãy sai người đến xứ Kê-đa mà nhìn cho kỹ.
 Xem thử có thấy chuyện như thế này chưa?
- 11 Có dân tộc nào đánh đổi thần mình không?
 Dù cho thần của chúng không phải là thần
 đi nữa.
 Nhưng dân ta đã đổi Thượng Đế vinh hiển của
 mình
 để lấy những tượng chạm vô ích.
- 12 Hỡi trời, hãy sững sốt về chuyện này
 và hãy run sợ!” CHÚA phán vậy.
- 13 “Dân ta đã phạm hai điều ác:
 Chính họ đã quay lưng khỏi ta,
 là suối nước sống.
 Rồi tự đào các hồ chứa nước† cho mình,
 là giếng nứt nẻ không giữ nước được.
- 14 Dân Ít-ra-en có phải là nô lệ không?
 Chúng đã là nô lệ từ lúc mới ra đời sao?
 Tại sao chúng bị bắt làm tù binh?
- 15 Quân thù đã găm thét nghịch cùng Ít-ra-en
 như sư tử rống;
 chúng đã găm gờ cùng Ít-ra-en.
 Chúng đã tiêu hủy đất Ít-ra-en.
 Các thành phố của Ít-ra-en điêu tàn,
 dân cư đã bỏ đi hết.

* **2:10:** các đảo Kít-tim Đây là tên đảo Chip nhưng danh từ này cũng thường dùng để chỉ các đảo khác và các vùng bờ biển ở Địa-trung-hải. † **2:13:** đào các hồ chứa nước Nghĩa là họ dựng nên các thần giả.

- 16 Dân cư các thành Mem-phít và Ta-ban-hê[‡]
 đã cạo đầu các người để sỉ nhục các người.
- 17 Phải chẳng các người rước những điều này
 vào mình
 vì đã quay khỏi Thượng Đế
 trong khi Ngài đang dẫn các người vào
 đường chính đáng?[§]
- 18 Đừng đi xuống Ai-cập
 hay uống nước sông Si-ho mà uống công!
 Chớ nên đi qua A-xy-ri cầu cứu
 và uống nước sông Ơ-phơ-rát vì chẳng ích
 gì.
- 19 Các người chuốc lấy trừng phạt
 do điều ác mình làm
 và những điều quấy các người phạm
 sẽ dạy các người một bài học.
 Hãy suy nghĩ điều này và hiểu rằng
 quay khỏi CHÚA, Thượng Đế mình,
 là điều cực ác.
 Không kính sợ Ngài là điều sai bậy,”
 CHÚA Toàn Năng phán vậy.
- 20 “Trước kia các người bẻ gãy ách, cắt bỏ dây
 thừng trói buộc mình
 và nói, ‘Chúng tôi sẽ không phục vụ Ngài!’
 Thật vậy, các người nằm xuống hành dâm
 trên mỗi ngọn đồi, và dưới mỗi cây xanh*.

[‡] **2:16:** Mem-phít và Ta-ban-hê Hai thành phố ở Ai-cập.

[§] **2:17:** dẫn ... chính đáng Câu này không có trong bản cổ Hi-lạp. * **2:20:** Thật vậy, ... dưới mỗi cây xanh Có nghĩa là dân chúng thờ phụng các thần giả ở những nơi ấy.

- 21 Ta đã trồng các người như một dây nho đặc biệt
gieo hạt giống rất tốt.
Tại sao các người hóa thành dây nho hoang
sinh ra trái nho xấu vậy?
- 22 Dù cho các người tắm rửa bằng xà-bông và
thuốc tẩy,
ta vẫn nhìn thấy vết dơ của tội lỗi các người,”
CHÚA là Thượng Đế phán vậy.
- 23 “Sao các người nói được cùng ta rằng,
‘Tôi không có lỗi.
Tôi không có thờ thần Ba-anh?’
Hãy nhìn những gì người làm trong thung lũng.
Hãy suy nghĩ đến những hành động người.
Người như con lạc đà cái đến thời kỳ rượng đực
chạy tung tăng khắp nơi.
- 24 Người như con lừa hoang sống trong sa mạc
và đánh hơi gió vào thời kỳ rượng đực.
Lúc đó ai mà ngăn chặn nó được?
Lừa đực nào đuổi theo
cũng bắt được nó dễ dàng;
vào thời kỳ rượng đực, rất dễ kiếm nó.
- 25 Đừng chạy cho đến khi chân người sút giày
dép
hay đến khi cổ họng người khô.
Nhưng người nói, ‘Vô ích!
Tôi thích các thần khác,
Tôi phải theo đuổi họ!’ ”
- 26 Kẻ trộm cũng cảm thấy xấu hổ
khi bị bắt quả tang.

Nhà Ít-ra-en cũng vậy, phải biết mất cỡ,
từ thầy tế lễ cho đến các nhà tiên tri.

27 Họ nói cùng vật làm bằng gỗ rằng,
“Người là cha ta,”

và tượng đá rằng, “Người sinh ra ta.”

Những kẻ đó không thèm nhìn đến ta;
Chúng đã quay lưng khỏi ta.

Nhưng khi gặp khốn đốn thì chúng kêu,
“Xin hãy đến cứu chúng tôi!”

28 Những hình tượng các người làm cho mình
đâu rồi?

Bảo chúng đến cứu người
khi người gặp khốn khó đi!

Hỡi dân Giu-đa, người có bao nhiêu thị trấn
thì có bấy nhiêu hình tượng!

29 “Sao các người phàn nàn cùng ta?

Tất cả các người đều đã chống nghịch ta,”
CHÚA phán vậy.

30 “Ta đã trừng phạt các người nhưng không kết
quả.

Các người không thèm trở lại cùng ta
khi ta trừng phạt các người.

Các người dùng gươm giết các nhà tiên tri mình
như sư tử đói.”

31 “Hỡi dân Giu-đa, hãy để ý nghe lời CHÚA:

Có phải ta giống sa mạc cho dân Ít-ra-en
hay như mảnh đất đen tối và hiểm nguy chăng?

Sao dân ta bảo, ‘Chúng ta tha hồ đi thong
dong.

Chúng ta sẽ không đến cùng Ngài nữa’?

32 Thiếu nữ không hề quên đồ trang sức mình,
cô dâu không quên vật trang điểm cho áo
cưới mình.

Nhưng dân ta quên ta không biết bao nhiêu lâu.

33 Các người biết rành việc theo đuổi tình yêu.

Người đàn bà kém cỏi nhất cũng học được
những thói gian ác từ các người.

34 Trên áo quần người cũng có vấy máu
của kẻ nghèo khó và vô tội,

họ không phải là bọn trộm cắp
mà các người bắt được quả tang.

Chính các người làm những chuyện đó,

35 rồi tuyên bố, ‘Tôi vô tội.

Thượng Đế không nổi thịnh nộ cùng tôi
đâu.’

Nhưng ta sẽ kết tội người vì nói dối,

Vì người bảo, ‘Tôi có phạm tội đâu.’

36 Thật quá dễ cho các người đổi ý.

Đến nỗi Ai-cập cũng như A-xy-ri
đều làm nhục người.

37 Cuối cùng người sẽ rời nơi đó

hai tay chấp trên đầu như tù binh.

Người tin cậy các nước đó,

nhưng chúng chẳng giúp gì được cho người,
vì CHÚA đã từ bỏ chúng.”

3

Giu-đa bất trung

1 “Nếu một người đàn ông ly dị vợ mình,
nàng đi lấy chồng khác,

thì người chồng đầu tiên có nên trở lại với
nàng không?

Nếu người trở lại với nàng*

thì đất chẳng hóa ra như nhớp sao?

Nhưng các người đã hành dâm

như gái điếm với nhiều tình nhân,

mà các người còn muốn trở lại cùng ta sao?"

CHÚA hỏi.

² "Hỡi Giu-đa, hãy nhìn các ngọn đồi trọc.

Có nơi nào mà người chưa hành dâm không?

Người ngồi bên đường chờ người yêu,

như dân du mục trong sa mạc.

Người đã khiến đất bị như nhớp,

vì người đã làm điều ác và hành động như
gái điếm.

³ Vì vậy mà mưa không rơi,

cũng chẳng có mưa xuân.

Nhưng mặt người vẫn dày dạn

như mặt gái làng chơi.

Đến nỗi người không hề biết xấu hổ là gì.

⁴ Nay người lại kêu cầu cùng ta,

'Cha ơi, Ngài là bạn tôi từ khi tôi còn trẻ.

⁵ Ngài sẽ giận tôi mãi mãi sao?

Cơn thịnh nộ Ngài còn đòi đòi sao?'

Hỡi Giu-đa, tuy người nói điều ấy,

nhưng người vẫn tiếp tục làm ác như
thường!"

* **3:1:** Nếu người trở lại với nàng Luật Mô-se cấm không cho người đàn ông kết hôn lại với người đàn bà mình đã ly dị nếu người ấy đã là vợ của một người khác. Xem Phục 24:1-4.

Giu-đa và Ít-ra-en như hai chị em xấu nết

⁶ Khi vua Giô-xia đang trị vì Giu-đa thì CHÚA phán cùng tôi rằng, “Người có thấy Ít-ra-en[†] bất trung ra sao chưa? Nó hành dâm cùng các tượng chạm trên mỗi ngọn đồi và dưới mỗi cây xanh. ⁷ Ta tự nhủ, ‘Ít-ra-en sẽ trở về cùng ta sau khi nó làm điều ác đó,’ nhưng nó không trở về. Còn em nó là Giu-đa thấy điều nó làm. ⁸ Giu-đa thấy ta đã ly dị Ít-ra-en vì nó ngoại tình, nhưng điều đó chẳng làm cho em gái nó là Giu-đa run sợ chút nào. Nó cũng ra hành nghề mãi dâm! ⁹ Và nó cũng không ngần ngại hành nghề ấy. Nó làm xú nó như nhớp và phạm tội ngoại tình vì nó bái lạy tượng chạm bằng đá và bằng gỗ. ¹⁰ Đứa em gái gian ác của Ít-ra-en không hết lòng trở về cùng ta, chỉ giả vờ bên ngoài thôi,” CHÚA phán vậy.

¹¹ CHÚA phán cùng ta, “Ít-ra-en bất trung còn tỏ ra khá hơn Giu-đa giả dối. ¹² Hãy đi loan báo lời này cùng phương Bắc:

CHÚA phán, ‘Hỡi dân Ít-ra-en bất chính, hãy trở lại,

Ta sẽ không còn giận ngươi nữa,

vì ta đầy lòng nhân ái,’ CHÚA phán vậy.

‘Ta sẽ không giận ngươi mãi mãi.

¹³ Người chỉ cần nhận tội rằng

[†] **3:6:** Ít-ra-en Ở đây từ ngữ Ít-ra-en ám chỉ vương quốc Ít-ra-en ở phía Bắc. Ít-ra-en bị quân A-xy-ri tiêu diệt khoảng 100 năm trước thời kỳ của Giê-rê-mi.

người đã chống nghịch CHÚA, là Thượng Đế,
và người đã từng bái lạy các thần khác dưới mỗi cây xanh
và không vâng lời ta,' " CHÚA phán vậy.

¹⁴ CHÚA phán, "Hỡi con cái bất trung hãy trở lại vì ta là chủ người. Ta sẽ chọn một người từ mỗi thành và hai người từ mỗi họ hàng, rồi ta sẽ mang các người đến Giê-ru-sa-lem. ¹⁵ Sau đó ta sẽ ban cho các người các lãnh tụ mới trung thành với ta, là những người sẽ hướng dẫn các người trong tinh thần hiểu biết và thông sáng."

¹⁶ CHÚA phán, "Trong những ngày đó các người sẽ đông đảo trong xứ. Lúc đó sẽ không ai nói, 'Tôi nhớ lại Rừng Giao Ước.' Họ sẽ không suy nghĩ, nhớ lại, tiếc nuối Rừng đó hay đóng một Rừng khác. ¹⁷ Lúc đó dân chúng sẽ gọi Giê-ru-sa-lem là Ngôi của CHÚA, và mọi dân sẽ cùng đến Giê-ru-sa-lem để tỏ lòng tôn kính CHÚA. Họ sẽ không còn đi theo lòng ương ngạnh, gian ác của mình nữa. ¹⁸ Trong những ngày đó gia đình Giu-đa sẽ nhập với gia đình Ít-ra-en. Họ sẽ từ một xứ miền Bắc trở về đất mà ta đã ban cho tổ tiên họ."

¹⁹ "Ta, là CHÚA phán,
Ta sẽ rất vui đối xử với các người như con cái ta
ban cho các người một xứ xinh tươi,

- một xứ tốt đẹp hơn xứ của bất cứ dân nào khác.’
 Ta nghĩ các người sẽ gọi ta là, ‘Cha tôi’
 và sẽ không quay mặt khỏi ta nữa.
 20 Nhưng người đã như người vợ bất chính với chồng mình,
 hỡi nhà Ít-ra-en, các người đã bất trung đối cùng ta,” CHÚA phán vậy.
 21 Các người có thể nghe tiếng kêu la từ các đồi trọc.
 Đó là tiếng dân Ít-ra-en kêu khóc
 và nài xin được thương xót.
 Vì chúng đã trở nên gian ác,
 quên CHÚA là Thượng Đế mình.
 22 “Hỡi các con cái bất trung, hãy trở lại cùng ta,
 ta sẽ tha thứ[‡] tội bất trung của các người.”
 “Vâng, chúng tôi sẽ đến cùng Ngài,
 vì Ngài là CHÚA và Thượng Đế chúng tôi.
 23 Bái lạy các tượng chạm trên các ngọn đồi
 hay trên các núi là điều ngu xuẩn.
 Hẳn nhiên sự cứu rỗi của Ít-ra-en
 đến từ CHÚA là Thượng Đế chúng ta.
 24 Từ khi chúng tôi còn trẻ,
 các tượng chạm ô nhục đã ăn các sinh tể
 nuốt hết những gì tổ tiên chúng tôi làm ra,
 các bầy chiên và bầy bò,
 con trai con gái của họ.
 25 Chúng ta hãy nằm lăn trong ô nhục,

‡ 3:22: tha thứ Nguyên văn, “chữa lành.”

hãy để hổ nhục trùm lấy chúng ta như cái mền.
Chúng ta đã phạm tội cùng CHÚA là Thượng Đế chúng ta,
cả chúng ta lẫn tổ tiên chúng ta đã làm như thế.
Từ lúc trẻ đến bây giờ,
chúng ta không vâng lời CHÚA là Thượng Đế chúng ta.”

4

¹ CHÚA phán, “Hỡi Ít-ra-en,
nếu các người trở lại cùng ta thì hãy trở lại đi.
Nếu các người ném bỏ các tượng chạm mà ta ghét,
thì đừng đi lang thang khỏi ta nữa.
² Nếu các người nói các người sẽ hứa,
‘Thật như CHÚA hằng sống,’
và các người nói điều đó với tấm lòng ngay thẳng,
chân thật, thì CHÚA sẽ ban phước cho dân tộc,
họ sẽ ca ngợi Ngài về điều Ngài làm.”

³ Đây là điều CHÚA phán cùng dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem:

“Hãy cày đất hoang,
đừng gieo giống giữa bụi gai.

⁴ Hỡi dân Giu-đa và dân Giê-ru-sa-lem,

hãy dâng mình phục vụ CHÚA,
nhất định vâng lời Ngài*,
nếu không, cơn thịnh nộ ta sẽ lan tràn như
lửa cháy,
không ai dập tắt được,
vì điều ác các ngươi làm.

Khốn khổ do phương Bắc mang lại

⁵ Hãy loan tin này trong Giu-đa và công bố
trong Giê-ru-sa-lem:

‘Hãy thổi kèn khắp xứ!’

Hãy la lớn lên rằng,

‘Hãy tập họp lại!

Hãy chạy trốn đến các thành có vách kiên
cố!’

⁶ Hãy giương cờ báo hiệu về hướng Giê-ru-sa-
lem!

Hãy chạy cứu mạng mình, đừng chậm chân,
vì ta sẽ mang thảm họa đến từ phương Bắc†.

Sẽ có sự tàn phá kinh khủng.”

⁷ Sư tử đã ra khỏi hang;

kẻ hủy diệt các dân đã lên đường.

Nó đã rời quê hương

để tàn phá xứ các ngươi.

Các thị trấn ngươi sẽ bị tiêu diệt

* **4:4:** hãy dâng mình ... Ngài Nguyên văn, “Hãy cắt dương bì vì CHÚA, hãy lấy da qui đầu khỏi lòng các ngươi.” Xin xem thêm chú thích về tục lệ “cắt dương bì” ở Bảng Giải Thích Từ Ngữ nằm ở cuối sách. † **4:6:** phương Bắc Quân Ba-by-lôn đến từ phương ấy để tấn công Giu-đa. Các đạo quân từ các xứ phương Bắc và phương Đông thường theo các hướng ấy để tấn công Giu-đa và Ít-ra-en.

không còn ai sống sót.

⁸ Cho nên hãy mặc vải xô,
chứng tỏ lòng buồn bực, kêu khóc thảm
thiết đi.

Cơ thịnh nộ kinh khủng của CHÚA
không quay khỏi chúng ta.

⁹ CHÚA phán, “Khi việc đó xảy ra,
thì các vua và các sĩ quan sẽ mất can đảm.
Các thầy tế lễ sẽ hoảng sợ,
còn các nhà tiên tri sẽ kinh hoàng!”

¹⁰ Rồi tôi nói, “Lạy Chúa là Thượng Đế, Ngài
đã phỉnh dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Ngài bảo,
'Các người sẽ có hòa bình,' nhưng bây giờ thì
lưỡi gươm kề bên cổ chúng tôi!”

¹¹ Lúc đó người ta sẽ loãn tin này cho Giu-đa và
Giê-ru-sa-lem:
“Một luồng gió nóng thổi từ các đồi trọc của
sa mạc Giu-đa đến dân Chúa.

Không phải gió hiu hiu để phân chia thóc và trấu
ra đâu.

¹² Tôi cảm thấy một luồng gió nóng hơn thế nữa.
Bây giờ thì chính tôi loãn tin này nghịch
cùng dân Giu-đa.”

¹³ Kia! Kẻ thù nổi lên như đám mây,
và quân xa chúng ào đến như gió lốc.

Ngựa của chúng nhanh hơn chim ưng.
Khốn cho chúng ta! Đòi chúng ta tàn rồi!

¹⁴ Hỡi dân cư Giê-ru-sa-lem,
hãy lau sạch điều ác khỏi lòng mình đi

để các người được cứu.
Đừng mãi lập mưu ác nữa.

15 Có tiếng vang ra từ xứ Đan[‡]
mang tin dữ từ các núi Ép-ra-im.

16 “Hãy báo cáo điều này cho các dân[§].

Hãy loan tin này ra trong Giê-ru-sa-lem:
‘Quân xâm lăng tràn đến từ một xứ xa xăm,
tiếng reo hò xung trận nghịch lại các thành
phố Giu-đa.

17 Quân thù đã bao vây Giê-ru-sa-lem
như người canh ruộng,
vì Giu-đa đã phản nghịch ta, ’ ” CHÚA phán
vậy.

18 “Lối sống và hành vi các người
đã mang khốn khổ này đến cho các người.

Đây là sự trừng phạt của các người.

Thật khốn cho các người!

Nỗi đau đớn đâm xuyên qua lòng các người!”

Lời than khóc của Giê-rê-mi

19 Ôi, tôi đau đớn, đau quá chừng!

Tôi khòm xuống vì đau.

Ôi, lòng tôi quặn thắt!

Tim tôi đập mạnh.

Tôi không thể nào im lặng được,

vì tôi đã nghe tiếng kèn.

Tôi nghe tiếng reo hò xung trận.

[‡] 4:15: xứ Đan Dân chúng thuộc chi tộc Đan sống gần ranh giới phía Bắc của Ít-ra-en. Vì thế họ là những người đầu tiên bị kẻ thù phương Bắc tấn công. § 4:16: Hãy báo cáo ... các dân Bản Hê-bơ-rơ ở chỗ này hơi khó hiểu.

- 20 Thảm họa chồng lên thảm họa;
cả xứ đã bị tiêu diệt.
Chỉ trong nháy mắt, lều của tôi bị tiêu hủy.
Màn của tôi bị giật xuống nhanh chóng.
- 21 Tôi phải nhìn ngọn cờ chiến tranh trong bao
lâu nữa?
Tôi phải còn nghe tiếng kèn xung trận trong
bao lâu nữa?
- 22 CHÚA phán, “Dân ta quả ngu dại.
Chúng không hề biết ta.
Chúng thật là con cái ngu xuẩn;
chẳng hiểu biết gì.
Chúng giỏi làm ác,
không hề biết làm điều thiện.”

Thảm họa sắp đến

- 23 Tôi nhìn mặt đất thì thấy gì?
Đất hoang vu và vô hình dạng*.
Tôi nhìn bầu trời,
thì không còn thấy ánh sáng nữa.
- 24 Tôi nhìn núi non thì thấy gì?
Chúng đang rung chuyển.
Các ngọn đồi đều chuyển động lên.
- 25 Tôi nhìn thì chẳng thấy bóng dáng người nào.
Tất cả chim trời đều bay đi hết.
- 26 Tôi nhìn thì thấy đất xưa kia tốt tươi, phì nhiêu
nay đã hoá ra sa mạc.

* **4:23:** Tôi nhìn ... hình dạng Giê-rê-mi so sánh quê hương ông với thời kỳ trước khi Thượng Đế tạo dựng nên thế giới. Xem Sáng 1:1.

Các thị trấn nó đã bị CHÚA tiêu diệt trong cơn thịnh nộ lớn của Ngài.

27 CHÚA phán như sau:

“Toàn thể đất đai sẽ bị điêu tàn,
nhưng ta sẽ không hoàn toàn tiêu diệt nó.

28 Dân trên đất sẽ khóc lóc thảm thiết,
bầu trời sẽ tối đen,
vì ta đã phán và sẽ không đổi ý.

Ta đã quyết định, và sẽ không thay đổi quyết định đó.”

29 Khi nghe tiếng lính cỡi ngựa và lính bắn cung,
thì dân chúng trong thị trấn đều bỏ chạy.

Họ núp trốn trong các bụi rậm,
núp trong các hang hốc†.

Các thành phố của Giu-đa hoang vu không ai ở.

30 Hỡi Giu-đa là nước bị tiêu diệt, người làm gì đó?

Sao người ăn diện và trang điểm bằng nữ trang
bằng vàng làm gì?

Sao người vẽ mắt làm gì?

Người ăn diện cho đẹp, nhưng vô ích.

Người yêu người ghét người;

Chúng muốn giết người.

31 Ta nghe tiếng đàn bà sinh đẻ,

tiếng rên siết như đàn bà sinh con so.

Đó là tiếng rên la của con gái Xi-ôn‡.

† 4:29: núp trong các hang hốc Câu này trích theo bản cổ Hi-lạp.

‡ 4:31: con gái Xi-ôn Một tên khác của Giê-ru-sa-lem. Xem “Xi-ôn” trong Bảng Giải Thích Từ Ngữ.

Nó giơ tay lên cầu nguyện rằng,
“Ôi, tôi sắp ngã đi trước mặt những kẻ giết tôi!”

5

Sự gian ác của dân Giu-đa

¹ CHÚA phán, “Hãy đi lên đi xuống các phố xá Giê-ru-sa-lem. Hãy nhìn quanh quất để tìm xem. Hãy lục lọi khắp các công viên trong thành phố. Nếu người tìm được một người làm điều ngay thẳng, tìm kiếm chân lý, thì ta sẽ tha cho thành ấy. ² Dù dân chúng bảo, ‘Thật như CHÚA hằng sống!’ nhưng chúng không thực tâm tin như thế.”

³ Lạy CHÚA, Ngài không tìm chân lý trong con người sao?
Ngài đánh dân Giu-đa,
nhưng chúng chẳng biết đau.
Ngài chà đạp chúng,
nhưng chúng không chịu học làm điều lành.
Chúng ương ngạnh hơn đá;
nhất định không trở về cùng Thượng Đế.

⁴ Nhưng tôi nghĩ,
“Đây chỉ là những người nghèo khổ, ngu dốt.
Họ chưa hiểu biết đường lối CHÚA
và cũng chưa biết Thượng Đế muốn họ làm gì.”
⁵ Cho nên tôi sẽ đi nói chuyện với các lãnh tụ Giu-đa.

Chắc họ sẽ hiểu đường lối CHÚA
và biết Thượng Đế muốn họ làm gì.”
Nhưng ngay những người này cũng họp nhau
lại

để tránh xa khỏi CHÚA;
cắt đứt liên lạc với Ngài.

⁶ Vì thế một con sư tử trong rừng sẽ giết họ.
Một con chó sói trong sa mạc sẽ tiêu diệt họ.
Một con beo sẽ rình họ gần nơi thành họ ở.
Nó sẽ xé xác những ai đi ra khỏi thành,
vì dân Giu-đa đã phạm trọng tội.
Chúng đã đi lạc xa khỏi CHÚA nhiều lần.

⁷ CHÚA phán, “Hãy cho ta biết tại sao ta nên tha
thứ các người.

Con cái các người đã lừa bỏ ta
và hứa hẹn cùng các tượng chạm không
phải là thần.

Ta đã cho chúng nó đủ mọi thứ,
vậy mà chúng vẫn như người vợ bất chính
đối với ta.

Chúng ở trong các ổ điếm.

⁸ Chúng như các con ngựa ăn no say rồi động
cổn;
người này ham muốn vợ người khác.”

⁹ CHÚA hỏi, “Ta có nên trừng trị dân Giu-đa
về những tội đó không?”

“Chẳng lẽ ta không trừng phạt một dân tộc như
vậy
cho xứng đáng với tội nó sao?”

¹⁰ Hãy đi xuống đốn các vườn nho Giu-đa,

nhưng đừng phá hủy chúng hoàn toàn.
 Hãy chặt hết dân cư nó như thể chặt nhánh cây,
 vì chúng không còn thuộc về CHÚA nữa.”

11 CHÚA phán, “Nhà Ít-ra-en và Giu-đa
 đã hoàn toàn bất trung cùng ta,

12 Chúng đã dối trá cùng CHÚA và nói rằng,
 ‘Ngài sẽ không làm gì chúng ta cả!
 Sẽ chẳng có điều bất hạnh nào xảy đến cho
 chúng ta đâu!
 Chúng ta sẽ không thấy chiến tranh hay đói
 kém!’

13 Các nhà tiên tri giống như hơi gió*;
 lời của Thượng Đế không có trong chúng†.
 Vậy hãy để những điều chẳng lành
 mà họ nói sẽ xảy ra cho chúng đi.’ ”

14 Vì thế CHÚA Toàn Năng phán như sau:
 “Dân chúng nói rằng ta sẽ không trừng phạt
 họ.
 Cho nên những lời ta ban cho người sẽ giống như
 lửa,
 Chúng sẽ như củi bị lửa đốt cháy.”

15 CHÚA phán, “Hỡi nhà Ít-ra-en, hãy nghe,
 Ta sẽ sớm đưa một dân tộc từ một xứ xa xôi
 đến tấn công các người.
 Đó là một dân tộc xa xưa và tồn tại lâu đời.

* 5:13: gió Đây là lối chơi chữ. Trong tiếng Hê-bơ-rơ chữ “gió” cũng có nghĩa là “thần linh.” † 5:13: lời của Thượng Đế ... trong chúng Nguyên văn, “Ngài không có nói qua chúng.”

Chúng nói một ngôn ngữ mà các người không hiểu;
các người không biết chúng nói gì.

¹⁶ Các mũi tên chúng nó vô cùng độc hại.

Tất cả chúng nó đều là chiến sĩ mạnh bạo.

¹⁷ Chúng sẽ ăn nuốt mùa màng và thực phẩm các người.

Chúng sẽ ăn tươi nuốt sống con trai con gái các người.

Chúng sẽ ăn bầy bò và bầy chiên người.

Chúng sẽ ăn cây nho và cây vả người.

Chúng sẽ dùng gươm tiêu diệt

các thành có vách kiên cố mà người ỷ lại.”

¹⁸ CHÚA phán, “Dù vậy, ta sẽ không hoàn toàn tiêu diệt các người. ¹⁹ Khi dân Giu-đa hỏi, ‘Tại sao CHÚA là Thượng Đế chúng ta giáng những điều gớm ghê này cho chúng ta?’ thì hãy trả lời cùng chúng rằng: ‘Các người đã lìa bỏ Thượng Đế và phục vụ các thần ngoại quốc trong xứ mình. Cho nên bây giờ các người sẽ làm tội cho người ngoại quốc trong một xứ không thuộc về mình.’”

²⁰ Hãy loan báo cùng nhà Gia-cốp,
hãy cho dân Giu-đa biết như sau:

²¹ Hỡi các dân ngu dốt, không biết suy nghĩ,
hãy nghe lời này,

Chúng nó có mắt mà không thấy. Có tai mà không nghe.”

²² CHÚA phán, “Hẳn nhiên các người nên sợ ta,

Các người nên run sợ trước mặt ta.
 Ta là đấng đặt bờ làm ranh giới cho biển,
 một ranh giới mà nước không tràn qua
 được.
 Sóng đánh vào bờ, nhưng không phá nó được.
 Sóng gầm thét nhưng không vượt qua được.
²³ Nhưng dân Giu-đa rất ương ngạnh
 và chống nghịch ta.
 Chúng đã xoay lưng đi xa khỏi ta.
²⁴ Chúng không bao giờ tự nghĩ,
 ‘Chúng ta nên kính sợ CHÚA là Thượng Đế
 chúng ta,
 Đấng ban cho chúng ta mưa thu, mưa hạ đúng
 thì,
 và ban cho mùa gặt hái vào đúng lúc.’
²⁵ Nhưng sự gian ác các người ngăn chặn mưa
 và mùa gặt.
 Tội lỗi các người cản trở,
 không cho các người vui hưởng những điều
 tốt lành.
²⁶ Trong vòng dân ta có kẻ gian ác.
 Giống như người giăng lưới bắt chim[‡],
 chúng đánh bẫy người ta và cướp tài sản họ.
²⁷ Như lồng đẩy chim,
 nhà chúng nó đẩy đẩy sự dối trá.
 Vì thế mà chúng đã trở nên giàu có và thế lực.
²⁸ Chúng hóa ra mập béo.
 Việc ác chúng làm không bao giờ ngưng.
 Chúng không bênh vực kẻ mồ côi,
 hay bảo vệ lẽ phải cho người nghèo khổ.”

[‡] 5:26: Giống như ... bắt chim Bản Hê-bơ-rơ ở chỗ này hơi khó hiểu.

29 CHÚA hỏi, “Lẽ nào ta không trừng phạt dân Giu-đa vì những điều ác này sao? Lẽ nào ta không trừng trị một dân như thế này cho đáng tội nó sao?”

30 Có một chuyện kinh hoàng ghê gớm xảy đến trong xứ Giu-đa:

31 Các nhà tiên tri nói dối, còn các thầy tế lễ lạm dụng quyền hành§, vậy mà dân chúng chịu được. Nhưng các người sẽ làm gì khi tận số?”

6

Giê-ru-sa-lem bị bao vây

1 “Hỡi dân Bên-gia-min, hãy chạy để cứu mạng! Hãy chạy ra khỏi Giê-ru-sa-lem! Hãy thổi kèn chiến trận trong thành Tê-cô-a! Hãy giương cờ báo động trên tỉnh Bết Hắc-rê-rem! Thảm họa sẽ đến từ phương Bắc*; sự tàn phá khủng khiếp đang vồ lấy người. 2 Hỡi Giê-ru-sa-lem†, ta sẽ tiêu diệt người, người là kẻ mảnh mai dịu dàng‡.

§ 5:31: các thầy tế lễ ... quyền hành Các thầy tế lễ không làm trọn chức vụ của mình. * 6:1: phương Bắc Quân Ba-by-lôn từ phương này đến để tấn công Giu-đa. Các đạo quân từ các xứ miền Bắc và Đông của xứ Ít-ra-en thường hay theo các hướng ấy để tấn công Giu-đa và Ít-ra-en. † 6:2: Giê-ru-sa-lem Nguyên văn, “con gái Xi-ôn.” Xem “Xi-ôn” trong Bảng Giải Thích Từ Ngữ. ‡ 6:2: người là kẻ mảnh mai dịu dàng Hay “người như đồng cỏ xanh tươi.”

3 Các kẻ chẵn chiên và bày mình sẽ đến đánh Giê-ru-sa-lem.
Họ sẽ dựng lều quanh nó,
Mỗi một người chẵn lo riêng cho khu vực mình.”

4 Họ bảo, “Hãy sẵn sàng tiến đánh Giê-ru-sa-lem!
Hãy đứng lên! Chúng ta sẽ tiến đánh vào buổi trưa!
Nhưng chúng sẽ bảo: Không được! Quá trễ rồi; bóng chiều tà đã ngã dài.

5 Vậy hãy đứng lên! Chúng ta sẽ tấn công lúc ban đêm.
Chúng ta sẽ tiêu hủy các tháp canh vững chắc của Giê-ru-sa-lem!”

6 Đấng Toàn Năng phán như sau:
“Hãy đốn hết cây cối quanh Giê-ru-sa-lem, xây một đồi đất tấn công[§] lên đến chóp của vách nó.
Phải trừng trị thành này.

Bên trong nó chẳng có gì ngoài cảnh nô lệ.

7 Ít-ra-en luôn gây thêm điều gian ác mới như giếng nước tạo ra nước trong và mát.
Người ta nghe tiếng bạo động và tàn phá bên trong thành.

Ta có thể nhìn thấy bệnh tật và thương tổn của Giê-ru-sa-lem.

8 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời cảnh cáo này,

§ 6:6: đồi đất tấn công Một đống đất hay đá cao mà quân thù đắp lên vách thành để họ trèo qua vách khi tấn công thành phố.

nếu không ta sẽ quay lưng khỏi các người
khiến xứ các người ra sa mạc hoang vu
không ai ở.”

⁹ CHÚA Toàn Năng phán như sau:

“Hãy gom góp* các dân sống sót của Ít-ra-en lại,
như người mót các trái nho còn sót trên
cành.

Kiểm điểm cây nho lần nữa,
như người ta thu góp trái nho.”

¹⁰ Tôi nói với ai bây giờ? Tôi cảnh cáo ai đây?
Ai bằng lòng nghe tôi?

Dân Ít-ra-en đã bị tai
để khỏi nghe lời cảnh cáo của tôi.

Họ không thích nghe lời CHÚA phán;
họ không muốn nghe lời Ngài!

¹¹ Nhưng tôi đầy ắp cơn thịnh nộ của CHÚA,
tôi chán không muốn giữ nó trong người.

“Hãy trút cơn giận ta trên các trẻ nhỏ
đang nô đùa trong phố
và trên các thanh niên đang tụ tập.

Cả chồng lẫn vợ sẽ bị cơn thịnh nộ Ngài ập bắt,
người già cả cũng vậy.

¹² Nhà cửa họ sẽ được giao cho người khác,
cùng với ruộng nương và vợ họ,

vì ta sẽ giơ tay ra

trừng phạt dân Giu-đa,” CHÚA phán vậy.

* **6:9:** gom góp Hay “thu lượm.” Luật Mô-se qui định rằng vào mùa gặt người chủ ruộng phải chừa lại một ít lúa trong ruộng cho những người nghèo khổ hay lữ khách để họ có thể sinh sống. Xem Lê-vi 19:9; 23:22.

13 “Tất cả mọi người, từ sang đến hèn đều tham tiền.

Thậm chí nhà tiên tri và thầy tế lễ cũng đều nói dối.

14 Họ tìm cách chữa các vết thương trầm trọng của dân ta,

làm như vết thương sơ sài.

Chúng bảo, ‘Không sao, không sao.’

Nhưng kỳ thực chẳng phải vậy.

15 Chúng phải biết xấu hổ về hành vi của mình, nhưng chúng lại không biết xấu hổ gì cả.

Chúng cũng chẳng biết hổ thẹn về tội lỗi mình. Cho nên chúng sẽ ngã quỵ cùng với những người khác.”

CHÚA phán, “Khi ta trừng phạt chúng, chúng sẽ ngã xuống đất.”

16 CHÚA phán như sau:

“Hãy đứng chỗ ngã tư đường và nhìn.

Hỏi thăm đường cũ ở đâu,

rồi hỏi đường nào đúng mà đi theo đó.

Làm như vậy, các người sẽ tìm được nơi an nghỉ cho mình.

Nhưng chúng đáp, ‘Chúng tôi không muốn đi con đường đúng.’

17 Ta đã đặt lính gác để canh chừng các người, Hãy lắng nghe tiếng kèn chiến trận trỗi lên!”

Nhưng chúng bảo, “Chúng tôi không muốn nghe.”

18 Cho nên, hỡi các dân, hãy nghe,

hỡi các nhân chứng, hãy để ý.

Hãy nhìn những gì ta sẽ làm cho dân Giu-đa.

- 19 Hỡi các dân trên đất, hãy nghe điều này:
Ta sẽ mang thảm họa đến cho dân Giu-đa
vì những điều ác chúng âm mưu.
Chúng không thèm nghe lời khuyên ta
và gạt bỏ lời giáo huấn ta.
- 20 Sao các người mang của lễ bằng trầm hương
từ đất Sê-ba[†] đến cho ta làm gì?
Sao các người mang quế hương
từ xứ xa xôi đến cho ta làm chi?
Ta sẽ không nhận của lễ thiêu của các người đâu;
Những sinh tế các người không làm vừa
lòng ta.
- 21 Cho nên đây là lời CHÚA phán:
“Ta sẽ gây khó khăn trước mặt Giu-đa.
Cả cha và con đều té nhào.
Láng giềng và bạn hữu cùng chết chung.”
- 22 CHÚA phán như sau:
“Này, có một đạo quân
từ miền Bắc tràn tới;
một dân đông đảo đang tiến đến
từ vùng đất xa xôi.
- 23 Các chiến sĩ chúng nó đều mang cung và giáo.
Chúng nó rất hung bạo, không có lòng nhân
đạo đâu.
Khi chúng phi ngựa
nghe như tiếng sóng biển gầm thét.

[†] 6:20: Sê-ba Một xứ nằm về phía Nam xứ Ít-ra-en, ở trong vùng Á-rập Sau-đi ngày nay. Sê-ba kiểm soát việc buôn bán hương liệu vào thời của Giê-rê-mi.

Đạo quân ấy đang tập họp sẵn sàng ra trận,
sẵn sàng tấn công người đó, hỡi Giê-ru-sa-
lem‡.”

24 Chúng ta đã nghe tin về đạo quân đó và đâm
ra tê liệt vì hoảng sợ.

Chúng ta bị cơn đau đón bắt lấy,
như đàn bà đang đau đẻ.

25 Đừng đi vào trong ruộng
hay đi trên đường,
vì kẻ thù mang gươm giáo.

Bên nào cũng đáng sợ cả.

26 Hỡi dân ta, hãy mặc vải xô
và lăn trong tro bụi[§] để tỏ dấu buồn rầu.
Hãy than khóc cho những kẻ đã chết,
như thể khóc cho con mình,
vì kẻ hủy diệt sẽ đến trong nay mai
để nghịch lại chúng ta.

27 “Hỡi Giê-rê-mi, ta đã khiến người
làm một tay thợ thử kim khí,
dân ta giống như quặng kim khí,
để người biết mà thử các việc làm của chúng
nó.

28 Toàn thể dân ta đã chống nghịch ta
và đều ương ngạnh.

Chúng đi quanh tung tin láo khoét lẫn nhau.
Chúng như đồng và sắt bị rỉ sét.

Tất cả đều thối nát.

‡ 6:23: Giê-ru-sa-lem Nguyên văn, “con gái Xi-ôn.” § 6:26:
lăn trong tro bụi Đây là cách người thời xưa bày tỏ sự đau buồn
về người đã qua đời.

- 29 Lửa được quạt cho nóng thêm,
nhưng chỉ lấy được chì từ trong lửa*.
Không có kim loại nguyên chất chảy ra;
điều ác chưa được cất ra khỏi dân ta.
- 30 Dân ta sẽ được gọi là bạc bị ném bỏ, vì CHÚA
đã ném bỏ họ.”

7

Lời tiên tri của Giê-rê-mi về đền thờ

¹ Đây là lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi: ² “Hãy đứng nơi cửa đền thờ và tuyên bố sứ điệp này:

Hỡi tất cả dân Giu-đa, hãy nghe lời CHÚA phán! Hỡi tất cả các người là kẻ đi qua các cổng này để thờ phụng CHÚA, hãy nghe lời sau đây! ³ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Hãy thay đổi lòng mình và làm điều thiện thì ta sẽ để cho các người sống trong đất này*. ⁴ Đừng nghe lời dối gạt của những kẻ bảo, ‘Đây là đền thờ CHÚA†. Đây là đền thờ CHÚA. Đây là đền thờ CHÚA!’ ⁵ Các người phải thay đổi nếp sống và làm điều thiện. Phải đối xử công

* **6:29:** lấy được chì từ trong lửa Người ta nấu chảy kim loại như bạc để luyện (làm cho sạch). Khi làm như thế thì chì tan ra trước, người ta đổ đi để cho các kim loại khác được tinh luyện. Trong câu này Giê-rê-mi muốn nói là toàn dân đều xấu xa, họ chỉ là chì mà không có bạc. * **7:3:** ta sẽ để ... trong đất này Câu này cũng có nghĩa “Ta sẽ sống với người.” † **7:4:** Đây là đền thờ CHÚA Nhiều người ở Giê-ru-sa-lem nghĩ rằng CHÚA luôn luôn bảo vệ thành phố là nơi có đền thờ Ngài cho dù họ gian ác đến đâu đi nữa.

bằng với nhau. ⁶ Các người không nên ức hiếp khách lạ, trẻ mồ côi và người góa bụa. Không được giết người vô tội nơi đây! Chớ đi theo các thần khác nếu không chúng sẽ tàn hại đời các người. ⁷ Nếu các người làm những điều ấy thì ta sẽ để cho các người sống trong đất này là đất mà ta ban cho tổ tiên các người để giữ làm sản nghiệp đời đời.

⁸ Nhưng xem kìa, các người tin tưởng vào những lời dối gạt vô bổ. ⁹ Các người sẽ ăn cắp, giết người và gian dâm sao? Các người sẽ vu khống kẻ khác sao? Các người sẽ đốt hương cho thần Ép-ra-im và đi theo các thần khác mà mình chưa biết sao? ¹⁰ Nếu các người làm như thế mà các người nghĩ có thể đến trước mặt ta và đứng tại nơi đây là nơi mà ta đã chọn để được thờ lạy sao? Các người nghĩ rằng mình có thể nói, 'Chúng ta bình yên vô sự!' trong khi vẫn làm những chuyện ghê tởm đó sao? ¹¹ Nơi này là nơi mà ta đã chọn để được thờ phụng thì các người xem chẳng khác nào sào huyệt lũ cướp. CHÚA phán, người phải biết rằng ta đang canh chừng các người.

¹² Hỡi dân cư Giu-đa, bây giờ hãy đi đến Si-lô, chỗ ta chọn làm nơi thờ phụng đầu tiên. Hãy nhìn những gì ta đã làm cho nó vì những điều ác dân Ít-ra-en đã làm[‡]. ¹³ Các người là dân Giu-đa cũng làm những điều ác tương tự, CHÚA phán

[‡] **7:12:** Hãy nhìn ... đã làm Người Phi-li-tin có lẽ đã tiêu hủy Si-lô vào thời của Ê-li và Sa-mu-ên. Xem I Sam 5.

vậy. Ta đã cảnh cáo các người nhiều lần nhưng các người không thềm nghe. Ta gọi, nhưng các người không trả lời. ¹⁴ Cho nên ta sẽ hủy phá nơi mà ta đã chọn để được thờ phụng tại Giê-ru-sa-lem. Các người tin cậy nơi đó là nơi mà ta đã ban cho các người và tổ tiên các người, nhưng ta sẽ hủy phá nó như đã hủy phá Si-lô. ¹⁵ Ta sẽ xô các người ra xa khỏi ta như ta đã xô thân nhân các người là dân Ít-ra-en!

¹⁶ Còn về phần người, hỡi Giê-rê-mi, đừng cầu thay cho dân này. Đừng nài xin ta giúp họ vì ta sẽ không nghe người đâu. ¹⁷ Người không thấy điều chúng đang làm trong các thị trấn Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem sao? ¹⁸ Con cái đi lượm củi, cha dùng củi để chụm lửa. Đàn bà nhồi bột làm bánh rồi dâng cho Nữ vương trên trời. Chúng rót của lễ uống ra cho các thần khác để chọc giận ta. ¹⁹ CHÚA phán, ta không phải là Đấng mà chúng làm tổn thương đâu. Chính chúng tự làm tổn thương mình và chuốc lấy hổ nhục cho mình.”

Sự vâng lời tốt hơn sinh tế

²⁰ Cho nên CHÚA phán như sau: “Ta sẽ trút cơn thịnh nộ của ta lên nơi này, lên người và súc vật, lên cây cối trong đồng và mùa màng trên đất. Cơn thịnh nộ ta sẽ như lửa hừng không ai dập tắt được.”

²¹ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Hãy dâng của lễ thiêu cùng với các sinh tế khác, và ăn thịt của lễ đó! ²² Khi ta mang

tổ tiên các ngươi ra khỏi Ai-cập, không những ta chỉ nói với họ và ban chỉ thị cho họ về của lễ thiêu và sinh tế mà thôi đâu. ²³ Ta cũng cho họ mệnh lệnh này: Hãy vâng lời ta, thì ta sẽ là Thượng Đế các ngươi và các ngươi sẽ là dân ta. Hãy làm theo điều ta truyền để phước hạnh đổ trên các ngươi.

²⁴ Nhưng tổ tiên các ngươi không nghe cũng không đếm xỉa gì đến ta. Chúng ương ngạnh và chỉ làm theo điều lòng mình muốn. Chúng đi giạt lùì, không chịu đi tới. ²⁵ Kể từ khi tổ tiên các ngươi ra khỏi Ai-cập, ta đã sai các tôi tớ ta, các nhà tiên tri đến cùng các ngươi nhiều lần. ²⁶ Nhưng tổ tiên các ngươi không nghe cũng không thèm đếm xỉa đến ta. Chúng ương ngạnh và làm ác hơn cả tổ tiên mình nữa.”

²⁷ “Hỡi Giê-rê-mi, ngươi sẽ nói những điều đó cho dân Giu-đa, nhưng chúng sẽ không nghe ngươi đâu. Ngươi sẽ gọi chúng, nhưng chúng sẽ không trả lời. ²⁸ Cho nên hãy bảo chúng, ‘Đây là một dân tộc không vâng lời CHÚA là Thượng Đế mình. Dân này không học được gì khi ta sửa trị chúng. Chúng không nói sự thật; sự thật đã biến mất khỏi môi miệng chúng.’ ”

Thung lũng giết chóc

²⁹ Hãy cắt tóc ngươi và ném bỏ điS. Hãy đi lên đồi trọc và kêu la vì CHÚA đã từ bỏ dân này. Ngài quay mặt khỏi họ và sẽ trừng phạt họ trong cơn thịnh nộ Ngài. ³⁰ Dân Giu-đa đã làm điều ác,

§ 7:29: Hãy cắt tóc ngươi và ném bỏ đi Chúng tỏ Giê-rê-mi rất buồn thảm.

CHÚA phán vậy. Chúng đã dựng các thần tượng đáng gớm ghiếc ở nơi ta chọn để thờ phụng, và biến nơi đó ra như nhớp. ³¹ Dân Giu-đa đã xây các nơi thờ cúng địa phương ở Tô-phết, trong thung lũng Bên-Hin-nôm. Họ thiêu con trai con gái mình để tế thần, điều mà ta không bao giờ dặn bảo. Ta không hề có ý nghĩ đó. ³² Cho nên ta cảnh cáo các ngươi. CHÚA phán, sắp đến ngày người ta không gọi nơi này là Tô-phết hay thung lũng Bên-Hin-nôm nữa. Họ sẽ gọi nó là Thung lũng giết chóc. Chúng sẽ chôn những người chết trong Tô-phết cho đến khi không còn đủ chỗ chôn nữa. ³³ Rồi các xác chết sẽ làm thức ăn cho chim trời và muông thú. Sẽ không còn ai sống sót để đuổi chúng nó đi. ³⁴ Ta sẽ chấm dứt tiếng reo vui của cô dâu và chú rể. Sẽ không còn có tiếng reo vui trong các thành phố của Giu-đa hay trong các đường phố Giê-ru-sa-lem vì đất sẽ hoang vu như sa mạc!

8

¹ CHÚA phán: “Lúc đó chúng sẽ bốc ra khỏi mộ xương cốt của các vua và các quan trưởng, các thầy tế lễ và tiên tri cùng dân cư Giê-ru-sa-lem. ² Người ta sẽ phơi xương đó trên mặt đất dưới ánh mặt trời, mặt trăng, các ngôi sao là những thứ chúng đã yêu mến, phục vụ, đi theo, tìm tòi và thờ lạy. Sẽ chẳng có ai gom lại hay chôn cất các xương đó. Chúng sẽ như phân rải trên đất.

³ Ta sẽ đuổi dân Giu-đa ra khỏi nhà cửa, đất đai của chúng. CHÚA Toàn Năng phán, những ai trong gia đình gian ác đó mà còn sống đều mong được chết.”

Tội lỗi và hình phạt

⁴ Hãy nói cùng dân Giu-đa rằng: CHÚA phán:

“Nếu ai ngã chẳng lẽ không ngồi dậy sao?
Nếu ai đi lạc đường chẳng lẽ không quay trở lại
sao?”

⁵ Nếu vậy thì dân cư Giê-ru-sa-lem đã lạc đường
sao chưa thấy quay lại?

Chúng tin vào những lời dối trá của mình,
không chịu đổi hướng quay lại.

⁶ Ta đã lắng nghe chúng thật kỹ
mà chẳng thấy chúng nói điều gì lành.
Chúng không hề ân hận về đường lối ác của
mình,

Chúng nói rằng, ‘Tôi có làm gì đâu?’
Ai nấy đều làm theo ý mình,
như ngựa xông vào chiến trận.

⁷ Dù chim trời cũng biết đúng kỳ hành động.
Con cò, cu đất, chim én và con nhạn
đều biết lúc nào phải di cư.

Nhưng dân ta không thêm biết CHÚA muốn họ
làm gì.

⁸ Các người vẫn cứ nói, ‘Chúng ta khôn ngoan,
vì chúng ta có lời dạy dỗ của CHÚA.’

Nhưng thật ra những kẻ giải thích Thánh Kinh
dùng ngòi viết mình mà nói dối.

- 9 Những kẻ khôn ngoan đó
không thèm nghe lời của CHÚA,
nên chúng có khôn ngoan gì đâu?
Chúng sẽ bị xấu hổ.
Chúng sẽ bị sửng sốt và sập bẫy.
- 10 Nên ta sẽ trao vợ chúng nó cho đàn ông khác
và ruộng nương chúng cho chủ mới.
Tất cả mọi người, từ sang đến hèn
đều tham tiền.
Thậm chí các nhà tiên tri
và thầy tế lễ đều nói dối.
- 11 Họ tìm cách chữa các vết thương trầm trọng
của dân ta
như thể vết thương sơ sài.
Chúng bảo, 'Không sao, không sao.'
Nhưng kỳ thực không phải vậy.
- 12 Chúng phải biết xấu hổ về hành vi của mình,
nhưng chúng lại không biết xấu hổ gì cả.
Chúng cũng chẳng biết mất cỡ về tội lỗi mình.
Cho nên chúng sẽ ngã quỵ
cùng với những người khác."
CHÚA phán, "Khi ta trừng phạt chúng,
chúng sẽ ngã xuống đất."
- 13 CHÚA phán "Ta chắc chắn sẽ phá hủy mùa
màng chúng,
Sẽ không còn trái nho trên dây nho,
hay trái vả trên cây vả.
Thậm chí cho đến lá cũng sẽ khô héo.
Ta sẽ cất lấy những gì ta ban cho chúng."*

* **8:13:** Ta sẽ ... cho chúng Bản Hê-bơ-rơ ở đây hơi khó hiểu.

14 “Tại sao chúng ta ngồi đây làm gì?

Chúng ta hãy họp nhau lại!

Chúng ta đã phạm tội cùng CHÚA,

nên Ngài cho chúng ta uống thuốc độc.

Nhanh lên, chúng ta hãy chạy đến các thành có vách kiên cố.

CHÚA là Thượng Đế đã định rằng chúng ta phải chết,

vậy thà chúng ta chết ở đó còn hơn.

15 Chúng ta mong mỗi hòa bình,

nhưng chẳng có gì tốt đến cả.

Chúng ta mong có lúc Ngài sẽ chữa lành chúng ta,

nhưng chỉ toàn thấy kinh hoàng.

16 Từ xứ Đan người ta có thể nghe được tiếng khịt mũi của ngựa kẻ thù.

Đất rung động vì tiếng hí

của các con ngựa cao lớn của chúng nó.

Chúng đến để tiêu diệt đất đai và mọi thứ trong đó,

từ thành thị cho đến dân cư.”

17 “Đúng! Ta sẽ sai rắn độc[†] đến cắn các người.

Đó là loài rắn mà không ai ếm chú được,

chúng sẽ cắn các người,” CHÚA phán vậy.

Nỗi buồn thảm của Giê-rê-mi

18 Lạy Thượng Đế,

Tôi buồn thảm và sợ hãi.

19 Xin Ngài hãy nghe tiếng của dân tộc tôi.

[†] 8:17: rắn độc Đây có lẽ là một trong những kẻ thù của dân Giu-đa.

Họ kêu khóc từ nơi xa xăm rằng:
 “CHÚA có còn ở Giê-ru-sa-lem không?
 Vua Giê-ru-sa-lem còn ở đó không?”

Nhưng Thượng Đế đáp, “Tại sao họ chọc giận ta
 bằng cách bái lạy thần tượng,
 tức các tượng chạm ngoại lai vô dụng?”

²⁰ Dân chúng thưa, “Mùa gặt đã xong;
 mùa hạ đã qua mà chúng ta vẫn chưa được
 cứu.”

²¹ Vì dân tôi đã bị chà đạp, tôi cũng bị chà đạp.
 Tôi khóc lóc thảm thiết và lo sợ cho họ.

²² Trong đất Ghi-lê-át không có dầu xức[‡] sao?
 Nơi đó không có y sĩ sao?
 Sao không ai chữa lành vết thương của dân
 ta?

9

¹ Ước gì đầu tôi là suối nước
 và mắt tôi là nguồn lệ!
 Để tôi than khóc ngày đêm
 cho những người dân của tôi đã bị giết.

² Ước gì tôi có một nơi ở trong sa mạc,
 một cái nhà để lữ khách trú đêm,
 để tôi có thể tránh xa dân tôi.
 Để tôi có thể tạm xa lánh họ,
 vì họ đều bất trung cùng Thượng Đế;
 ai nấy đều chống nghịch Ngài.

[‡] 8:22: dầu xức Dầu dùng để trị vết thương hay bệnh tật.

Sự thất bại của Giu-đa

- 3 “Chúng dùng lưỡi mình như cái cung,
bắn những lời dối gạt
ra khỏi miệng mình như tên.
Sự dối trá, không phải sự thật,
đã lan tràn khắp xứ.
Chúng làm từ chuyện ác này đến chuyện ác
khác.
Chúng chẳng biết ta là ai,” CHÚA phán vậy.
- 4 “Ai nấy hãy trông chừng bạn hữu mình,
chớ tin tưởng thân nhân mình,
vì ai nấy đều lòng gạt lẫn nhau,
bạn bè đi phao điều láo khoét về người.
- 5 Ai nấy đều nói dối cùng bạn mình,
chẳng có ai nói thật cả.
Dân Giu-đa đã tập lưỡi mình nói dối.
Chúng phạm tội đến khi thấm mệt.
- 6 Hỡi Giê-rê-mi, người sống giữa những lời dối
gạt;
vì nói dối nên chúng không chịu nhìn biết
ta,”
CHÚA phán vậy.
- 7 Nên CHÚA Toàn Năng phán như sau:
“Ta sẽ thử nghiệm dân Giu-đa
như người ta dùng lửa thử kim loại.
Ta không có cách nào khác,
vì dân ta đã phạm tội.
- 8 Lưỡi chúng bén nhọn như tên.
Môi miệng chúng nói điều dối trá.
Ai nấy đều nói ngon ngọt cùng người láng giềng
mình,

mà trong lòng thì mạnh tâm hại họ.”

9 CHÚA hỏi, “Chẳng lẽ ta không trừng phạt những kẻ làm như thế sao?”

“Chẳng sẽ ta không giáng trừng phạt trên một dân như vậy cho xứng đáng với tội chúng sao?”

10 Tôi, Giê-rê-mi, sẽ khóc lóc thảm thiết cho các núi non và hát bài ai ca cho các ruộng nương bỏ phế.

Tất cả đều hoang vu, không ai qua lại.
Tiếng bò rống không còn nghe.

Chim chóc bay đi cả rồi,
và thú vật cũng chẳng còn.

11 CHÚA phán,

“Ta, CHÚA, sẽ biến thành Giê-ru-sa-lem ra đồng hoang tàn, thành một nơi ở của chó rừng.

Ta sẽ hủy diệt các thành của Giu-đa để không còn ai ở đó.”

12 Ai là người khôn ngoan để hiểu biết những điều này?
Có ai được CHÚA dạy bảo để giải thích những chuyện này không?

Tại sao đất bị hủy hoại?
Tại sao xứ đã trở thành sa mạc hoang vu không ai ở?

13 CHÚA đáp,

“Vì dân Giu-đa đã bỏ lời giáo huấn mà ta đã truyền cho.

Chúng không vâng lời hay làm theo điều ta dạy bảo.

14 Ngược lại, chúng đã ương ngạnh, chạy theo Ba-anh như tổ tiên chúng dạy bảo.”

15 Vì vậy mà CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán:

“Ta sẽ sớm khiến dân Giu-đa ăn vật đắng và uống nước độc.

16 Ta sẽ phân tán chúng ra trong các dân tộc khác mà cả chúng lẫn tổ tiên chúng chưa hề biết.

Ta sẽ dùng gươm đánh đuổi dân cư Giu-đa cho đến khi chúng bị tận diệt.”

17 CHÚA Toàn Năng phán như sau:

“Bây giờ hãy suy nghĩ đến những chuyện này!

Hãy gọi những người đàn bà khóc mướn đến.

Hãy mời những đàn bà giỏi về nghề đó.

18 Bảo họ đến ngay và than khóc cho chúng ta.

Để cho mắt chúng ta đẫm lệ, và đôi dòng nước mắt sẽ tuôn chảy từ mí mắt chúng ta.

19 Người ta nghe tiếng kêu khóc thảm thiết từ Giê-ru-sa-lem:

‘Chúng ta bị hủy hoại rồi!

Chúng ta thật đáng xấu hổ!

Chúng ta phải rời xứ mình,

vì nhà cửa chúng ta tiêu tan rồi.' ”

20 Bây giờ, hỡi các phụ nữ Giu-đa,
hãy nghe lời CHÚA phán:

hãy mở lối tai các người ra
mà nghe lời từ miệng Ngài.

Hãy dạy con gái các người
biết khóc lóc thảm thiết.

Hãy dạy nhau hát bài ai ca.

21 Cái chết đã trèo qua cửa sổ chúng ta,
xâm nhập vào các lâu đài,
và thành phố của chúng ta.

Cái chết đã ập đến bắt các trẻ con chúng ta
đang chơi ngoài phố

và các trai tráng đang gặp gỡ nhau
nơi công viên.

22 Hãy bảo, “CHÚA phán như sau:

‘Thây người sẽ nằm la liệt trong đồng trống
như phân bón.

Chúng sẽ nằm la liệt như lúa
mà nhà nông mới gặt,
nhưng không ai gom lại.’ ”

23 CHÚA phán như sau:

“Người khôn chớ khoe về sự khôn ngoan
mình.

Người mạnh chớ khoe về sức lực mình.

Người giàu chớ khoe về của cải mình.

24 Nhưng ai muốn khoe thì hãy khoe rằng
mình hiểu biết CHÚA.

Hãy khoe rằng ta là CHÚA,

và rằng ta nhân từ và công bằng,
 làm điều phải trên đất.
 Khoe như thế làm vừa lòng ta,” CHÚA phán vậy.

²⁵ CHÚA phán, “Đến lúc ta sẽ trừng phạt những kẻ chỉ có cắt dương bì trong thể xác thôi: ²⁶ dân Ai-cập, Giu-đa, Ê-đôm, Am-môn, Mô-áp, và các dân du mục trong sa mạc cắt tóc ngắn. Vì đàn ông của các dân đó không cắt dương bì. Còn cả nhà Ít-ra-en cũng không hết lòng phục vụ ta.”*

10

Chúa và các thần tượng

¹ Hỡi nhà Ít-ra-en, hãy nghe lời CHÚA phán cùng các ngươi. ² Ngài phán như sau:

“Đừng sống như các dân khác,
 đừng lo sợ các dấu lạ trên trời*,
 dù rằng các dân khác sợ.

³ Phong tục của các dân khác không có giá trị gì.
 Thần tượng chúng nó chỉ là khúc gỗ đốn
 trong rừng,
 rồi thợ đục đẽo mà thành.

⁴ Chúng dùng vàng bạc giát lên các thần tượng
 đó.
 Rồi dùng búa và đinh đóng xuống

* **9:26:** hết lòng phục vụ ta Hay “cắt dương bì trong lòng.”

* **10:2:** dấu lạ trên trời Người ta tin rằng nếu trên trời có những dấu lạ như sao chổi, sao băng, nhật thực hay nguyệt thực thì người ta có thể dùng chúng để tiên đoán tương lai.

cho chúng khỏi ngã.

⁵ Các thần tượng chúng như hình nộm đặt trong ruộng dưa; chúng không biết nói.

Vì không biết đi, nên người ta phải khiêng chúng.

Đừng sợ các thần tượng đó, vì chúng không thể làm hại các người được, cũng chẳng giúp gì được cho người.”

⁶ Lạy CHÚA, không có ai giống như Ngài, Ngài thật cao cả, danh Ngài oai nghi và hùng mạnh.

⁷ Hỡi Vua của các dân, mọi người phải tôn kính Ngài; Ngài đáng được tôn kính.

Trong số tất cả các người khôn ngoan giữa các dân, giữa các nước, không ai khôn ngoan như Ngài.

⁸ Những kẻ khôn ngoan đó thật ngu dại và ngờ nghệch.

Những điều dạy dỗ của chúng đều đến từ các thần tượng bằng gỗ vô dụng.

⁹ Bạc giát mỏng từ Tạt-si và vàng mang từ U-pha về, để cho các thợ khéo và thợ bạc tạc tượng. Chúng mặc áo quần xanh và tím cho tượng. Tất cả những đồ đó đều do tay thợ khéo làm ra.

¹⁰ Nhưng CHÚA là Thượng Đế chân thật duy nhất. Ngài là Thượng Đế hằng sống duy nhất,

là Vua đòi đòi.
 Đất rung chuyển khi CHÚA nổi giận,
 các dân không thể chịu nổi cơn giận Ngài.

- 11 Hãy bảo chúng như sau:
 “Các thần đó không tạo ra trời đất;
 chúng sẽ bị tiêu hủy và biến mất khỏi trời
 đất.”†
- 12 Thượng Đế dùng quyền năng Ngài tạo nên trái
 đất.
 Ngài dùng sự khôn ngoan mình dựng nên
 thế gian
 và dùng sự thông sáng Ngài trải các bầu trời
 ra.
- 13 Khi Ngài gầm lên, thì nước trên trời vang
 động.
 Ngài khiến mây mọc lên trên bầu trời,
 đẩy khắp cả đất.
 Ngài sai sấm chớp đến với mưa
 và mang gió ra từ các kho Ngài.
- 14 Loài người ngu dại, ít hiểu biết.
 Các thợ bạc cảm thấy xấu hổ
 về những tượng chạm mình,
 vì các tượng đó chỉ là thần giả.
 Chúng không có hơi thở‡.

† **10:11:** Hãy bảo chúng ... trời đất Phần này được viết bằng tiếng A-ram, không phải tiếng Hê-bơ-rơ. Tiếng A-ram là ngôn ngữ mà dân chúng dùng để giao tiếp với dân tộc của các quốc gia khác. Đó cũng là ngôn ngữ mà xứ Ba-by-lôn dùng. ‡ **10:14:** Chúng không có hơi thở Nguyên văn, “Chúng không có thần linh” nghĩa là “Chúng không có sự sống.”

15 Chúng hoàn toàn vô dụng;
 người ta chế diễu chúng.
 Khi bị xét xử, chúng sẽ bị tiêu diệt.
 16 Nhưng Thượng Đế là phần của Gia-cốp[§],
 không giống các thần ấy.
 Ngài tạo nên muôn vật,
 và chọn Ít-ra-en làm dân riêng của Ngài.
 Danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.

Sự hủy phá sắp đến

17 Hãy gom góp của cải người và chuẩn bị rời xứ,
 các người là những kẻ đang bị kẻ thù bao vây.

18 CHÚA phán như sau:
 “Vào lúc này ta sẽ trục xuất
 những dân sống trong xứ này.
 Ta sẽ mang khốn khổ đến cho chúng
 để chúng bị bắt làm tù binh.”

19 Khốn cho tôi vì thương tích của tôi.
 Vết thương tôi không thể chữa lành.
 Nhưng tôi vẫn tự nhủ,
 “Đây là bệnh tật của tôi,
 tôi phải gánh chịu.”

20 Lều tôi đã bị tiêu hủy rồi,
 các dây thừng giăng lều đã đứt.
 Các con cái tôi đã ra đi, bỏ tôi lại.
 Không còn ai giúp tôi dựng lều trở lại
 hay làm một nơi tạm trú cho tôi.

[§] 10:16: phần của Gia-cốp Nghĩa là Thượng Đế và Gia-cốp (tức dân Ít-ra-en) có một mối tương quan đặc biệt: Thượng Đế thuộc về Gia-cốp, và Gia-cốp thuộc về Thượng Đế.

21 Các người chần chộn rất ngu dại
không thềm hỏi ý CHÚA.
Vì thế họ làm việc gì cũng không thành công,
các bày chộn của họ đã bị tản lạc.

22 Hãy nghe! Có tin loan ra.
Có tiếng vang ra từ phương Bắc*
để biến các thị trấn Giu-đa
ra sa mạc hoang vu
làm nơi ở cho chó rừng!

Lời cầu nguyện của Giê-rê-mi

23 Lạy CHÚA, tôi biết mạng sống con người
không ở trong tay họ.
Không ai làm chủ được đời mình.

24 Lạy CHÚA, xin sửa dạy tôi nhưng hãy công
bằng.

Đừng trừng phạt tôi trong khi Ngài nổi giận,
nếu không Ngài sẽ tiêu diệt tôi.

25 Xin hãy trút cơn giận Ngài trên các dân khác
là những dân không biết Ngài
và không cầu khẩn cùng Ngài.

Các dân đó đã tiêu diệt nhà Gia-cốp.
Chúng đã hoàn toàn ăn nuốt nhà đó,
và phá hủy xứ họ.

11

Giao Ước bị phá

* **10:22:** phương Bắc Đạo quân Ba-by-lôn từ phương Bắc đến tấn công Giu-đa. Các đạo quân thuộc phương Bắc và Đông của xứ Ít-ra-en hay theo những hướng ấy để tấn công Ít-ra-en và Giu-đa.

¹ Đây là lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi: ² “Hãy nghe những lời của giao ước này rồi thuật lại cho dân cư Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. ³ Hãy báo cho họ biết rằng CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Khốn cho kẻ nào không vâng theo những lời của giao ước này ⁴ mà ta đã lập với tổ tiên các người khi ta mang họ ra khỏi Ai-cập. Ai-cập là một lò lửa hừng luyện sắt!’ Ta bảo họ, ‘Hãy vâng lời và làm theo mọi mệnh lệnh ta thì các người sẽ là dân ta, còn ta sẽ làm Thượng Đế của các người.

⁵ Ta sẽ giữ lời hứa ta cùng tổ tiên các người rằng ta sẽ ban cho họ một xứ phì nhiêu.’ Và hiện nay các người đang sống trong xứ đó.”

Tôi thưa, “Lạy CHÚA, A-men.”

⁶ CHÚA phán cùng tôi, “Hãy loan báo điều này trong các thị trấn Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem: Hãy nghe những lời của giao ước này và làm theo. ⁷ Ta đã khuyên răn tổ tiên các người phải vâng lời ta khi ta mang họ ra khỏi Ai-cập. Ta khuyên đi khuyên lại nhiều lần cho đến ngày nay: ‘Hãy vâng lời ta!’ ⁸ Nhưng tổ tiên các người không thềm vâng lời ta. Họ ương ngạnh và nhất định làm theo lòng gian ác mình. Vì thế ta giáng những điều nguyên rủa trong giao ước này trên họ. Ta truyền dặn họ vâng theo giao ước nhưng họ không nghe.”

⁹ Rồi CHÚA phán cùng tôi, “Ta biết dân Giu-đa và dân Giê-ru-sa-lem đang âm mưu. ¹⁰ Chúng đã trở lại phạm những tội giống như tổ tiên mình. Tổ tiên chúng đã không nghe lời ta, trái lại đi

thờ lạy các thần khác. Nhà Ít-ra-en và Giu-đa đã phá giao ước ta lập với tổ tiên chúng.”

¹¹ Nên CHÚA phán như sau: “Hãy để ý đây. Ta sẽ sớm mang thảm họa trên dân Giu-đa, họ sẽ không thoát được. Họ sẽ kêu cứu cùng ta nhưng ta sẽ không thềm nghe. ¹² Dân sống trong các thị trấn Giu-đa và thành Giê-ru-sa-lem sẽ cầu nguyện cùng các thần tượng mà chúng nó đã đốt hương nhưng các thần đó không giúp gì được khi thảm họa đến.

¹³ Hỡi dân Giu-đa, các người có bao nhiêu thị trấn thì có bấy nhiêu thần. Các người đã xây số bàn thờ nhiều bằng số đường phố của Giê-ru-sa-lem để đốt hương cho thần Ba-anh gồm ghiếc.”

¹⁴ Còn về phần người, hỡi Giê-rê-mi, chớ cầu khẩn cho dân này, đừng kêu khóc cho chúng nó hay xin ân huệ nào giùm cho chúng. Ta sẽ không nghe khi chúng nó kêu xin cùng ta trong lúc khốn cùng.

¹⁵ “Giu-đa yêu dấu của ta hiện đang làm gì trong
đền thờ ta
khi nó lập nhiều mưu ác?
Người cho rằng những sinh tế
sẽ giúp người tránh khỏi trừng phạt sao?
Khi người làm ác thì người mẫn nguyện lắm.”

¹⁶ CHÚA gọi người là “cây ô-liu rậm lá
có trái xinh đẹp, hình dạng tốt tươi.”
Nhưng qua một cơn giông ào ạt,
thì Ngài sẽ thiêu đốt nó,

rồi bao nhiêu nhánh nó đều sẽ bị cháy tiêu*.

17 CHÚA Toàn Năng, Đấng đã trồng người,
loan báo rằng thảm họa sẽ đến trên người.
Vì nhà Ít-ra-en và Giu-đa đã làm ác,
đốt hương cho Ba-anh và chọc giận Ngài.

Âm mưu nghịch Giê-rê-mi

18 CHÚA cho tôi biết những người ở A-na-thốt†
âm mưu hại tôi. Vì Ngài cho tôi biết âm mưu của
họ nên tôi biết họ đang nghịch tôi. 19 Phần tôi,
tôi như con cừu non chờ bị làm thịt. Tôi chẳng
biết họ âm mưu hại tôi rằng:

“Chúng ta hãy đốn cây và trái luôn.
Chúng ta hãy giết hẳn,
để không ai còn nhớ đến hẳn nữa.”

20 Nhưng lạy CHÚA Toàn Năng,
Ngài là quan án công minh.
Ngài biết thử lòng và trí loài người.
Tôi sẽ trình bày lý lẽ tôi cùng Ngài,
để Ngài trừng phạt chúng thật đích đáng.

21 Cho nên CHÚA phán về những người ở A-
na-thốt âm mưu giết Giê-rê-mi là kẻ nói rằng,
“Đừng nói tiên tri nhân danh CHÚA nữa, nếu
không chúng ta sẽ giết người đó!” 22 CHÚA Toàn
Năng phán như sau: “Ta sẽ sớm trừng phạt

* **11:16:** Giu-đa ... cháy tiêu Ý nghĩa của hai câu này hơi khó hiểu. † **11:18:** người ở A-na-thốt A-na-thốt là tỉnh nhà của Giê-rê-mi. Những người âm mưu hại ông ở đó có cả bà con của ông nữa. Xem Giê 12:6.

những người ở A-na-thốt. Các trai tráng chúng nó sẽ chết trong chiến tranh. Con trai con gái chúng nó sẽ chết đói. ²³ Sẽ không ai trong thành A-na-thốt sống sót vì ta sẽ giáng một đại họa đến cho chúng nó vào năm đó.”

12

Lời phàn nàn đầu tiên của Giê-rê-mi

¹ Lạy CHÚA, khi tôi trình bày trường hợp của tôi cùng Ngài,
thì Ngài luôn luôn đúng.

Nhưng tôi muốn hỏi Ngài về công lý Ngài ban phát.

Tại sao kẻ ác thành công?

Tại sao những kẻ bất lương sống thoải mái?

² Ngài đặt những kẻ ác ở đây
như cây có rễ vững chắc.

Chúng mọc lên và sinh trái.

Môi miệng chúng nói ngon ngọt về Ngài,
nhưng lòng chúng cách xa Ngài.

³ Nhưng lạy CHÚA, Ngài biết lòng tôi.

Ngài thấy tôi và thử tư tưởng tôi đối với Ngài.

Xin hãy lôi kẻ ác đi như chiên sắp bị làm thịt.

Xin để chúng riêng ra cho ngày giết chóc.

⁴ Xứ sẽ bị khô cằn

và cỏ trong đồng bị héo úa trong bao lâu nữa?

Súc vật và chim chóc trong xứ đều đã chết,
vì dân cư quá độc ác.

Thật vậy, thậm chí họ nói,

“Thượng Đế không thấy số phận của chúng ta.”

Chúa trả lời cho Giê-rê-mi

- 5 “Nếu người chạy đua với người mà còn thấy
mỏi mệt,
thì làm sao đua được với ngựa?
Nếu trong đồng trống mà người còn vấp ngã,
thì khi gặp những bụi rậm dọc theo bờ sông
Giô-đanh
người sẽ làm sao?
- 6 Thậm chí đến anh em và thân nhân
trong chính gia đình người
cũng âm mưu hại người.
Chúng kêu la nghịch cùng người.
Đừng tin vào chúng,
đù cho chúng nói ngon ngọt cùng người!
- 7 Ta đã lia bỏ Ít-ra-en;
Ta đã lia bỏ dân ta*.
Ta đã trao dân mà ta yêu dấu
vào tay kẻ thù chúng.
- 8 Dân ta đối với ta như sư tử trong rừng.
Chúng gầm thét cùng ta,
cho nên ta ghét chúng.
- 9 Dân ta đối với ta như chim,
bị chim ưng vây tứ phía,
Hãy đi gom muông thú trong xứ lại.
Hãy cho chúng nó ăn.
- 10 Vô số kẻ chặn chiên đã làm hư vườn nho ta
và dẫm lên các cây non trong ruộng.

* **12:7:** Ta đã lia bỏ ... dân ta Nguyên văn, “Ta đã lia bỏ nhà ta, ta đã lia bỏ tài sản của ta.”

Chúng đã biến ruộng nương xinh đẹp của ta
ra sa mạc hoang vu.

11 Chúng đã biến đồng ruộng ta ra sa mạc khô
cằn và chết chóc.

Cả xứ đã trở thành sa mạc hoang vu,
vì chẳng ai sống ở đó lo đến nó nữa.

12 Vô số chiến sĩ đã dẫm lên các đồi trọc.

CHÚA dùng các đạo quân để trừng phạt đất
từ đầu này đến đầu kia.

Chẳng ai được an ninh cả.

13 Dân chúng đã trồng lúa mì,
nhưng chỉ gặt được gai gấc.

Họ ra sức làm việc đến mệt lả,
nhưng rốt cuộc không thu kết quả gì.

Họ xấu hổ về mùa gặt nghèo nàn
của mình vì cơn thịnh nộ CHÚA đã gây ra
tình trạng đó.”

*Lời Chúa hứa cho các nước lân bang
của Ít-ra-en*

14 CHÚA phán cùng tôi như sau: “Ta sẽ làm thế
này cho những láng giềng độc ác đã chiếm đất
mà ta giao cho dân Ít-ra-en ta. Còn dân Giu-đa,
ta sẽ nhổ chúng lên. 15 Nhưng sau khi ta đã nhổ
chúng lên thì ta sẽ lại tội nghiệp cho chúng. Ta
sẽ mang từng người trở về với sản nghiệp và đất
đai mình. 16 Ta muốn chúng học bài học của
mình thật thuộc. Trước kia chúng dạy cho dân
ta thề thốt trong danh Ba-anh. Nhưng nếu nay
chúng học thề trong danh ta rằng, ‘Thật như
CHÚA hằng sống ...’ Ta sẽ cho chúng quay về
trong vòng dân ta. 17 Nhưng nếu dân tộc nào

không chịu nghe lời ta thì ta sẽ nhổ bỏ hoàn toàn và tiêu diệt chúng,” CHÚA phán vậy.

13

Thắt lưng vải của Giê-rê-mi

¹ CHÚA phán cùng tôi như sau: “Hãy đi mua một cái khố* bằng vải rồi mặc vào. Đừng làm ướt cái khố đó.”

² Vậy tôi đi mua một thắt lưng vải theo như CHÚA dặn bảo và buộc quanh hông tôi. ³ Rồi CHÚA phán cho tôi lần thứ nhì: ⁴ “Hãy lấy thắt lưng mà người đã mua và đang quần đi đến Bê-rát†. Hãy giấu thắt lưng đó trong kẽ đá.”

⁵ Vậy tôi đi đến Bê-rát và giấu thắt lưng ở đó như CHÚA dặn bảo. ⁶ Sau nhiều ngày CHÚA bảo tôi, “Bây giờ hãy đi đến Bê-rát lấy thắt lưng mà ta bảo người giấu ở đó.”

⁷ Vậy tôi đi đến Bê-rát đào thắt lưng lên khỏi nơi tôi đã giấu. Nhưng nó đã bị mục nát hết, không dùng được việc gì.

⁸ Rồi CHÚA phán cùng tôi. ⁹ CHÚA phán: “Cũng vậy, ta sẽ hủy hoại lòng kiêu căng của dân Giu-đa và lòng tự phụ quá đáng của Giê-ru-sa-lem. ¹⁰ Các dân gian ác đó không chịu nghe lời cảnh cáo của ta. Chúng ương ngạnh chỉ làm theo

* **13:1:** cái khố Một loại quần lót thông dụng ở xứ Giu-đa thời xưa. Loại khố này giống như một cái váy ngắn quần quanh hông và dài đến phân nửa bắp vế. † **13:4:** Bê-rát Có lẽ là một làng gần Giê-ru-sa-lem. Thị trấn này gọi là Bê-rát trong danh sách các thành phố thuộc xứ Bê-ni-min ghi ở Giôs 18:23. Tuy nhiên từ ngữ này cũng có nghĩa là sông O-phơ-rát.

ý riêng mình, đi theo các thần khác để phục vụ và bái lạy. Nên chúng sẽ như thắt lưng vải mục nát này, hoàn toàn vô dụng. ¹¹ Như thắt lưng được dùng để quấn quanh hông người, ta đã quấn các gia đình Ít-ra-en và Giu-đa quanh ta,” CHÚA phán vậy. “Ta đã làm như vậy để họ làm dân ta, để mang danh tiếng, sự tán dương, và tôn trọng đến cho ta nhưng chúng không nghe.”

Lời cảnh cáo Giu-đa

¹² “Hãy bảo chúng: ‘CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Tất cả các bầu da phải đầy rượu.’ Dân chúng sẽ nói cùng người: ‘Dĩ nhiên, chúng tôi biết các bầu da phải đầy rượu.’ ¹³ Vậy người phải bảo chúng rằng, ‘CHÚA phán như sau: Ta sẽ biến tất cả mọi người trong xứ này say sưa, từ các vua ngồi trên ngai Đa-vít, thầy tế lễ, nhà tiên tri, cho đến tất cả mọi người sống trong Giê-ru-sa-lem. ¹⁴ Ta sẽ khiến người này xô đẩy người kia, ngã té vào nhau, cha cũng như con, CHÚA phán vậy. Ta sẽ không tội nghiệp hay thương hại chúng mà nường tay không tiêu diệt chúng.’ ”

Lời đe dọa về nạn tội mọi

¹⁵ Hãy nghe và để ý điều này.

Đừng quá hờn hĩnh,
vì CHÚA phán cùng các người.

¹⁶ Hãy dâng vinh hiển cho CHÚA là Thượng Đế các người,
trước khi Ngài mang tằm tối đến,

trước khi các người té ngã trên núi đồi tối tăm.

Các người sẽ mong có ánh sáng,
nhưng Ngài sẽ biến nó ra bóng tối mịt mù;
Ngài sẽ khiến nó thành ra màn đêm ảm đạm.

17 Nếu các người không vâng lời Ngài,
thì ta sẽ khóc thầm về lòng tự phụ các người.

Ta sẽ khóc lóc cay đắng,
mắt ta sẽ đầm nước mắt,
vì bầy chiên của CHÚA‡ sẽ bị bắt cầm tù.

18 Hãy rao điều này cho vua và thái hậu:
“Hãy bước xuống khỏi ngôi báu,
vì mào triều rục rở của người
đã rơi khỏi đầu các người rồi.”

19 Các thành phố miền Nam Giu-đa đã bị khóa
chặt,
không ai mở được.

Tất cả Giu-đa sẽ bị bắt làm tù binh
sang một xứ ngoại quốc;
toàn thể dân cư đều sẽ bị bắt đi lưu đày.

20 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy ngược lên mà nhìn
kẻ thù tràn đến từ phương Bắc§.

‡ 13:17: bầy chiên của CHÚA Cụt từ này mang nghĩa bóng, ám chỉ dân Giu-đa. CHÚA được mô tả như người chăn chiên, còn dân của Ngài xem như là bầy chiên. § 13:20: phương Bắc Quân Ba-by-lôn đến từ hướng ấy để tấn công Giu-đa. Đạo quân của các quốc gia nằm về phía Bắc và Đông của Ít-ra-en hay theo hướng ấy đến tấn công Giu-đa và Ít-ra-en.

Bầy* chiên mà Thượng Đế giao cho các người
chăn giữ đâu rồi,
bầy mà người vẫn hãnh diện đó?

21 Các người sẽ nói gì khi chúng cắt cử
những người mà người nghĩ là bạn hữu
mình
lên chỉ huy người?

Chẳng lẽ người không đau đớn khổ sở, như đàn
bà đang sinh đẻ sao?

22 Người có thể tự hỏi,
“Tại sao chuyện này lại xảy đến cho tôi?”

Nó xảy đến là vì người phạm quá nhiều tội.
Vì tội lỗi người mà váy người đã bị xé rách
và thân thể người bị bầm dập.

23 Có người Cút nào đổi được màu da mình
không?

Con beo có đổi được đốm của nó không?
Cũng vậy, hỡi Giê-ru-sa-lem,
người sẽ không thể nào thay đổi lòng được,
để làm điều lành,
vì người đã quen làm ác rồi.

24 “Ta sẽ phân tán các người ra
như trấu bị gió sa mạc thổi bay tứ phía.

25 Đó là điều sẽ xảy đến cho các người;
vì vai trò của các người
trong chương trình của ta là như vậy,” CHÚA
phán,

* **13:20:** Bầy Ở đây từ ngữ “bầy” có nghĩa là các thị trấn quanh Giê-ru-sa-lem, nghĩa là Giê-ru-sa-lem xem như là người chăn, còn các thành phố chung quanh là bầy chiên.

“Vì các người quên ta mà tin theo các điều
dối trá,

²⁶ Ta sẽ kéo váy người lên trùm mặt người
để mọi người thấy sự xấu hổ người.

²⁷ Ta đã thấy những điều gớm ghiếc người làm[†]:
hành vi dâm ô và tiếng khịt mũi của người,
nếp sống điếm đàng của người,
các hành vi ghê tởm của người
trên các đồi và trong đồng ruộng.

Hỡi Giê-ru-sa-lem, thật khốn nạn cho người.

Người sẽ mãi nhớ nhớp cho đến bao giờ?”

14

Thời kỳ hạn hán

¹ Lời của CHÚA phán cùng Giê-rê-mi về nạn
hạn hán:

² “Dân Giu-đa than khóc như có ai chết,
các thành phố nó buồn thảm.

Chúng đau buồn về xứ sở mình.

Có tiếng khóc than từ Giê-ru-sa-lem lên đến
Thượng Đế.

³ Những kẻ quyền quý sai các tôi tớ mình đi tìm
nước.

Chúng đi đến các giếng,
nhưng không tìm ra nước.

Nên chúng xách bình không đi về.

[†] **13:27:** Ta đã thấy ... người làm Có lẽ là sự thờ lạy các thần
giả. Một trong lối thờ lạy đó là ăn nằm với các gái điếm trong
đền thờ.

Chúng cảm thấy xấu hổ ngượng ngùng,
trùm đầu lại để che dấu.

4 Không ai cày bừa đất đai để trồng trọt*.

Đất khô cằn và nứt nẻ,
vì không có mưa trong xứ.

Nông gia buồn bực lo lắng,
nên trùm đầu để che dấu.

5 Thật vậy, đến nỗi nai cái trong đồng,
cũng phải bỏ nai con lại cho chết,
vì không có cỏ cho nó ăn.

6 Các con lừa hoang đứng trên các đồi trọc
đánh hơi gió như chó rừng.

Nhưng mắt chúng bị mù lòa
vì không có thức ăn.”

7 Chúng tôi biết vì tội lỗi mình
mà chúng tôi phải chịu khổ sở.

Lạy CHÚA, xin hãy vì danh tốt Ngài mà cứu giúp
chúng tôi.

Bao lần chúng tôi đã lìa bỏ Ngài;
chúng tôi đã phạm tội cùng Ngài.

8 Lạy Thượng Đế, là nguồn Hi vọng của Ít-ra-en,
Ngài đã giải cứu Ít-ra-en trong những lúc
khốn khó.

Tại sao Ngài làm như khách lạ trong xứ,
hay như lũ khách qua đêm?

9 Tại sao Ngài như kẻ bị tấn công bất thần,
như chiến sĩ chẳng giải cứu được ai?

Nhưng lạy CHÚA, Ngài ở giữa chúng tôi,

* 14:4: Không ai ... trồng trọt Câu này dựa theo bản cổ Hi-lạp.
Bản Hê-bơ-rơ hơi khó hiểu ở chỗ này.

chúng tôi được gọi bằng danh Ngài
xin đừng để chúng tôi tuyệt vọng!

¹⁰ CHÚA phán như sau về dân Giu-đa:

“Chúng muốn lìa xa ta; không ngần ngại lìa bỏ ta. Nên bây giờ CHÚA sẽ không chấp nhận chúng nó nữa. Ngài sẽ nhớ lại điều ác chúng làm và sẽ trừng phạt chúng vì tội lỗi chúng.”

¹¹ Rồi CHÚA phán, “Chớ cầu những điều lành đến cho dân Giu-đa. ¹² Dù cho chúng cử ăn, ta sẽ không thèm nghe lời cầu nguyện của chúng. Dù cho chúng dâng của lễ thiêu và của lễ chay cho ta, ta cũng không chấp nhận chúng. Ngược lại, ta sẽ tiêu diệt dân Giu-đa bằng chiến tranh, đói kém, và dịch lệ.”

¹³ Tôi thưa, “Ôi, lạy Chúa là Thượng Đế, các nhà tiên tri vẫn trấn an dân chúng rằng, ‘Các người sẽ không bị khốn khổ do gươm giáo của quân thù hay đói kém đâu. Ta là CHÚA sẽ ban hoà bình cho các người trong xứ này.’ ”

¹⁴ Nhưng CHÚA phán cùng tôi, “Bọn tiên tri đó đang nhân danh ta mà nói tiên tri dối. Ta không sai, chỉ định hay phán cùng chúng. Chúng nói tiên tri theo những sự hiện thấy giả, sự thờ hình tượng, những trò ma thuật nhằm nhí, và ý tưởng ngông cuồng của chúng nó. ¹⁵ Cho nên ta phán như sau về những nhà tiên tri nói tiên tri trong danh ta. Ta không hề sai cùng nó. Chúng bảo, ‘Sẽ không có kẻ thù nào dùng gươm tấn công chúng ta. Sẽ không có đói kém trong

xứ.’ Cho nên chính chúng nó sẽ chết đói và ngã dưới lưỡi gươm quân thù. ¹⁶ Còn những kẻ được họ nói tiên tri sẽ bị ném trong các đường phố Giê-ru-sa-lem. Chúng sẽ chết vì đói và vì lưỡi gươm quân thù. Sẽ không có ai chôn chúng, vợ, con trai hay con gái chúng. Ta sẽ trừng phạt chúng.

¹⁷ Hỡi Giê-rê-mi, hãy loan báo điều này cho Giu-đa:

‘Mắt tôi sẽ đăm lệ đêm ngày không ngưng.

Tôi sẽ than khóc cho dân chúng yêu dấu của tôi[†].

Vì dân tôi đã lãnh một vố nặng nề,
bị thương trầm trọng.

¹⁸ Nếu tôi đi vào vùng quê,
tôi thấy người ta bị gươm giết.

Còn nếu đi vào thành,
tôi thấy bệnh tật tràn lan,
vì dân chúng không có thức ăn.

Cả thầy tế lễ lẫn các nhà tiên tri
đều bị bắt đày sang xứ khác.’ ”

¹⁹ Lạy CHÚA, Ngài đã hoàn toàn từ bỏ dân Giu-đa
sao?

Ngài ghét Giê-ru-sa-lem sao?

Sao Ngài làm chúng tôi thương tổn quá mức
đến nỗi không bình phục được?

Chúng tôi mong hoà bình,
mà chẳng thấy có gì tốt đến.

[†] **14:17:** dân chúng yêu dấu của tôi Nguyên văn, “con gái đồng trinh là dân chúng của tôi.”

Chúng tôi trông mong thời gian chữa trị,
mà chỉ thấy kinh hoàng.

²⁰ Lạy CHÚA, chúng tôi nhìn nhận mình gian ác,
tổ tiên chúng tôi làm điều quấy.

Chúng tôi đã phạm tội cùng Ngài.

²¹ Vì chính mình Ngài, xin Ngài chớ ghét chúng
tôi.

Xin đừng cất danh dự Ngài khỏi ngôi vinh
hiễn Ngài.

Xin nhớ lại giao ước Ngài lập với chúng tôi,
đừng phá giao ước ấy.

²² Các thần tượng ngoại quốc có quyền ban mưa
xuống không?

Bầu trời tự nó có quyền đổ mưa rào xuống
không?

Lạy CHÚA, không! Chỉ một mình Ngài
làm được điều đó thôi.

Ngài là niềm hi vọng duy nhất của chúng tôi,
vì chính Ngài là Đấng làm những điều đó.

15

¹ Sau đó CHÚA phán cùng tôi: “Dù cho Mô-se
hay Sa-mu-ên cầu thay cho dân này, ta cũng sẽ
không thương hại chúng. Hãy đuổi chúng ra
khỏi mặt ta! Bảo chúng đi đi! ² Khi chúng hỏi,
‘Chúng tôi phải đi đâu?’ thì bảo, CHÚA phán:

Ai đã được định cho chết, sẽ chết.

Ai đã được định phải tử trận, sẽ tử trận.

Ai đã được định phải chết đói, sẽ chết đói.

Ai đã được định cho bị bắt làm tù binh,

sẽ bị bắt làm tù binh.”

³ CHÚA phán,

“Ta sẽ sai bốn loại hủy diệt đến với chúng.
Ta sẽ sai chiến tranh đến để giết chóc,
chó để lôi các xác chết đi,
chim trời và thú rừng để ăn
và tiêu diệt các xác chết.

⁴ Ta sẽ khiến dân Giu-đa trở thành nỗi kinh
hoàng
cho các dân trên đất
vì những tội lỗi Ma-na-xe làm ở Giê-ru-sa-
lem.

(Ma-na-xe, con của Ê-xê-chia trước kia làm vua
Giu-đa.)

⁵ Hỡi Giê-ru-sa-lem, ai sẽ tội nghiệp cho người?
Ai sẽ buồn bã và than khóc cho người?
Ai sẽ chịu khó hỏi thăm người?”

⁶ CHÚA phán, “Hỡi Giê-ru-sa-lem,
người đã lia bỏ ta.

Người càng ngày càng lia xa ta,
cho nên ta sẽ bắt và tiêu diệt người.

Ta không còn tội nghiệp cho người nữa.

⁷ Ta đã lấy chìa ba phân chia dân Giu-đa ra,
phân tán chúng nơi các cửa thành của xứ.
Ta đã tiêu diệt chúng và bắt con cái chúng đi,
nhưng chúng không thay đổi nếp sống.

⁸ Số góa phụ chúng còn nhiều hơn cát ngoài biển.
Ta mang kẻ hủy diệt đến vào buổi trưa
để giết hại các bà mẹ của trai tráng trong
Giu-đa.

Bất thành linh ta mang đau khổ và sợ hãi đến trên chúng.

⁹ Khi kẻ thù tấn công và dùng gươm tàn sát, Chúng sẽ giết mọi kẻ còn sống sót ở Giu-đa.

Một bà mẹ có bảy đứa con trai
đều mất cả bảy đứa.

Bà ta sẽ kêu khóc đến nỗi kiệt lực.

Bà sẽ đau buồn và hoang mang,
vì ngày tươi sáng của bà
đã hoá ra đen tối buồn thảm*.”

CHÚA phán vậy.

Lời phán nài thứ hai của Giê-rê-mi

¹⁰ Mẹ ơi, tội nghiệp mẹ đã sinh ra con
vì con phải tố cáo và lên án cả xứ.

Con không cho ai vay hoặc mượn ai điều gì,
vậy mà ai nấy đều nguyên rửa con.

¹¹ CHÚA phán, “Ta đã cứu người vì có lý do.
Ta đã khiến các kẻ thù người van xin người,
lúc gặp thảm họa và khốn đốn.

Chúa trả lời cho Giê-rê-mi

¹² Các người là sắt và đồng có thể đập bể
miếng sắt hoặc đồng đến từ phương Bắc
hay không?†

¹³ Còn về của cải và châu báu người
ta sẽ biểu không cho kẻ khác,
vì cả xứ, toàn dân Giu-đa đã phạm tội.

¹⁴ Ta sẽ khiến các người làm tội mọi

* **15:9:** vì ngày tươi sáng ... buồn thảm Nguyên văn, “Đang trưa bỗng hóa ra đêm tối.” † **15:12:** Các người ... hay không? Câu này trong nguyên văn Hê-bơ-rơ không rõ nghĩa.

cho kẻ thù trong một xứ mà người chưa hề biết.
Cơn thịnh nộ ta như lửa nóng,
sẽ thiêu đốt các người.”

15 Lạy CHÚA, Ngài hiểu.

Xin nhớ lại tôi và chăm sóc tôi.
Xin hãy trừng phạt những kẻ làm hại tôi.
Xin đừng tiêu diệt tôi
trong khi Ngài kiên nhẫn với chúng.
Xin suy nghĩ đến sự hổ nhục tôi chịu vì Ngài.

16 Lời CHÚA phán cùng tôi,
tôi cố gắng lắng nghe kỹ.
Lời Ngài khiến tôi vui mừng,
vì tôi được gọi bằng danh Ngài,
CHÚA là Thượng Đế Toàn Năng.

17 Tôi không ngồi chung với đám đông
khi chúng cười đùa vui vẻ.
Tôi ngồi một mình vì Ngài bảo tôi,
và Ngài khiến cho tôi tức giận
vì những điều ác quanh tôi.

18 Tôi không hiểu tại sao nỗi đau khổ tôi không dứt.
Tôi không hiểu tại sao vết thương tôi không lành.
Người sẽ giống như sỏi sạn chẳng?
Người sẽ giống như sỏi ngưỡng chảy chẳng?

19 Nên CHÚA phán như sau:

“Nếu các người thay đổi lối sống và trở về cùng ta,
ta sẽ tiếp nhận các người.

Rồi các người sẽ phục sự ta.
Nếu các người nói những điều đáng nói,
không nói những điều nhảm nhí,
thì các người có thể thưa với ta.
Hãy để dân Giu-đa quay về cùng người,
nhưng người không nên giống như chúng.
²⁰ Ta sẽ khiến người vững mạnh
như vách thành cho dân này,
chắc chắn như tường đồng.
Chúng sẽ đánh người,
nhưng sẽ không thắng nổi người,
vì ta ở cùng người.
Ta sẽ giải cứu người," CHÚA phán vậy.
²¹ "Ta sẽ giải thoát người khỏi dân độc ác
và cứu người khỏi những kẻ hung bạo này."

16

Ngày thảm họa

¹ Rồi CHÚA phán cùng tôi như sau: ² "Người không nên kết hôn hay sinh con trai con gái trong nơi này."

³ CHÚA phán như sau về con trai con gái sinh ra trong xứ này và về cha mẹ chúng: ⁴ "Chúng sẽ chết vì dịch lệ, sẽ không ai than khóc hay chôn cất chúng. Xác chúng sẽ nằm la liệt trên đất như phân. Chúng sẽ chết trận hay chết đói. Thầy chúng sẽ làm thức ăn cho chim trời và muông thú."

⁵ Cho nên CHÚA phán như sau: "Hỡi Giê-rê-mi, đừng đi vào nhà đang khi người ta đang ăn

tiệc đưa ma. Đừng đi vào đó mà than khóc cho người chết hay chia buồn với chúng vì ta đã lấy lại ơn phước, tình yêu và lòng thương hại của ta cho dân này,” CHÚA phán vậy.

⁶ Những kẻ quyền quý hay thứ dân đều sẽ chết trong xứ Giu-đa. Không ai chôn cất hay than khóc cho chúng, cũng không ai rạch thân mình hay cạo đầu để tỏ dấu buồn rầu cho chúng.

⁷ Không ai mang thức ăn đến để an ủi kẻ than khóc người quá cố. Không ai mời nước uống để an ủi những kẻ có cha mẹ qua đời.

⁸ Đừng đi vào nhà nào đang ăn uống để ngồi mà ăn uống chung với họ, ⁹ vì CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Ta sẽ sớm chấm dứt tiếng vui mừng hơn hở, cùng tiếng hân hoan của cô dâu và chú rể trong nơi này. Việc đó sẽ diễn ra trong đời người.

¹⁰ Khi người bảo dân Giu-đa biết những điều này thì chúng sẽ hỏi người: Tại sao CHÚA giáng những thảm họa này đến trên chúng ta? Chúng ta đã làm điều gì quấy? Chúng ta đã phạm tội gì nghịch lại CHÚA là Thượng Đế chúng ta? ¹¹ Hãy đáp cùng chúng: Vì tổ tiên các người đã lìa bỏ ta, CHÚA phán vậy. “Chúng đã đi theo các thần khác, phục vụ và bái lạy chúng. Tổ tiên các người đã bỏ ta, không vâng theo lời giáo huấn ta. ¹² Nhưng các người còn làm ác hơn tổ tiên mình nữa. Các người ương ngạnh và làm theo ý mình; các người không vâng lời ta. ¹³ Cho nên ta sẽ ném các người ra khỏi xứ này và đày các

người đi đến một xứ mà các người lẫn tổ tiên mình chưa hề biết. Nơi đó các người sẽ phục vụ các thần khác ngày đêm vì ta sẽ không giúp cũng không làm ơn cho các người nữa.”

¹⁴ Người ta bảo, “Thật như CHÚA hằng sống, Đấng mang dân Ít-ra-en ra khỏi Ai-cập ...” CHÚA phán, “Nhưng đến lúc người ta không nói như thế nữa. ¹⁵ Ngược lại họ sẽ nói, ‘Thật như CHÚA hằng sống, Đấng mang Ít-ra-en ra khỏi xứ miền Bắc và khỏi các xứ mà Ngài đã đày họ đến ...’ Ta sẽ mang chúng trở về xứ mà ta đã ban cho tổ tiên chúng.”

¹⁶ CHÚA phán, “Ta sẽ sớm đưa những người đánh cá đến xứ này. Họ sẽ đánh lưới dân Giu-đa. Sau đó ta sẽ đưa nhiều thợ săn đến nữa*. Họ sẽ săn lùng dân Giu-đa trên mỗi ngọn núi và đồi và trong mỗi kẽ đá. ¹⁷ Ta thấy mọi điều chúng làm. Chúng không thể giấu khỏi ta điều gì; tội lỗi chúng không che được mắt ta. ¹⁸ Ta sẽ báo trả dân Giu-đa gấp đôi tội lỗi chúng phạm, vì chúng đã biến xứ ta ra như nhớp. Chúng đã làm cho xứ ta tràn ngập thần tượng đáng gớm ghiếc.”

¹⁹ Lạy CHÚA, Ngài là sức mạnh và là nguồn bảo vệ tôi,

nơi tôi trú ẩn an toàn trong lúc khốn khó.

Các dân trên thế giới sẽ đến cùng Ngài

* **16:16:** Ta sẽ ... đến nữa Đây có nghĩa là những quân lính thù nghịch từ Ba-by-lôn đến.

và thưa rằng, “Tổ tiên chúng tôi đã thờ thần
giả,
những thần vô ích chẳng giúp gì được cho
họ.

²⁰ Người ta có thể nào tạo ra thần cho mình
không?
Vì đó không phải là thần!”

²¹ CHÚA phán, “Cho nên ta sẽ dạy những kẻ tạo
ra thần tượng.
Lần này ta sẽ dạy chúng biết
về quyền năng và sức mạnh ta.
Rồi chúng sẽ biết rằng danh ta là CHÚA.”

17

Tấm lòng tội lỗi của Giu-đa

¹ “Tội lỗi của Giu-đa được ghi bằng bút sắt.
Tội lỗi chúng được khắc vào đá
tức tấm lòng của chúng.

Tội lỗi chúng được tạc vào các sừng
bàn thờ* của chúng.

² Bất cứ lúc nào con cái chúng
cũng nhớ các bàn thờ cùng các thần tượng
chúng,
và các tượng A-sê-ra bên cạnh các cây xanh trên
các đồi cao.

* **17:1:** sừng bàn thờ Các góc của bàn thờ có hình giống cái sừng. Huyết của các con sinh tế được bôi trên các sừng ấy. Giê-rê-mi có lẽ ám chỉ rằng tội lỗi của dân chúng khiến cho các bàn thờ không còn xứng đáng để dâng sinh tế nữa.

³ Chúng nhớ những điều ấy
trên các núi trong đồng trống.
Dân Giu-đa có nhiều châu báu.
Nhưng ta sẽ trao những châu báu ấy vào tay
người khác.
Chúng sẽ phá hủy những nơi cao
trong xứ các người,
vì các người đã phạm tội bằng cách
thờ phụng ở những nơi đó.
⁴ Các người sẽ mất xứ mà ta ban cho các người,
đó là do lỗi các người.
Ta sẽ để cho kẻ thù bắt các người làm tội mọi
đày các người đến xứ mình chưa hề biết.
Vì các người đã chọc ta giận như lửa hừng,
sẽ cháy mãi không thôi.”

Tin cậy người hay tin cậy Thượng Đế

⁵ CHÚA phán như sau:
“Ai tin cậy loài người thì bị nguyên rủa,
ai trông cậy vào sức mạnh con người,
tức lòng dạ xa rời CHÚA.
⁶ Chúng giống như bụi gai trong sa mạc
mọc ở nơi đất hoang vu, nơi khô khan cằn
cỗi.
Chúng không bao giờ biết
những ơn lành từ Thượng Đế.
⁷ Nhưng ai tin cậy CHÚA sẽ được phước.
Ngài sẽ chứng tỏ cho người đó thấy rằng Ngài là
Đấng đáng tin cậy.
⁸ Người đó sẽ lớn mạnh,
như cây trồng gần dòng nước,
đâm rễ mọc bên cạnh suối.”

Dù cho trời nóng nực cũng không sao;
lá nó vẫn xanh tươi.
Nó không lo năm hạn hán không mưa;
luôn luôn ra trái.

⁹ Lòng con người ác độc hơn mọi thứ, không
chữa trị được.

Không ai hiểu được.

¹⁰ Nhưng ta, Thượng Đế, nhìn vào trong lòng
mỗi người,
thử nghiệm tâm tư.

ĐỂ QUYẾT ĐỊNH CHO HỌ ĐIỀU HỌ ĐÁNG LÃNH;
CẤP CHO HỌ PHẦN THƯỞNG PHẠT TƯƠNG XỨNG.”

¹¹ Như chim ấp trứng mình không để,
kẻ làm giàu nhờ lòng gặt cũng vậy.
Khi xong nửa đời người, chúng sẽ mất hết của
cải.
Rồi đến cuối đời, chúng sẽ thấy rõ mình đại
dột.

¹² Từ ban đầu, đền thờ chúng ta được tôn trọng
như ngôi vinh hiển của Thượng Đế.

¹³ LẠY CHÚA, nguồn hi vọng của Ít-ra-en,
những kẻ lia bỏ Ngài sẽ bị xấu hổ.

Còn những ai xa lìa CHÚA
sẽ giống như tên viết trên cát†,
vì chúng đã lia bỏ CHÚA, suối nước hằng sống.

† **17:13:** tên viết trên cát Nghĩa là “ngắn ngủi, không lâu.” Câu này có thể nghĩa là tên của người được viết trong danh sách những người sắp chết, hoặc đời sống người ấy sắp chấm dứt như chữ viết trên cát bị nước xóa đi.

Lời phán nài thứ ba của Giê-rê-mi

14 Lạy CHÚA, xin chữa cho tôi thì tôi sẽ được lành.

Xin cứu tôi thì tôi sẽ được giải cứu thật.

Vì Ngài là Đấng tôi ca ngợi.

15 Ngài phải biết rằng dân Giu-đa cứ theo hỏi tôi, “Lời của CHÚA đâu?

Để xem lời phán đó có thành sự thật không!”

16 Lạy CHÚA, tôi không trốn tránh

trách nhiệm chăn bầy‡ CHÚA giao.

Tôi không muốn thấy ngày kinh khủng đó đến.

Ngài biết hết mọi điều tôi nói;

Ngài thấy mọi điều xảy ra.

17 Xin đừng làm tôi kinh hoàng.

Tôi chạy đến Ngài tìm chỗ trú ẩn lúc khốn
đốn.

18 Xin hãy khiến những kẻ hại tôi bị xấu hổ,
nhưng xin đừng mang xấu hổ đến cho tôi.

Xin khiến chúng bị kinh hoàng,

nhưng đừng để tôi bị khủng hoảng.

Xin mang ngày thảm họa đến trên kẻ thù tôi.

Xin hãy tiêu diệt chúng, và diệt tận gốc.

Hãy giữ ngày Sa-bát ra thánh

19 CHÚA phán cùng tôi như sau: “Hãy đến đứng nơi Cổng Dân Chúng^S của thành Giê-ru-

‡ 17:16: chăn bầy Dân Chúa đôi khi được ví như “chiên,” và người chăm sóc chiên được gọi là “người chăn bầy.” § 17:19: Cổng Dân Chúng Đây có thể là một trong những cổng đi vào thành Giê-ru-sa-lem hoặc một trong những cổng phía Nam đi vào đền thờ mà những người không phải thầy tế lễ dùng để vào.

sa-lem nơi các vua Giu-đa hay ra vào. Rồi đi đến tất cả các cổng khác của Giê-ru-sa-lem.

²⁰ Bảo họ như sau: 'Hỡi các vua Giu-đa, hỡi tất cả dân Giu-đa và những người sống trong Giê-ru-sa-lem đi qua các cổng này để vào thành, hãy nghe lời CHÚA phán. ²¹ CHÚA phán như sau: Hãy cẩn thận đừng mang đồ gì trong ngày Sa-bát hay mang qua các cổng của Giê-ru-sa-lem. ²² Đừng mang vật gì ra khỏi nhà các người cũng đừng làm việc ngày đó nhưng hãy giữ ngày Sa-bát ra thánh như ta đã truyền dạy tổ tiên các người. ²³ Nhưng tổ tiên các người không nghe cũng không để ý đến ta. Chúng rất ương ngạnh và không vâng lời. Ta trừng phạt chúng nhưng không kết quả. ²⁴ Nhưng các người hãy cẩn thận vâng lời ta, CHÚA phán vậy. Các người không nên mang đồ gì qua cổng thành Giê-ru-sa-lem trong ngày Sa-bát, mà hãy giữ ngày Sa-bát ra thánh và đừng làm việc gì hết trong ngày đó.

²⁵ Nếu các người vâng theo mệnh lệnh này thì các vua ngồi trên ngôi Đa-vít sẽ cùng các quần thần đi qua các cổng thành Giê-ru-sa-lem. Họ sẽ đi qua, cỡi quân xa và cỡi ngựa cùng với dân cư Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Còn thành Giê-ru-sa-lem sẽ có dân cư sống ở đó mãi mãi. ²⁶ Từ các làng quanh đó dân chúng đổ về Giê-ru-sa-lem, từ các thị trấn trong Giu-đa, xứ Bê-n-gi-a-min*, từ các vùng đồi phía Tây, từ vùng núi và từ miền Nam Giu-đa. Mọi người sẽ mang đến đền thờ

* **17:26:** xứ Bê-n-gi-a-min Xứ Bê-n-gi-a-min nằm về phía Bắc của xứ Giu-đa.

CHÚA các cửa lễ thiêu, các sinh tế, cửa lễ chay, trầm hương, và các cửa lễ cảm tạ cho Thượng Đế.

²⁷ Nhưng các người phải vâng lời ta và giữ ngày Sa-bát ra thánh. Các người không được mang đồ gì vào Giê-ru-sa-lem trong ngày Sa-bát. Nếu các người không vâng lời ta, ta sẽ khơi lửa nơi cửa thành Giê-ru-sa-lem và đốt cháy cho đến khi thiêu rụi các tháp kiên cố nhất. Sẽ không ai dập tắt nổi.' ”

18

Thợ gốm với đất sét

¹ Đây là lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi: ² “Hãy đi xuống lò gốm, ta sẽ có lời cho người tại đó.”

³ Vậy tôi đi xuống lò gốm thì thấy người thợ gốm đang làm việc ở bàn xoay. ⁴ Ông ta đang dùng tay để làm một cái nồi bằng đất sét nhưng bị hư. Nên ông dùng khối đất sét đó để làm cái nồi khác theo ý mình.

⁵ Sau đó CHÚA phán cùng tôi: ⁶ “Hỡi nhà Ít-ra-en, ta làm như thế đối với các người được không?” CHÚA hỏi. “Các người ở trong tay ta như đất sét trong tay thợ gốm. ⁷ Sẽ có lúc ta bảo một dân tộc hay một quốc gia rằng ta sẽ nhổ chúng lên tận gốc hay ta sẽ kéo nó xuống để tiêu diệt nó. ⁸ Nhưng nếu dân tộc đó thôi làm điều ác thì ta sẽ đổi ý không mang tai họa mà ta dự định mang đến cho chúng. ⁹ Sẽ có lúc khác khi ta bảo một dân tộc rằng ta sẽ gây dựng và

trồng lại. ¹⁰ Nhưng nếu ta thấy chúng làm điều ác không vâng lời ta thì ta sẽ đổi ý không thực hiện điều lành mà ta dự định làm cho chúng.

¹¹ Cho nên hãy bảo dân Giu-đa và những kẻ ở trong Giê-ru-sa-lem như sau: ‘CHÚA phán: Ta đang chuẩn bị mang thảm họa đến cho các ngươi và dự định chống ngươi. Vậy hãy thôi làm điều ác. Hãy thay đổi lối sống và làm điều lành đi.’ ¹² Nhưng dân Giu-đa sẽ trả lời, ‘Cố gắng cũng vô ích! Chúng tôi sẽ vẫn cứ làm theo ý mình. Mỗi người trong chúng tôi sẽ làm theo lòng ngoan cố gian ác của mình!’ ”

¹³ Vì vậy CHÚA phán như sau:

“Hãy hỏi các dân khác câu này:
‘Các ngươi có bao giờ nghe điều nào
như điều này chưa?’

Dân Ít-ra-en đã làm một điều gớm ghiếc.

¹⁴ Tuyết trên các núi Li-băng
không bao giờ tan chảy trên đá*.

Những dòng suối mát chảy róc rách của nó
không khi nào khô cạn.

¹⁵ Nhưng dân ta đã quên ta.

Chúng đốt hương cho các thần tượng vô
dụng,
vấp ngã trong điều mình làm,

* **18:14:** Tuyết trên các núi ... chảy trên đá Trong tiếng Hê-bơ-rơ câu này nghe như, “Thưa Sa-đai, có ai chịu xa lìa Tầng Đá không?” Tầng Đá và Sa-đai là hai danh hiệu của Thượng Đế. Câu này có thể dịch, “Tuyết trên núi Li-băng có bao giờ tan ra trên núi của Sa-đai không?” “Núi của Sa-đai” ám chỉ núi Hết-môn.

đi theo những lối cũ của tổ tiên mình.
 Chúng đi theo những lối rẽ
 và trên các đường sá gồ ghề.

16 Vì thế xứ Giu-đa sẽ trở thành sa mạc hoang vu.
 Người ta sẽ cứ mãi chế giễu chúng.

Người qua kẻ lại lắc đầu,
 sững sốt vì cảnh điêu tàn của xứ.

17 Ta sẽ phân tán chúng ra trước mặt các kẻ thù,
 như gió Đông thổi mạnh.

Vào lúc kinh hoàng đó
 chúng sẽ không thấy ta đến giúp đỡ chúng;
 mà thấy ta ra đi.”

Lời phàn nàn thứ tư của Giê-rê-mi

18 Sau đó dân chúng bảo, “Bây giờ chúng ta
 hãy lập mưu hại Giê-rê-mi. Chắc chắn những
 điều giáo huấn của thầy tế lễ về luật lệ vẫn còn
 đó. Chúng ta vẫn còn có lời khuyên dạy của các
 người khôn ngoan và lời của nhà tiên tri. Cho
 nên hãy thủ tiêu hẳn bằng cách đặt điều nói dối
 về hẳn. Chúng ta không thèm để ý đến điều gì
 hẳn nói nữa.”

19 Lạy CHÚA, xin nghe tôi đây.

Xin nghe điều những kẻ tố cáo tôi nói!

20 Có nên lấy ác báo thiện không?

Tôi nói như thế là vì chúng đã đào hố để giết
 tôi.

Xin CHÚA nhớ lại rằng tôi đã đứng trước mặt
 Ngài,

van xin Ngài làm ơn cho dân này,

và xin Ngài thôi nổi giận cùng chúng.

- 21 Bây giờ xin để con cái chúng nó chết đói,
xin cho gươm kẻ thù giết chúng.
Xin cho vợ chúng nó mất chồng lẫn con.
Hãy cho những người Giu-đa phải bỏ mạng
và các thanh niên trai tráng bị gươm giết
trong mặt trận.
- 22 Xin hãy để chúng kêu khóc trong nhà mình
khi Ngài bắt thân mang kẻ thù đến nghịch
lại chúng.
- Xin cho những việc ấy xảy ra
vì các kẻ thù tôi đã đào hố đặt bẫy tôi,
và giăng bẫy dưới chân tôi.
- 23 Lạy CHÚA, Ngài biết những âm mưu chúng
định giết tôi.
Xin đừng tha tội ác chúng,
cũng đừng xóa tội lỗi chúng khỏi trí Ngài.
Xin khiến chúng rơi ngã khỏi chỗ mình,
và hãy trừng phạt chúng trong cơn thịnh nộ
Ngài.

19

Giu-đa như bình gốm bể

¹ CHÚA phán cùng tôi như sau: “Hãy đi mua một bình gốm từ tay thợ gốm. ² Hãy đem một vại bô lão của dân chúng cùng các thầy tế lễ đi với người xuống thung lũng Bê-n-Hin-nôm, gần phía trước của Cổng Sành Bể*. Tại đó người sẽ nói

* **19:2:** Cổng Sành Bể Không ai rõ đích xác địa điểm này nhưng người ta tin rằng có thể nó nằm về phía Nam thành phố.

những lời ta bảo người. ³ Hãy nói rằng: Hỡi các vua Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem hãy nghe lời CHÚA phán. CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Ta sẽ sớm mang thảm họa đến nơi này. Thảm họa đó sẽ làm sững sốt và kinh hoàng những ai nghe đến. ⁴ Vì dân Giu-đa đã không theo ta nữa. Chúng đã biến nơi này thành nơi bái lạy các thần ngoại quốc. Chúng đã dâng sinh tế cho các thần khác mà chúng và tổ tiên hay các vua Giu-đa chưa hề biết. Chúng đổ máu vô tội tràn ngập nơi này. ⁵ Chúng đã xây những nơi thờ lạy cho Ba-anh trên các đỉnh đồi, nơi chúng thiêu con mình cho Ba-anh. Đó là điều ta không dặn bảo cũng không nói đến; điều đó chưa hề nấy trong trí ta. ⁶ Cho nên hãy lưu ý, người ta gọi nơi này là Thung lũng của Bên-Hin-nôm hay Tô-phết, nhưng CHÚA phán, sẽ đến ngày mà người ta gọi nơi đó là Thung lũng giết chóc. ⁷ Tại nơi này ta sẽ phá hỏng chương trình của dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Các kẻ thù sẽ rượt đuổi chúng nó, và ta sẽ khiến chúng bị gươm giết. Ta sẽ cho chim trời và muông thú ăn xác chết chúng nó. ⁸ Ta sẽ hoàn toàn tiêu diệt thành này. Người ta sẽ chế giễu nó và ai qua lại nơi đây cũng phải lắc đầu. Họ sẽ sững sốt khi thấy thành này bị tiêu hủy như thế nào. ⁹ Một đạo quân thù sẽ bao vây thành, không cho ai đi ra để kiếm thức ăn. Ta sẽ khiến chúng bị đói đến nỗi chúng phải ăn thịt con trai con gái mình và rồi ăn thịt lẫn nhau.

¹⁰ Trong khi những kẻ đi với người đang nhìn

thì hãy đập bể bình gốm đó. ¹¹ Rồi nói như sau: CHÚA Toàn Năng phán: Ta sẽ đập dân này và thành này ra như người ta đập bể bình gốm tan tành đến nỗi không thể hàn gắn lại được. Những kẻ chết sẽ bị chôn ở đây, tại Tô-phết, vì không còn nơi nào khác để chôn chúng. ¹² Đây là điều ta sẽ làm cho dân này và nơi này, CHÚA phán vậy. Ta sẽ khiến thành này trở thành Tô-phết. ¹³ Nhà cửa trong Giê-ru-sa-lem và các cung vua sẽ trở nên như nhóp như nơi Tô-phết này vì dân chúng đã bái lạy các thần trên mái nhà[†] chúng. Chúng bái lạy các ngôi sao, đốt hương tôn kính chúng và dâng của lễ uống cho các thần khác.”

¹⁴ Sau khi Giê-rê-mi rời Tô-phết, nơi CHÚA bảo ông nói tiên tri thì ông đi đến đền thờ Chúa, đứng trong sân và nói cùng toàn dân rằng: ¹⁵ “CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Ta sẽ sớm mang đại nạn đến cho Giê-ru-sa-lem và các làng mạc quanh nó như ta đã nói trước. Việc đó sẽ xảy ra vì dân chúng rất ngoan cố không thềm nghe lời ta phán.’ ”

20

Ba-sua sẽ bị bắt

¹ Ba-sua, con Im-mê là thầy tế lễ và là viên chức cao cấp nhất trong đền thờ CHÚA. Khi nghe Giê-rê-mi nói tiên tri trong sân đền thờ ² thì ông bắt đánh đòn nhà tiên tri Giê-rê-mi. Ông cho cùm

[†] 19:13: mái nhà Thời xưa người ta nhà có mái bằng để làm thêm phòng.

tay chân Giê-rê-mi vào hai khối gỗ lớn và nhốt ở Cổng Trên của Bên-gia-min trong đền thờ Chúa.
³ Hôm sau khi Ba-sua tháo Giê-rê-mi ra khỏi hai khối gỗ thì Giê-rê-mi bảo ông rằng, “Tên Chúa đặt cho người không phải là Ba-sua nữa. Bây giờ tên Ngài đặt cho người là Kinh hoàng Tứ Phía.
⁴ CHÚA phán như sau: Ta sẽ sớm mang sự kinh hoàng đến cho người và bạn hữu người. Người sẽ chứng kiến kẻ thù giết các bạn hữu người bằng gươm. Rồi ta sẽ trao toàn dân Giu-đa vào tay vua Ba-by-lôn, người sẽ dày chúng làm tù binh sang Ba-by-lôn và giết chúng bằng gươm.
⁵ Ta sẽ trao hết cửa của cải thành này cho kẻ thù, đồ đạc, châu báu, kho tàng của các vua Giu-đa. Quân thù sẽ mang tất cả những của báu đó sang Ba-by-lôn.
⁶ Còn về phần người, Ba-sua, người và mọi người trong nhà người sẽ bị bắt làm tù binh. Người sẽ bị dày qua Ba-by-lôn, nơi người sẽ chết và được chôn, người, bạn hữu người là những người mà người đã tiên tri dối trá với họ.”

Lời phàn nàn thứ năm của Giê-rê-mi

⁷ Lạy CHÚA, Ngài đã gạt tôi, tôi đã bị gạt.

Ngài mạnh hơn tôi, nên Ngài đã thắng.

Tôi đã trở thành trò cười;

Mọi người đều chế giễu tôi suốt ngày.

⁸ Mỗi khi tôi nói là tôi phải hết.

Tôi luôn luôn thét lên,

vì những sự bạo ngược và hủy diệt.

Tôi thuật lại cho dân chúng điều tôi nhận từ

CHÚA,

nhưng rốt cuộc tôi chỉ chuốc lấy sỉ nhục.

Người ta chế giễu tôi suốt ngày.

⁹ Đôi khi tôi tự nhủ,

“Thôi hãy quên CHÚA đi.

Đừng nói đến danh Ngài nữa.”

Nhưng lúc đó thì lời Ngài như lửa thiêu đốt
trong lòng tôi,

thấu vào xương cốt tôi.

Tôi không thể nào giữ mãi trong lòng được,

rốt cuộc tôi không giữ được nữa, phải nói
ra.

¹⁰ Tôi nghe nhiều người thì thầm về tôi rằng:

“Sự kinh hoàng vây nó bốn bề!

Hãy nói về nó! Hãy mách với các quan cai trị về
nó.”

Bạn bè tôi chỉ mong tôi sơ hở.

Chúng nói, “Chắc mình phỉnh nó được
để đánh bại nó và trả thù.”

¹¹ Nhưng CHÚA bảo hộ tôi như một chiến sĩ
mạnh bạo,

nên những kẻ đuổi theo tôi sẽ ngã té;

chúng sẽ không thể nào đánh bại được tôi.

Chúng sẽ xấu hổ vì thất bại,

sẽ không ai quên điều sỉ nhục của chúng.

¹² Lạy CHÚA Toàn Năng, Ngài thử nghiệm người
lành;

Ngài dò xét tận đáy lòng và tâm tư mỗi
người.

Tôi đã cho Ngài biết lời tranh luận của tôi với
chúng,

nên xin cho tôi nhìn thấy

sự trừng phạt xứng đáng Ngài giáng trên chúng.

13 Hãy xướng hát cho CHÚA!
Hãy ca tụng Ngài!

Vì Ngài giải cứu người nghèo
khỏi quyền lực kẻ độc ác.

Lời phàn nàn thứ sáu của Giê-rê-mi

14 Ngày tôi sinh đáng bị nguyên rủa;
nguyên cho ngày ấy không phước hạnh gì
khi mẹ tôi sinh tôi ra.

15 Nguyên cho người báo tin cho cha tôi rằng,
“Ông có con trai!” thì người ấy bị nguyên
rủa.

Tin đó khiến cha tôi rất mừng.

16 Nguyên người đó như các thành
bị CHÚA hủy diệt* không thương xót.

Nguyên người nghe tiếng than khóc vào buổi
sáng
và tiếng chiến trận vào buổi trưa,

17 vì người không giết tôi cho rồi trước khi tôi ra
đời.

Lúc đó bụng mẹ tôi sẽ là nắm mồ cho tôi;
Bụng mẹ tôi sẽ mang thai mãi mãi.

18 Tại sao tôi phải lọt lòng mẹ?

Đời tôi chỉ biết khốn khổ và sầu não,
và mạng sống tôi sẽ chấm dứt trong hổ
nhục.

* **20:16:** các thành bị CHÚA hủy diệt Tức hai thành Xô-đôm và Gô-mô-rơ. Xem Sáng 19.

21

CHÚA từ chối lời cầu xin của vua Xê-đê-ki-a

¹ Lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi như sau. Lời Ngài phán khi Xê-đê-ki-a, vua Giu-đa sai Ba-sua*, con Manh-ki-gia và thầy tế lễ Xô-phô-ni, con Ma-a-sê-gia đến cùng Giê-rê-mi ² hỏi rằng, “Hãy cầu hỏi CHÚA cho chúng ta biết chuyện gì sẽ xảy ra vì Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đang tấn công chúng ta. Có thể CHÚA sẽ làm phép lạ giải cứu chúng ta như Ngài đã làm xưa kia để Nê-bu-cát-nết-xa thôi tấn công chúng ta và rút về nước.”

³ Nhưng Giê-rê-mi trả lời rằng, “Hãy nói với vua Xê-đê-ki-a như thế này: ⁴ CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Các người có vũ khí chiến tranh trong tay để tự vệ chống lại vua Ba-by-lôn và quân Ba-by-lôn đang bao vây vách thành. Nhưng ta sẽ biến các vũ khí đó ra vô dụng. Ta sẽ sớm đưa chúng vào trong trung tâm thành phố này.’

⁵ Trong cơn thịnh nộ ta, cơn giận phừng phừng, chính ta sẽ đánh lại các người bằng quyền năng và sức mạnh vô song của ta. ⁶ Ta sẽ giết mọi sinh linh trong Giê-ru-sa-lem, từ người cho đến súc vật. Tất cả sẽ chết vì dịch lệ.’ ⁷ CHÚA phán, ‘Rồi ta sẽ trao Xê-đê-ki-a, vua Giu-đa, các sĩ quan, và toàn dân Giê-ru-sa-lem mà chưa chết vì dịch lệ và chiến tranh hay đói kém vào tay Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. Ta sẽ

* **21:1:** Ba-sua Đây không phải là Ba-sua nói đến trong Giê 20:1.

khiến những kẻ thẳng trận muốn giết dân Giu-đa cho nên dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đều bị tử trận. Nê-bu-cát-nết-xa sẽ không tỏ chút từ bi hay thương hại nào cho chúng cả!

⁸ Ngoài ra cũng bảo dân cư Giê-ru-sa-lem: CHÚA phán: Ta sẽ cho các người chọn giữa cái sống và cái chết. ⁹ Ai ở lại Giê-ru-sa-lem sẽ bị chết trận, chết đói, hay chết vì dịch lệ. Nhưng ai đi ra đầu hàng người Ba-by-lôn đang tấn công các người thì sẽ sống. Ai rời thành thì sẽ cứu được mạng mình như thể chiến lợi phẩm. ¹⁰ CHÚA phán, ‘Đúng, ta đã nhất quyết gây khốn khổ cho thành này và sẽ không giúp đỡ nó. Ta sẽ trao nó vào tay vua Ba-by-lôn và người sẽ thiêu hủy nó.’ ”

¹¹ Hãy bảo cho hoàng gia Giu-đa như sau:

“Hãy nghe lời CHÚA phán.

¹² Hỡi nhà Đa-vít, CHÚA phán như sau:

Mỗi sáng các người phải phân xử mọi người cho công bình.

Hãy giải cứu người bị cướp bóc khỏi quyền lực của kẻ tấn công nó.

Nếu không, ta sẽ nổi giận cùng người.

Cơn giận ta sẽ như lửa hừng không ai dập tắt được,

vì các người đã làm điều ác.

¹³ Hỡi Giê-ru-sa-lem, ta nghịch lại người, người là thành ở trên đỉnh núi,

nhìn xuống thung lũng này,” CHÚA phán vậy.

Người bảo, “Không ai có thể tấn công chúng ta hay xâm nhập được vào trong thành kiên cố của chúng ta.”

- ¹⁴ CHÚA phán, “Ta sẽ giáng cho người sự trừng phạt tương xứng. Ta sẽ đốt rừng người, gây ra một trận hỏa hoạn thiêu đốt mọi thứ quanh người!”

22

Sự trừng phạt các vua gian ác

¹ CHÚA phán như sau: “Hãy đi xuống cung vua Giu-đa và nói tiên tri tại đó như sau: ² ‘Hỡi vua Giu-đa, đang trị vì trên ngôi Đa-vít hãy nghe lời CHÚA phán. Người, các sĩ quan, và toàn dân người là những người đi qua các cổng này hãy nghe đây!’ ³ CHÚA phán: Hãy làm điều công bình và phải chăng. Hãy cứu người bị cướp bóc khỏi tay kẻ cướp bóc. Đừng ngược đãi hay làm hại khách ngoại quốc, trẻ mồ côi hay đàn bà góa. Đừng giết hại những lương dân vô tội tại đây. ⁴ Nếu các người vâng theo các mệnh lệnh này thì các vua ngồi trên ngôi Đa-vít sẽ cỡi quân xa và ngựa đi qua các cổng này cùng với quần thần và dân chúng mình. ⁵ CHÚA phán, ‘Nhưng nếu các người không vâng theo những mệnh lệnh này thì ta lấy danh ta mà thề rằng cung vua sẽ trở nên trống hoang tàn.’ ”

6 CHÚA phán như sau về cung điện nơi vua Giu-đa ở:

“Người như cây cao lớn trong rừng Ghi-lê-át,
như đỉnh núi Li-băng.
Nhưng ta sẽ biến người ra sa mạc,
biến thành những thị trấn hoang vu không
ai ở.

7 Ta sẽ sai người đến tiêu diệt cung vua,
mỗi người mang khí giới mình.
Chúng sẽ chặt hết các cây đà
bằng gỗ hương nam xinh đẹp của người, rồi
ném vào lửa.

8 Dân chúng từ nhiều nước sẽ đi ngang thành
này và hỏi nhau, ‘Tại sao CHÚA đối với thành lớn
Giê-ru-sa-lem này kinh khủng như vậy?’ 9 Người
ta sẽ trả lời: ‘Vì dân Giu-đa đã không vâng giữ
giao ước với CHÚA là Thượng Đế của họ. Họ bái
lạy và phục vụ các thần khác.’ ”

Sự đoán phạt Giô-a-cha

10 Đùng than khóc cho vua đã qua đời*
hay buồn rầu vì người.

Nhưng hãy than khóc cho vua bị đày đi xa†,
vì người sẽ không trở về

* **22:10:** vua đã qua đời Đây là vua Giô-xia bị giết trong trận chiến chống quân Ai-cập vào năm 609 trước Công nguyên.

† **22:10:** vua bị đày đi xa Đây là vua Giô-a-cha, con vua Giô-xia. Ông lên ngôi sau khi Giô-xia qua đời. Ông cũng có tên là Sa-lum. Vua Nê-cô của Ai-cập đánh bại vua Giô-xia và truất Giô-a-cha khỏi ngôi vua Giu-đa, cầm tù ông ta ở Ai-cập.

hay nhìn thấy quê hương mình nữa.

11 Vì CHÚA phán như sau về Giô-a-cha‡, con trai Giô-xia, lên ngôi vua Giu-đa sau khi cha mình qua đời và người đã rời nơi này: “Người sẽ không trở về nữa. 12 Người sẽ chết nơi mình bị đày và sẽ không còn thấy lại mảnh đất này.”

Sự trừng phạt dành cho

Giê-hô-gia-kim

13 “Khốn cho kẻ làm điều bất chính để xây nhà mình,

lường gạt dân chúng để xây phòng ốc mình.

Nó bắt người ta làm không công, không trả thù lao cho họ.

14 Nó nói, ‘Ta sẽ xây một lâu đài lớn cho ta có thật nhiều phòng trên sân thượng.’

Vậy nó xây lâu đài có nhiều cửa sổ rộng dùng gỗ hương nam làm vách,

rồi sơn vách màu đỏ.

15 Có phải vì dùng nhiều gỗ hương nam mà khiến người thành vua lớn không?

Cha người có đủ món ăn thức uống là mãn nguyện rồi.

Người làm điều hợp lý và công bằng,

Cho nên mọi việc người làm đều thành công.

16 Người giúp đỡ những kẻ nghèo khó túng thiếu, cho nên việc gì người làm cũng thành công.

Biết Thượng Đế là như thế đó,”

CHÚA phán vậy.

‡ 22:11: Giô-a-cha Bản Hê-bơ-rơ ghi “Sa-lum,” một tên khác của Giô-a-cha.

17 “Còn người chỉ tìm kiếm và nghĩ đến chuyện
thủ lợi bất lương.

Nếu cần giết kẻ vô tội

để đạt mục đích người cũng làm.

Người tha hồ làm hại kẻ khác và ăn cắp của
họ.”

18 Vì thế CHÚA phán như sau về Giê-hô-gia-kim,
con Giô-xia, vua Giu-đa:

Dân Giu-đa sẽ không than khóc

khi Giê-hô-gia-kim qua đời

rằng, “Ôi, anh tôi ơi,”

hay “Ôi, huynh trưởng tôi ơi.”

Cũng sẽ không khóc cho người rằng:

“Ôi, chủ ơi,” hay “Ôi, vua ơi.”

19 Chúng sẽ chôn người như chôn con lừa, kéo
xác người đi

và ném ra ngoài cổng thành Giê-ru-sa-lem.

20 Hỡi Giu-đa, hãy đi lên Li-băng mà than khóc.

Hãy cho người ta nghe tiếng người trong Ba-
san,

Hãy khóc lớn từ A-ba-rim,

vì các bạn hữu người đều đã chết cả rồi!

21 Hỡi Giu-đa, khi người thịnh vượng,

ta đã cảnh cáo người,

nhưng người nói, “Tôi sẽ không thềm nghe.”

Từ khi còn trẻ người đã hành động như thế rồi;
người không hề vâng lời ta.

22 Sự trừng phạt ta sẽ thổi bay các kẻ chần chĩn
người, như gió bão,

xô đẩy các bạn hữu người vào cảnh tù đày.

Rồi người sẽ thực sự xấu hổ và sỉ nhục
vì mọi điều ác người làm.

²³ Này vua, người sống trong cung điện,
ấm cúng trong phòng bằng gỗ hương nam[§]
của người.

Nhưng khi sự trừng phạt người đến,
thì người sẽ rên rỉ như đàn bà đang sinh
con!

Sự đoán phạt dành cho

Giê-hô-gia-kin

²⁴ CHÚA phán, “Thật như ta hằng sống, hỡi
Giê-hô-gia-kin, con Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa,
dù cho người là nhẫn đóng ấn* trên tay phải ta
đi nữa, ta cũng sẽ lột ra, ²⁵ trao người vào tay
những kẻ muốn giết người, những kẻ người sợ,
vào tay Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn và vào
tay người Canh-đê. ²⁶ Ta sẽ quăng người và mẹ
người vào một xứ khác không phải là nơi mà
các người sinh ra nhưng cả hai đều sẽ chết tại
đó. ²⁷ Chúng sẽ muốn trở về nhưng không trở
về được.”

²⁸ Giê-hô-gia-kin như bình gốm bể
bị người ta quăng đi;
như vật phế thải.
Tại sao Giê-hô-gia-kin
và con cái người bị ném bỏ

§ 22:23: phòng bằng gỗ hương nam Đền vua ở Giê-ru-sa-lem
được xây bằng gỗ hương nam (hay bá hương) của Li-băng. Xứ
Li-băng rất nổi tiếng về loại gỗ này. * **22:24:** nhẫn đóng ấn
Một loại ấn đeo trên ngón tay như nhẫn.

và bị đày sang nước ngoài?
29 Đất ơi, hồi đất Giu-đa,
hãy nghe lời CHÚA phán đây!
30 CHÚA phán như sau:
“Hãy ghi trong sử ký về Giê-hô-gia-kin như sau:
Người là cha không có con,
đòi người là một chuỗi thất bại.
Không ai trong vòng dòng dõi người sẽ
thành công;
chẳng ai được ngồi trên ngôi Đa-vít,
hay trị vì trên Giu-đa.”

23

Các lãnh tụ độc ác của Giu-đa

1 CHÚA phán, “Khốn cho các lãnh tụ Giu-đa là những kẻ phân tán và tiêu diệt dân ta,

2 Chúng chịu trách nhiệm đối với dân chúng cho nên CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán cùng chúng như sau: Các người đã phân tán dân ta, đánh đuổi họ đi, không chăm sóc họ nên ta sẽ trừng phạt người về những điều ác người làm,” CHÚA phán vậy. 3 “Ta đã đày dân ta qua các xứ khác nhưng ta sẽ gom góp những kẻ sống sót trở về trong xứ mình. Rồi chúng sẽ sinh con đẻ cái đông đảo. 4 Ta sẽ đặt những lãnh tụ mới trên dân ta là người sẽ chăm sóc chúng. Dân ta sẽ không sợ hãi hay kinh hoàng nữa, sẽ chẳng còn ai bị thất lạc,” CHÚA phán vậy.

Một nhánh mới sẽ mọc lên

5 CHÚA phán, “Sẽ đến ngày ta ươm một nhánh tốt
từ nhà Đa-vít.

Người sẽ là một vị vua cai trị rất khôn ngoan;
làm điều công bằng hợp lý trong xứ.

6 Trong triều đại người, Giu-đa sẽ được cứu,
và Ít-ra-en sẽ sống yên ổn.

Danh Ngài là: CHÚA làm Điều Phải*.”

7 CHÚA phán, “Sẽ có ngày dân chúng không còn nói, ‘Thật như CHÚA hằng sống là đáng đã mang Ít-ra-en ra khỏi Ai-cập ...’⁸ mà họ sẽ nói một điều mới, ‘Thật như CHÚA hằng sống là Đáng mang dòng dõi Ít-ra-en ra khỏi xứ miền Bắc và khỏi các xứ mà Ngài đã lưu đày họ ...’ Rồi dân Ít-ra-en sẽ sống trong xứ mình.”

*Các nhà tiên tri giả
sẽ bị trừng phạt*

9 Có lời phán cho các nhà tiên tri:

Ta đau lòng lắm.

Xương cốt ta run rẩy.

Ta giống như người say,
như kẻ say rượu vì CHÚA
và vì lời thánh của Ngài.

10 Đất Giu-đa đầy những kẻ ngoại tình.

Vì vậy CHÚA đã nguyên rửa đất.

Xứ đã trở nên tiêu điều,

* 23:6: CHÚA làm Điều Phải Đây là một lối chơi chữ. Trong tiếng Hê-bơ-rơ cụm từ này nghe như tên của Xê-đê-kia, vua Giu-đa khi lời tiên tri này được công bố nhưng Giê-rê-mi nói về một vua khác.

Các đồng cỏ đã khô héo cả.
 Dân chúng rất độc ác
 và lạm dụng sức mạnh mình.

11 “Cả tiên tri và thầy tế lễ
 sống như thể không có Thượng Đế.
 Ta thấy chúng làm chuyện ác
 ngay trong đền thờ ta,” CHÚA phán vậy.

12 “Cho nên chúng sẽ sống trong nguy hiểm.
 Chúng sẽ bị đẩy vào trong bóng tối,
 nơi chúng sẽ bị đánh bại.
 Ta sẽ mang thảm họa đến cho chúng
 trong năm ta trừng phạt chúng,” CHÚA phán
 vậy.

13 “Ta đã thấy các tiên tri trong Xa-ma-ri làm bậy.
 Các tiên tri đó nói tiên tri nhân danh Ba-anh
 và dẫn dân Ít-ra-en đi sai lạc.

14 Ta cũng đã thấy các tiên tri trong Giê-ru-sa-
 lem
 làm những việc kinh khủng.
 Chúng phạm tội ngoại tình
 và sống bằng những lời dối gạt.
 Chúng xúi giục những kẻ làm ác,
 cứ tiếp tục làm ác thêm,
 Cho nên dân chúng tha hồ phạm tội.
 Những kẻ đó như thành Xô-đôm.
 Đối với ta dân cư Giê-ru-sa-lem
 thật chẳng khác nào thành Gô-mô-rơ!”

15 Cho nên CHÚA Toàn Năng phán như sau về
 các nhà tiên tri:

“Ta sẽ khiến các nhà tiên tri đó ăn vật đắng
và uống nước độc,
vì các nhà tiên tri của Giê-ru-sa-lem
đã rải điều ác khắp xứ.”

16 CHÚA Toàn Năng phán như sau:

“Đừng để ý đến những lời các nhà tiên tri
đó nói cùng các người.

Chúng đang phỉnh gạt các người.

Chúng nói theo những dị tượng
do mình bịa đặt ra,
không phải do ta mà đến.

17 Chúng nói cùng những kẻ ghét ta rằng:

‘CHÚA phán: Các người sẽ bình yên.’

Chúng nói cùng những kẻ ương ngạnh
và hành động theo ý riêng rằng:

‘Chẳng có điều gì xấu xảy ra cho người đâu.’

18 Nhưng chẳng có nhà tiên tri nào trong vòng
chúng

đứng trong hội đồng các thiên sứ[†]
để thấy hay nghe lời của CHÚA cả.

Chẳng ai trong chúng nó để ý đến lời phán của
Ngài.

19 Nay, sự trừng phạt của CHÚA sẽ đến như vũ
bão.

Cơn thịnh nộ Ngài như cuồng phong.

Nó sẽ đến đổ trên đầu những kẻ độc ác đó.

[†] 23:18: hội đồng các thiên sứ Người thời Cựu Ước thường mô tả Thượng Đế như là vị lãnh đạo của một hội đồng các nhân vật trên thiên đàng (thiên sứ). So các khúc Thánh Kinh trong I Vua 22:19-23, Ê-sai 6:1-8, và Gióp 1, 2.

20 Cơn giận Ngài không nguôi
cho đến khi Ngài hoàn thành điều Ngài định
làm.

Khi ngày ấy xong rồi,
thì các người sẽ hiểu rõ điều này.

21 Ta không sai các nhà tiên tri đó,
nhưng chúng tự ý đi rao lời mình.

Ta không hề phán cùng chúng,
vậy mà chúng vẫn cứ nói tiên tri.

22 Nếu chúng đã đứng trong hội các thiên sứ,
chúng hẳn đã rao sứ điệp ta cho dân ta.

Chúng hẳn đã khuyên dân ta quay khỏi lối ác,
và khỏi hành động gian tà của mình.”

23 CHÚA phán, “Ta là Thượng Đế ở gần,
mà cũng là Thượng Đế rất xa.”

24 “Không ai có thể trốn tránh
khỏi mặt ta được,” CHÚA phán vậy.

CHÚA phán, “Ta ở khắp trời đất,”

25 “Ta đã nghe các nhà tiên tri nhân danh ta
nói dối. Chúng bảo, ‘Tôi thấy chiêm bao! Tôi
được báo mộng!’” 26 Chuyện đó còn ở trong đầu
của các nhà tiên tri dối trá đó bao lâu nữa?
Chúng nói tiên tri do trí tưởng tượng của mình.

27 Chúng tìm cách làm cho dân Giu-đa quên ta
bằng cách thuật cho nhau về những điềm chiêm
bao đó. Các tổ tiên chúng cũng quên ta như
thế và bái lạy Ba-anh.” 28 CHÚA hỏi, “Rơm rạ
có giống như lúa mì không? Nếu một nhà tiên
tri muốn thuật lại chiêm bao mình thì cứ việc!

Nhưng người nghe sứ điệp của ta phải thuật lại cho chân thật!”²⁹ CHÚA hỏi, “Lời ta chẳng phải như lửa đốt sao? Sứ điệp của ta chẳng phải như búa đập vỡ đá sao?”

³⁰ CHÚA phán, “Cho nên, hãy để ý, ta nghịch lại các nhà tiên tri giả. Chúng cứ đánh cắp lời lẽ của nhau rồi nói rằng đó là lời ta.”³¹ CHÚA phán, “Hãy chú ý đây: Ta nghịch lại các nhà tiên tri giả. Chúng dùng lời mình nói và giả mạo như là lời ta.”³² CHÚA phán, “Hãy để ý: ta nghịch lại các nhà tiên tri nói tiên tri về các điềm chiêm bao giả. Chúng dẫn dân ta đi lầm lạc bằng những lời dối trá và bằng sự dạy dỗ giả dối của chúng! Ta không sai hay truyền cho chúng làm gì cho ta cả. Chúng không giúp được gì cho dân Giu-đa hết,” CHÚA phán vậy.

Sứ điệp không vui từ Chúa

³³ “Giả sử có người nào thuộc dân Giu-đa, một nhà tiên tri, hay một thầy tế lễ hỏi người: ‘Này Giê-rê-mi, lời CHÚA đè nặng trên ông như thế nào?’ Thì người phải đáp với chúng rằng, ‘Chính các người mới là gánh nặng‡ cho CHÚA, nên Ngài phán, ta sẽ ném các người xuống.’

³⁴ Nếu có một nhà tiên tri, thầy tế lễ hay ai trong dân chúng bảo, ‘Đây là sấm truyền của CHÚA.’ Người ấy nói dối, ta sẽ trừng phạt nó cùng cả nhà nó.³⁵ Các người phải hỏi nhau như sau: ‘CHÚA trả lời ra sao?’ hay ‘CHÚA phán thế

‡ 23:33: gánh nặng Nguyên văn Hê-bơ-rơ dùng chữ “ma-xa” có nghĩa là “sấm ngôn” hay “gánh nặng.”

nào?’ ³⁶ Nhưng các người sẽ không bao giờ được nói, ‘Đây là sấm truyền của CHÚA,’ vì điều người nói là lời người bịa đặt ra thôi. Người đã giả mạo lời của Thượng Đế Hằng Sống của chúng ta, CHÚA Toàn Năng.

³⁷ Người phải bảo các nhà tiên tri như sau: ‘CHÚA đáp thế nào với người?’ hay ‘CHÚA nói thế nào?’ ³⁸ Nhưng không nên nói, ‘Đây là sấm truyền của CHÚA.’ Vì nếu người nói như thế thì CHÚA phán: Vì người nói rằng ‘Đó là sấm truyền của CHÚA,’ mặc dù ta không có bảo người nói những lời ấy, ³⁹ Cho nên hãy nghe đây: Ta sẽ túm và ném người ra khỏi mặt ta, cùng với Giê-ru-sa-lem mà ta đã ban cho tổ tiên người và cho người. ⁴⁰ Ta sẽ khiến cho người hổ nhục đòi đòi, sự hổ nhục đó sẽ không bao giờ bị quên lãng.”

24

Trái vả tốt và trái vả xấu

¹ Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn bắt Giê-hô-gia-kin*, con Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa, các quần thần cùng tất cả những thợ khéo, thợ đồng của Giu-đa. Vua bắt họ khỏi Giê-ru-sa-lem và đày sang Ba-by-lôn. Lúc ấy CHÚA chỉ cho tôi hai giỏ trái vả đặt trước đền thờ CHÚA. ² Một giỏ đựng toàn trái vả tốt, như trái chín sớm đầu

* **24:1:** Giê-hô-gia-kin Bản Hê-bơ-rơ ghi “Giê-cô-nia,” một tên khác của vua Giê-hô-gia-kin, người bị bắt làm tù binh vào năm 597 trước Công nguyên.

mùa. Nhưng giỏ kia toàn trái vả hư thối không ăn được.

³ CHÚA hỏi tôi, “Hỡi Giê-rê-mi, ngươi thấy gì?”

Tôi thưa, “Tôi thấy các trái vả. Trái tốt thì thật tốt, nhưng trái xấu thì hư thối không ăn được.”

⁴ Rồi CHÚA phán cùng tôi: ⁵ “CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Chúng là những người tốt giống như những trái vả tốt này mà ta đã đuổi ra khỏi xứ và đày sang Ba-by-lôn. ⁶ Ta sẽ chăm nom chúng và mang chúng về lại trong xứ Giu-đa. Ta sẽ không lôi chúng xuống mà nâng đỡ chúng lên. Ta sẽ không nhổ chúng lên nhưng ta sẽ trồng chúng để chúng mọc. ⁷ Ta sẽ khiến chúng muốn biết rằng ta là CHÚA. Chúng sẽ làm dân ta, và ta sẽ làm Thượng Đế chúng vì chúng sẽ hết lòng trở lại cùng ta.’ ”

⁸ “CHÚA phán như sau: ‘Những giống những trái vả hư, không ăn được, ta sẽ lập Xê-đê-kia làm vua Giu-đa, các quan thần, và những kẻ sống sót ở Giê-ru-sa-lem, và kể cả những kẻ sống ở Ai-cập nữa.

⁹ Ta sẽ khiến chúng trở thành vật ghê tởm, một thứ mà tất cả các dân tộc trên đất xem như là dân độc ác. Họ sẽ chế giễu chúng, kể chuyện khôi hài về chúng, chỉ ngón tay vào chúng và nguyên rửa chúng ở bất cứ nơi nào ta phân tán chúng. ¹⁰ Ta sẽ sai chiến tranh, đói kém, bệnh tật theo đuổi chúng. Ta sẽ tấn công chúng cho đến khi tất cả đều bị giết. Rồi chúng sẽ không còn ở trong xứ mà ta đã ban cho chúng cùng tổ tiên chúng.’ ”

25

*Tóm tắt những lời giảng dạy
của Giê-rê-mi*

¹ Đây là sứ điệp cho Giê-rê-mi về toàn thể dân Giu-đa. Ông nhận sứ điệp này vào năm thứ tư đời vua Giê-hô-gia-kim*, con Giô-xia, vua Giu-đa, và năm thứ nhất đời Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. ² Sứ điệp mà tiên tri Giê-rê-mi rao cho toàn dân Giu-đa và Giê-ru-sa-lem như sau:

³ “Trong hai mươi ba năm qua CHÚA phán cùng ta nhiều lần. Ta đã làm tiên tri từ năm thứ mười ba đời Giô-xia, con Am-môn, vua Giu-đa. Ta đã rao truyền lời CHÚA cho các người từ lúc đó đến nay, nhưng các người không chịu nghe. ⁴ CHÚA đã sai các tôi tớ Ngài là các nhà tiên tri đến cùng các người nhiều lần nhưng các người không thèm nghe cũng không thèm để ý đến họ.

⁵ Các nhà tiên tri đó đã nói, ‘Hãy lià bỏ đường lối ác của các người. Đừng làm quấy nữa để các người có thể ở trong xứ CHÚA ban cho các người và tổ tiên cư ngụ đời đời. ⁶ Đừng đi theo các thần khác để phục vụ chúng hay bái lạy chúng. Đừng chọc giận ta, CHÚA các người, bằng cách bái lạy các thần tượng do chính tay các người làm ra, nếu không ta sẽ trừng phạt các người.’”

* **25:1:** năm thứ tư đời vua Giê-hô-gia-kim Tức khoảng năm 605 trước Công nguyên. † **25:6:** nếu không ... trừng phạt các người Câu này dựa theo bản cổ Hi-lạp. Bản Hê-bơ-rơ ghi “Đừng làm những điều ấy thì ta sẽ không trừng phạt các người.”

⁷ Nhưng dân Giu-đa không chịu nghe ta,” CHÚA phán vậy. “Các người chọc giận ta bằng cách bái lạy các thần tượng do tay mình làm ra, vì thế cho nên ta trừng phạt các người.”

⁸ Cho nên CHÚA Toàn Năng phán như sau: “Vì các người không nghe theo các lời ta ⁹ nên CHÚA phán, ta sẽ mang tất cả các dân miền Bắc‡ cùng tôi tới là Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đến. Ta sẽ mang chúng đến đánh dân Giu-đa, tất cả mọi người sống ở đây, và các dân sống quanh các người nữa. Ta sẽ hoàn toàn tiêu diệt các xứ đó và khiến nó hoang tàn đời đời. Người ta sẽ sửng sốt khi thấy ta tiêu diệt các xứ đó tới bờ ra sao. ¹⁰ Ta sẽ chấm dứt tiếng hoan ca, tiếng cô dâu chú rể, tiếng người xay cối. Ta cũng sẽ cất luôn ánh sáng đèn. ¹¹ Cả miền đó sẽ trở thành sa mạc hoang vu, các dân đó sẽ làm tôi mọi cho vua Ba-by-lôn trong bảy mươi năm.

¹² Sau bảy mươi năm ta sẽ trừng phạt vua Ba-by-lôn và toàn thể dân tộc người vì sự độc ác của chúng,” CHÚA phán vậy. “Ta sẽ khiến xứ đó thành sa mạc đời đời. ¹³ Ta sẽ khiến những điều kinh khủng xảy đến cho Ba-by-lôn như ta đã nói, mọi điều mà Giê-rê-mi đã nói tiên tri về các dân tộc ngoại quốc, những lời cảnh cáo ghi trong sách này. ¹⁴ Thật vậy, chúng cũng sẽ làm tôi mọi cho các dân và các vua lớn. Ta sẽ giáng

‡ 25:9: miền Bắc Quân Ba-by-lôn đến từ hướng đó để tấn công Giu-đa. Đạo quân của các dân miền Bắc và Đông của Ít-ra-en thường đến từ phương ấy để tấn công Giu-đa và Ít-ra-en.

trên chúng những sự trừng phạt tương xứng với các việc ác mà tay chúng đã gây ra.”

Sự xét xử các dân

¹⁵ CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en bảo ta như sau: “Cơn giận ta như rượu trong ly. Hãy lấy ly khỏi tay ta và bắt những dân mà ta sắp sai người đến uống cơn giận ta trong ly này. ¹⁶ Chúng sẽ uống cơn thịnh nộ ta và đi lạng quạng như người điên vì chiến tranh mà ta sắp mang đến giữa chúng nó.”

¹⁷ Vậy tôi lấy ly khỏi tay Chúa và đi đến bắt các dân uống ly đó. ¹⁸ Tôi đưa rượu ấy cho dân Giê-ru-sa-lem và dân thuộc các thị trấn Giu-đa, các vua và các quần thần của Giu-đa để họ trở thành hoang tàn. Vì thế, mọi người sẽ sửng sốt về sự việc xảy ra. Họ dùng tên chúng nó để nguyên rửa kẻ khác cho đến ngày nay.

¹⁹ Tôi cũng khiến các dân sau đây uống cơn thịnh nộ của Chúa: vua Ai-cập, các tôi tớ, quần thần cùng dân tộc người,

²⁰ tất cả các ngoại kiều sống ở đó; tất cả các vua trong đất U-xơ; các vua Phi-li-tin tức vua của các thành Ách-kê-lôn, Ga-xa, Éc-rôn, và dân sống sót ở Ách-đốt;

²¹ dân Ê-đôm, Mô-áp, và Am-môn;

²² tất cả các vua Ty-rơ và Xi-đôn;

tất cả các vua của các xứ vùng duyên hải, phía bên kia biển; ²³ các dân Ê-đan, Thê-ma và Bu-xơ; tất cả những dân cắt tóc ngắn; ²⁴ các vua Ả-rập; vua của các bộ lạc pha giống trong sa mạc;

²⁵ tất cả các vua Xim-ri, Ê-lam, và Mê-đia; ²⁶ và tất cả các vua miền Bắc, gần và xa, hết người này đến người kia. Tôi bắt các nước trên đất uống ly thịnh nộ của Chúa, nhưng vua Ba-by-lôn sẽ uống ly đó sau khi các vua kia đã uống xong.

²⁷ “Rồi bảo chúng, ‘CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Hãy uống ly thịnh nộ của ta. Hãy say sưa và mưa ra đi. Hãy té nhào, đừng ngồi dậy nữa vì chiến tranh mà ta sắp đưa đến giữa các người!’

²⁸ Nếu chúng không nhận ly từ tay người thì hãy bảo chúng rằng, CHÚA Toàn Năng phán như sau: Người phải uống ly này. ²⁹ Kìa! Người phải làm chứng về điều ấy vì ta sẽ mang thảm họa đến cho Giê-ru-sa-lem, thành được gọi bằng danh ta. Còn người nghĩ rằng sẽ thoát khỏi trừng phạt sao? Người chắc chắn sẽ bị trừng phạt! Thật vậy, ta sai chiến tranh đến cho tất cả các dân trên đất,” CHÚA Toàn Năng phán vậy.

³⁰ “Còn người, hỡi Giê-rê-mi,
hãy dùng những lời này
nói tiên tri nghịch chúng nó.

Hãy nói với chúng nó rằng:

‘CHÚA sẽ gầm lên từ trời
và hò hét từ đền thờ thánh Ngài.

Ngài sẽ gầm thật to nghịch lại xứ của Ngài.

Ngài sẽ hò hét như người đập lên nho để làm rượu.

Ngài sẽ hò hét nghịch lại mọi dân trên đất.

³¹ Tiếng hét đó sẽ vang ra khắp đất,

vì CHÚA sẽ truy tố mọi dân tộc.
Ngài sẽ phân xử để cho thấy các dân phạm tội
ra sao,
Ngài sẽ dùng gươm giết kẻ ác, ' " CHÚA phán
vậy.

32 CHÚA Toàn Năng phán như sau:

"Này, thảm họa sẽ đến trên dân này rồi dân
khác.
Chúng đến như một trận cuồng phong mãnh liệt
từ miền xa xăm trên đất."

33 Lúc đó những kẻ bị CHÚA giết sẽ đầy dẫy
từ đầu này đến đầu kia của trái đất. Không ai
than khóc, lượm thây hay chôn cất chúng. Thây
chúng sẽ bị bỏ nằm la liệt trên đất như phân
vậy.

34 Hỡi các lãnh tụ, hãy khóc lên!

Hãy khóc thảm thiết đi!
Hỡi các lãnh tụ của dân chúng,
hãy lăn trong bụi đất đi!
Vì đến giờ các người bị giết rồi.
Các người sẽ ngã và bị phân tán,
như các mảnh bể của bình gốm.

35 Sẽ không có chỗ nào
cho các lãnh tụ trốn tránh cả;
chúng sẽ không thoát được.

36 Ta nghe tiếng các lãnh tụ la hét.
Ta nghe các lãnh tụ khóc lóc thảm thiết,
vì CHÚA đang tiêu diệt xứ của chúng.

37 Những đồng cỏ êm đềm

sẽ trở nên sa mạc hoang vu,
vì CHÚA đã nổi giận.

³⁸ Ngài đã ra khỏi hang như sư tử.
Đất chúng đã bị tiêu hủy
vì chiến tranh khùng khiếp mà Ngài đưa
đến,
vì cơn thịnh nộ ghê gớm của Ngài.

26

Bài học của Giê-rê-mi ở đền thờ

¹ Sứ điệp sau đây của CHÚA truyền cho Giê-rê-mi vào năm đầu tiên sau khi Giê-hô-gia-kim*, con Giô-xia lên ngôi vua Giu-đa. ² CHÚA phán như sau: “Giê-rê-mi, hãy đứng trong sân đền thờ của CHÚA và rao sứ điệp này cho toàn dân sống trong các thị trấn Giu-đa đang đến thờ phụng trong đền thờ CHÚA. Hãy cho chúng biết hết mọi điều ta bảo người, đừng bỏ sót lời nào. ³ Biết đâu chúng sẽ nghe người và quay lại khỏi lối ác. Nếu được như vậy ta sẽ đổi ý về dự định giáng thảm họa lên cho chúng vì điều ác chúng làm. ⁴ Hãy nói cùng chúng như sau: ‘CHÚA phán: Các người phải vâng lời ta và vâng giữ những lời giáo huấn ta truyền cho các người. ⁵ Các người phải nghe điều các tôi tớ tức các nhà tiên tri bảo các người. Ta đã sai họ đến với các người nhiều lần nhưng các người không thềm nghe. ⁶ Nếu

* **26:1:** năm đầu tiên ... Giê-hô-gia-kim Tức khoảng năm 609 trước Công nguyên.

các người không vâng lời ta, ta sẽ tiêu hủy đền thờ ta tại Giê-ru-sa-lem như ta đã hủy phá Lều Thánh ta tại Si-lô[†]. Khi ta làm điều ấy thì ta sẽ dùng Giê-ru-sa-lem để mọi dân trên đất nguyên rửa nó.' ”

⁷ Các thầy tế lễ, các nhà tiên tri, và toàn thể dân chúng nghe Giê-rê-mi nói những điều đó trong đền thờ CHÚA. ⁸ Sau khi Giê-rê-mi nói xong mọi điều CHÚA dặn ông thì các thầy tế lễ, các nhà tiên tri, và mọi người túm bắt ông. Họ bảo, “Người chắc chắn phải chết! ⁹ Sao người dám nhân danh CHÚA nói tiên tri rằng đền thờ này sẽ bị tiêu hủy như đền thờ tại Si-lô? Sao người dám nói rằng Giê-ru-sa-lem sẽ trở thành sa mạc hoang vu không ai ở?” Tất cả mọi người xúm quanh Giê-rê-mi trong đền thờ CHÚA.

¹⁰ Bấy giờ các viên chức Giu-đa nghe biết chuyện liền ra khỏi cung vua đi đến đền thờ CHÚA ngồi ở chỗ ra vào nơi Cổng Mới. ¹¹ Các thầy tế lễ, tiên tri nói cùng các viên chức và toàn thể dân chúng rằng, “Giê-rê-mi phải chết vì dám nói tiên tri nghịch cùng Giê-ru-sa-lem, và chính các người đã nghe người nói.”

¹² Giê-rê-mi liền nói với các viên chức Giu-đa và toàn thể dân chúng rằng: “CHÚA đã sai ta nói cho các người biết mọi điều mà các người đã nghe về đền thờ và thành này. ¹³ Bấy giờ hãy thay đổi nếp sống, trở lại làm điều thiện và vâng

[†] 26:6: Lều Thánh ta tại Si-lô Nơi Thánh của CHÚA ở Si-lô có lẽ bị tiêu hủy vào thời Sa-mu-ên. Xem Giê 7 và I Sam 4.

theo CHÚA là Thượng Đế các người thì Ngài sẽ đổi ý không giáng tai họa mà Ngài đã báo trước cho các người. ¹⁴ Còn về phần ta, ta ở trong tay các người. Các người muốn làm gì cũng được. ¹⁵ Nhưng phải biết rõ một điều. Nếu các người giết ta, các người sẽ mang tội giết một người vô tội. Các người sẽ làm cho thành này và toàn thể dân cư sống trong đó mang tội nữa! Thật CHÚA có sai ta đến rao cho các người biết những lời này.”

¹⁶ Sau đó các viên chức và toàn thể dân chúng nói cùng các thầy tế lễ và nhà tiên tri rằng, “Người này không đáng chết. Điều ông ta nói là do CHÚA, Thượng Đế chúng ta bảo.”

¹⁷ Rồi các bô lão của Giu-đa đứng lên nói cùng toàn dân rằng, ¹⁸ “Mi-ca, người thành Mô-rê-sết làm tiên tri trong đời Ê-xê-chia, vua Giu-đa. Mi-ca nói cùng toàn dân Giu-đa rằng,

‘CHÚA Toàn Năng phán:

Giê-ru-sa-lem sẽ bị cày như đồng ruộng.

Nó sẽ thành một đồng đá vụn,

và đến thờ trên đồi[‡] sẽ hoang vu và đầy bụi rậm.’

¹⁹ Ê-xê-chia, vua Giu-đa và dân Giu-đa không giết Mi-ca. Các người biết Ê-xê-chia kính sợ Thượng Đế và tìm cách làm đẹp lòng Ngài. Vì

[‡] **26:18:** đến thờ trên đồi Hay “gò cao,” một từ ngữ thường dùng để chỉ các nơi thờ cúng địa phương, chỗ dân chúng thờ cúng các thần giả.

thế CHÚA đối ý và không giáng trên Giu-đa tai họa mà Ngài đã nói. Nếu chúng ta làm hại Giê-rê-mi, chúng ta sẽ chuốc lấy thảm họa cho mình đó!”

²⁰ Còn có một người nữa nói tiên tri nhân danh CHÚA. Người là U-ri, con Sê-mai-gia, gốc thành Ki-ri-át Giê-a-rim. Người cũng nói tiên tri giống như thế nghịch cùng Giê-ru-sa-lem và đất Giu-đa như Giê-rê-mi vậy. ²¹ Khi vua Giê-hô-gia-kim, toàn thể các sĩ quan và các lãnh tụ Giu-đa nghe U-ri nói như thế thì vua muốn giết U-ri. Nghe được tin ấy, U-ri sợ hãi trốn qua Ai-cập. ²² Sau đó vua Giê-hô-gia-kim phái Ên-na-than, con Ác-bo và một vài người nữa sang Ai-cập ²³ mang U-ri về. Họ giải người đến trước mặt vua Giê-hô-gia-kim. Vua hạ lệnh giết người bằng gươm. Xác người bị ném vào hố chôn những kẻ nghèo khó.

²⁴ Nhưng A-hi-cam, con Sa-phan, bênh vực Giê-rê-mi. Nên A-hi-cam không trao Giê-rê-mi vào tay dân chúng để bị giết.

27

Nê-bu-cát-nết-xa lên ngôi

¹ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi vào năm thứ tư sau khi Xê-đê-kia, con Giô-xia lên ngôi vua* Giu-

* **27:1:** CHÚA phán ... lên ngôi vua Bản Hê-bơ-rơ tiêu chuẩn ghi, “Vào năm đầu triều đại Giê-hô-gia-kim.” Đây rất có thể là một sai lầm khi sao chép. Câu 3 nói về Xê-đê-kia, và đoạn 28 câu 1 viết, “cùng năm ấy,” tức là năm thứ tư của triều đại Xê-đê-kia (khoảng 594–593 trước Công nguyên).

đa. ² CHÚA phán cùng tôi rằng: “Hãy làm một cái ách bằng gỗ và đai da đặt trên cổ người. ³ Rồi nhả với các vua Ê-đôm, Mô-áp, Am-môn, Tia, và Xi-đôn qua các sứ giả của họ đã đến Giê-ru-sa-lem để viếng Xê-đê-kia, vua Giu-đa. ⁴ Hãy bảo họ nhả với chủ mình như sau: CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Hãy nói với chủ các người rằng: ⁵ Ta dựng nên đất, người, và mọi sinh vật trong đó bằng quyền năng và sức mạnh lớn lao của ta. Ta ban đất cho ai tùy ý ta. ⁶ Bây giờ ta đã trao đất này cho Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn, là tôi tớ ta. Thậm chí ta cũng sẽ khiến dã thú vâng theo người. ⁷ Các dân sẽ phục vụ Nê-bu-cát-nết-xa, con trai và cháu trai người. Rồi sau đó đến lúc Ba-by-lôn sẽ bị đánh bại. Nhiều dân tộc và các vua lớn sẽ bắt Ba-by-lôn làm tôi tớ cho mình.

⁸ Nếu có dân nào, nước nào không chịu thần phục Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn thì ta sẽ trừng phạt chúng bằng chiến tranh, đói kém, dịch lệ, CHÚA phán vậy. Ta sẽ dùng Nê-bu-cát-nết-xa tiêu diệt chúng. ⁹ Cho nên chớ nghe lời các nhà tiên tri giả của các người là kẻ dùng ma thuật bói toán, những kẻ giải mộng, bọn đồng bóng và phù phép. Tất cả chúng nó đều bảo các người, ‘Các người sẽ không phải làm tôi tớ cho vua Ba-by-lôn đâu.’ ¹⁰ Chúng nói dối để các người phải bị đày đi xa khỏi xứ mình. Ta sẽ đuổi các người ra khỏi nhà mình và các người sẽ bỏ xác trong một xứ khác.

¹¹ Nhưng dân nào chịu thần phục vua Ba-by-

lôn thì được ở lại trong xứ mình, CHÚA phán vậy. Dân của các nước đó sẽ được ở trong xứ mình và trồng trọt.”

¹² Tôi cũng bảo y như vậy cho Xê-đê-kia, vua Giu-đa. Tôi nói, “Hãy thần phục vua Ba-by-lôn thì vua sẽ sống. ¹³ Tại sao vua và dân chúng của vua phải chết vì chiến tranh, đói kém, dịch lệ như CHÚA đã bảo những dân không chịu thần phục vua Ba-by-lôn? ¹⁴ Nhưng các nhà tiên tri giả nói, ‘Vua sẽ không bao giờ làm nô lệ cho vua Ba-by-lôn đâu.’

Đừng nghe họ vì họ đang nói tiên tri dối cho vua đó! ¹⁵ CHÚA phán, ‘Ta không có sai chúng nó. Chúng nói tiên tri dối, bảo rằng lời tiên tri ấy là của ta. Cho nên, ta sẽ khiến các người bị đi đày. Người và những nhà tiên tri đã nói tiên tri cùng các người đều sẽ chết.’ ”

¹⁶ Rồi tôi, Giê-rê-mi, nói cùng các thầy tế lễ và toàn thể dân chúng rằng, CHÚA phán: “Các nhà tiên tri giả đó nói, ‘Người Ba-by-lôn sắp trả lại những vật dụng họ lấy trong đền thờ CHÚA.’ Đừng nghe chúng nó! Chúng nó đang nói tiên tri dối cùng các người. ¹⁷ Đừng nghe các nhà tiên tri đó. Nhưng hãy thần phục vua Ba-by-lôn thì các người sẽ sống. Không có lý do gì khiến các người biến Giê-ru-sa-lem thành đồng hoang tàn. ¹⁸ Nếu chúng là nhà tiên tri và nhận sứ điệp từ CHÚA thì chúng hãy cầu nguyện cùng CHÚA Toàn Năng đi. Chúng hãy cầu xin để những vật dụng vẫn còn sót lại trong đền thờ CHÚA, trong

cung vua, và ở Giê-ru-sa-lem khỏi bị đem sang Ba-by-lôn.

¹⁹ CHÚA Toàn Năng phán như sau về những vật dụng còn lại ở Giê-ru-sa-lem. Trong đền thờ có các cây cột, cái chậu lớn gọi là Cái Biển, các đế chậu có thể mang đi được, và các món đồ khác†. ²⁰ Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn không lấy đi những món đó khi ông bắt Giê-hô-gia-kin con Giê-hô-gia-kim, các cấp thượng lưu khác của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem đày sang Ba-by-lôn. ²¹ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán về những món còn lại trong đền thờ CHÚA, trong cung vua và ở Giê-ru-sa-lem như sau: ²² ‘Tất cả các món đó rồi cũng bị mang sang Ba-by-lôn. Chúng sẽ ở đó cho đến ngày ta sang lấy về,’ CHÚA phán vậy. ‘Rồi ta sẽ mang chúng về đặt lại y chỗ cũ tại nơi này.’ ”

28

Tiên tri giả Ha-na-nia

¹ Trong năm đó, tức tháng thứ năm, năm thứ tư triều vua Xê-đê-kia*, vua Giu-đa, sau khi lên ngôi trị vì thì nhà tiên tri Ha-na-nia, con A-xua, quê ở thành Ghi-bê-ôn, nói cùng tôi trong đền thờ CHÚA trước mặt các thầy tế lễ và toàn thể dân chúng. Người nói: ² “CHỨA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Ta đã bẻ ách của

† **27:19:** các cây cột, ... món đồ khác Chi tiết về các món đồ này được mô tả trong I Vua 7:23-37. * **28:1:** năm thứ ... Xê-đê-kia Khoảng năm 594-593 trước Công nguyên.

vua Ba-by-lôn đặt trên Giu-đa. ³ Cuối năm thứ hai, ta sẽ mang về tất cả những gì Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đã lấy từ trong đền thờ CHÚA sang Ba-by-lôn. ⁴ Ta cũng sẽ mang Giê-hô-gia-kin, con Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa và các tù binh khác từ Giu-đa đã bị đày sang Ba-by-lôn trở về,' CHÚA phán vậy. 'Ta sẽ bẻ cái ách vua Ba-by-lôn đặt trên Giu-đa.' "

⁵ Rồi nhà tiên tri Giê-rê-mi nói với tiên tri Ha-na-nia trước mặt các thầy tế lễ và cả dân chúng đang đứng trong đền thờ CHÚA rằng, ⁶ "A-men! Nguyện CHÚA thực sự làm điều ấy! Nguyện CHÚA thực hiện điều người nói. Nguyện Ngài mang về đây tất cả những vật dụng trong đền thờ CHÚA và toàn thể dân bị bắt làm tù binh sang Ba-by-lôn."

⁷ "Nhưng hãy nghe điều ta nói cùng người và toàn dân. ⁸ Này Ha-na-nia, có nhiều nhà tiên tri trước chúng ta. Họ nói tiên tri rằng chiến tranh, đói kém, dịch lệ sẽ xảy đến cho nhiều dân, nhiều nước lớn. ⁹ Nhưng nếu nhà tiên tri nào tiên tri rằng chúng ta sẽ có hòa bình và lời của người thành sự thật thì chúng ta biết tiên tri đó thực sự do CHÚA sai đến."

¹⁰ Rồi Ha-na-nia gỡ cái ách ra khỏi cổ Giê-rê-mi và bẻ nó đi. ¹¹ Trước mặt toàn dân, Ha-na-nia nói rằng, "CHÚA phán: 'Ta cũng sẽ bẻ ách của Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn như thế này. Người đã đặt ách đó lên các dân trên thế giới nhưng ta sẽ bẻ nó trước cuối năm thứ hai.' "

Sau khi Ha-na-nia nói như vậy thì Giê-rê-mi rời đền thờ.

¹² CHÚA phán cùng Giê-rê-mi sau khi Ha-na-nia đã bẻ cái ách khỏi cổ nhà tiên tri Giê-rê-mi.

¹³ CHÚA phán, “Hãy đi bảo Ha-na-nia, ‘CHÚA phán như sau: Người đã bẻ cái ách bằng gỗ nhưng ta sẽ làm cái ách bằng sắt thế vào đó!

¹⁴ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Ta sẽ đặt cái ách bằng sắt lên cổ mọi dân tộc để bắt chúng phục vụ Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. Chúng sẽ làm nô lệ cho người. Ta cũng ban quyền cho Nê-bu-cát-nết-xa cai trị loài dã thú nữa.’ ”

¹⁵ Rồi nhà tiên tri Giê-rê-mi nói cùng Ha-na-nia, “Này, Ha-na-nia hãy nghe đây! CHÚA không có sai người. Người đã khiến cho dân Giu-đa tin vào chuyện dối gạt. ¹⁶ Vì vậy CHÚA phán: ‘Ta sắp sửa cắt mạng sống người khỏi mặt đất. Năm nay người sẽ chết vì người dạy dân chúng chống nghịch lại CHÚA.’ ”

¹⁷ Tháng bảy năm đó Ha-na-nia chết.

29

Thư gửi cho các tù binh bị lưu đày

¹ Đây là bức thư nhà tiên tri Giê-rê-mi ở Giê-ru-sa-lem gửi cho các bô lão trong vòng các tù binh, các thầy tế lễ, và các nhà tiên tri. Ông cũng gửi đến cho tất cả các người bị Nê-bu-cát-nết-xa bắt làm tù binh đày từ Giê-ru-sa-lem sang Ba-by-lôn.

² Thư này gửi sau khi các người sau đây bị bắt đi: Giê-hô-gia-kin, vua và thái hậu; các sĩ quan

và lãnh tụ của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, các thợ khéo và thợ đồng từ Giê-ru-sa-lem. ³ Xê-đê-kia, vua Giu-đa, sai Ê-la-xa, con Sa-phan và Ghê-ma-ria, con Hinh-kia sang Ba-by-lôn để gặp Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. Vì thế Giê-rê-mi trao thư này cho họ mang sang Ba-by-lôn:

⁴ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en, phán cùng những người Ngài đã đày từ Giê-ru-sa-lem sang Ba-by-lôn như sau: ⁵ “Hãy xây nhà và lập nghiệp trong xứ. Hãy trồng vườn tược và ăn hoa quả. ⁶ Hãy kết hôn và sinh con trai con gái. Hãy cưới vợ cho con trai và gả chồng cho con gái để chúng nó sinh con cái. Hãy sinh sản ra thật đông tại Ba-by-lôn, đừng sinh ít. ⁷ Ngoài ra thành nào mà ta đày người đến thì hãy làm ích lợi cho thành đó. Hãy cầu nguyện cùng CHÚA cho thành các người hiện đang cư ngụ, vì nếu thành đó hưởng được những ơn lành thì các người cũng hưởng lây.”

⁸ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Đừng để các nhà tiên tri và những kẻ làm ma thuật ở giữa các người phỉnh các người. Đừng nghe những mộng mị của chúng. ⁹ Vì chúng nói tiên tri dối cùng người, bảo rằng những lời đó đến từ ta. Nhưng ta không hề sai chúng nó,” CHÚA phán vậy.

¹⁰ CHÚA phán: “Thật vậy, Ba-by-lôn sẽ cai trị người trong bảy mươi năm. Sau đó ta sẽ đến thăm người, giữ lời hứa cùng người và mang

người về lại Giê-ru-sa-lem. ¹¹ Ta nói vậy là vì ta biết điều ta đã định cho người,” CHÚA phán. “Ta có chương trình tốt đẹp cho các người, không phải để hại các người. Ta sẽ ban cho các người hi vọng và một tương lai tươi sáng. ¹² Rồi các người sẽ kêu cầu danh ta. Các người sẽ đến cùng ta, cầu nguyện cùng ta, ta sẽ nghe các người. ¹³ Các người sẽ tìm ta và sẽ gặp được khi các người tìm kiếm ta hết lòng! ¹⁴ Ta sẽ để cho các người tìm được ta,” CHÚA phán. “Ta sẽ mang các người về từ chốn lưu đày. Ta đã đuổi các người ra khỏi xứ này, nhưng ta sẽ gom các người lại từ mọi dân, từ những nơi ta đã đầy các người,” CHÚA phán vậy. “Ta sẽ mang các người trở về nơi đây.”

¹⁵ Các người có thể nói, “CHÚA đã ban cho chúng ta các nhà tiên tri ngay tại Ba-by-lôn đây rồi.” ¹⁶ Nhưng CHÚA phán như sau về vua hiện đang ngồi trên ngai Đa-vít và các người khác hiện còn ở lại Giê-ru-sa-lem là thân nhân của các người không bị đầy sang Ba-by-lôn chung với các người. ¹⁷ CHÚA Toàn Năng phán: “Ta sắp sai chiến tranh, đói kém, và dịch lệ khủng khiếp đến cho những kẻ còn ở lại Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ khiến chúng nó như những trái vả hư thối không ăn được. ¹⁸ Ta sẽ đánh đuổi chúng bằng chiến tranh, đói kém, và dịch lệ khủng khiếp. Ta sẽ khiến mọi dân tộc trên thế giới kinh hoàng vì chúng. Họ sẽ dùng chúng để nguyên rửa kẻ khác. Chúng

sẽ trở thành một vật làm cho mọi người kinh tởm. Nơi nào ta đày chúng đến, chúng cũng sẽ là chứng tích ô nhục cho mọi người. ¹⁹ Sở dĩ như thế là vì chúng không vâng lời ta,” CHÚA phán vậy. “Ta dùng các tội tớ, các nhà tiên tri ta mang lời ta đến phán với chúng nhiều lần nhưng chúng không thềm nghe,” CHÚA phán vậy. ²⁰ Hỡi các người là kẻ bị lưu đày, những kẻ ta đã đui ra khỏi Giê-ru-sa-lem đi sang Ba-by-lôn, hãy nghe lời CHÚA phán.

²¹ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán như sau về A-háp, con Cô-lai-gia, và về Xê-đê-kia, con Ma-a-sê-gia: “Hai người này đã nói tiên tri dối cho các người, bảo rằng đó là lời của ta. Nhưng ta sắp giao chúng cho Nê-bu-cát-nét-xa, vua Ba-by-lôn; người sẽ giết chúng trước mặt các người. ²² Vì cố chúng, tất cả các tù binh Giu-đa ở Ba-by-lôn sẽ dùng lời nguyện rủa này: ‘Nguyện CHÚA đối xử với người như Xê-đê-kia và A-háp, mà vua Ba-by-lôn đã hỏa thiêu.’ ²³ Chúng đã làm nhiều điều ác trong vòng dân Ít-ra-en, chúng đã phạm tội tà dâm với vợ của láng giềng mình. Chúng đã nói dối và bảo rằng những lời đó đến từ ta. Ta không hề bảo chúng làm như thế. Ta biết chúng làm điều gì; ta làm chứng cho việc đó,” CHÚA phán vậy.

Sứ điệp của Thượng Đế cho Sê-mai-gia

²⁴ Ngoài ra cũng bảo với Sê-mai-gia, thuộc gia đình Nê-hê-lam như sau. ²⁵ CHÚA Toàn Năng,

Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Hỡi Sê-mai-gia, người nhân danh mình gửi thư cho toàn dân cư Giê-ru-sa-lem, cho thầy tế lễ Xô-phô-ni, con Ma-a-sê-gia, cùng tất cả các thầy tế lễ. ²⁶ Người bảo Xô-phô-ni rằng, ‘CHÚA đã cử người làm thầy tế lễ thế cho Giê-hô-gia-đa. Người sẽ lo cho đền thờ CHÚA. Người phải bắt giữ những kẻ khùng điên* nào mà giả vờ làm nhà tiên tri. Hãy khóa tay và chân nó vào cùm gỗ và khóa cổ nó vào gông sắt†. ²⁷ Còn Giê-rê-mi người A-na-thốt hành động như nhà tiên tri sao người không bắt? ²⁸ Giê-rê-mi đã gửi thư sau đây cho chúng ta ở Ba-by-lôn: Các người sẽ phải ở đó rất lâu cho nên hãy xây nhà và lập nghiệp đi. Hãy trồng vườn tược và ăn hoa quả của chúng.’ ”

²⁹ Thầy tế lễ Xô-phô-ni đọc thư cho nhà tiên tri Giê-rê-mi. ³⁰ Sau đó CHÚA phán như sau cho Giê-rê-mi: ³¹ “Hãy nhắm với tất cả các tù binh ở Ba-by-lôn như sau: ‘Đây là điều CHÚA phán về Sê-mai-gia, người Nê-hê-lam: Sê-mai-gia đã nói tiên tri cho các người nhưng ta không sai nó. Nó khiến cho các người tin vào một điều giả dối. ³² Cho nên CHÚA phán, Ta sắp trừng phạt Sê-mai-gia, người Nê-hê-lam và gia đình nó. Nó sẽ không thấy những việc tốt đẹp ta sẽ làm cho dân ta, CHÚA phán vậy. Không ai trong gia đình nó sẽ sống sót trong số dân ta vì nó đã dạy dân

* **29:26:** kẻ khùng điên Sê-mai-gia ám chỉ Giê-rê-mi. Xem câu 27-28. † **29:26:** khóa cổ nó vào gông sắt Khoanh sắt tròn máng vào cổ tù nhân rồi buộc vào xiềng để tội nhân khỏi trốn thoát.

chúng chống nghịch ta.' ”

30

Lời hứa về niềm hi vọng

¹ Sau đây là lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi.
² CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Hỡi Giê-rê-mi, hãy viết vào trong một quyển sách những lời ta nói cùng ngươi.” ³ CHÚA phán, “Sẽ có ngày ta mang Ít-ra-en và Giu-đa về từ chốn tù đầy. Ta sẽ trả chúng về lại xứ mà ta đã cấp cho tổ tiên chúng nó, và chúng nó sẽ nhận làm sản nghiệp!” CHÚA phán vậy.

⁴ CHÚA phán như sau về dân Ít-ra-en và Giu-đa: ⁵ CHÚA phán như sau:

“Chúng ta nghe dân chúng khóc lóc vì sợ hãi.
 Họ khiếp sợ vì không có hòa bình.

⁶ Hãy hỏi câu này, suy nghĩ cho kỹ:

Đàn ông không thể sinh con.

Vậy tại sao ta thấy mọi đàn ông khỏe mạnh
 ôm bụng đau đớn như đàn bà sắp đẻ?

Tại sao mặt ai cũng tái ngắt lại
 như mặt người chết?

⁷ Đó là ngày kinh khủng!

Sẽ không có thời kỳ nào như vậy cả.

Đó là thời kỳ vô cùng khốn đốn cho dân Gia-cốp,
 nhưng chúng sẽ được giải thoát khỏi thời kỳ
 ấy.”

8 CHÚA Toàn Năng phán, “Lúc ấy ta sẽ bẻ cái ách khỏi cổ chúng và cắt đứt dây buộc chúng. Những dân ngoại quốc sẽ không còn bắt dân ta làm tôi mọi nữa. 9 Chúng sẽ phục vụ CHÚA là Thượng Đế chúng và Đa-vít, vua chúng* mà ta sẽ sai đến.

10 Vậy hỡi dân Gia-cốp, kẻ tôi tớ ta, đừng sợ. Hỡi Ít-ra-en, đừng kinh hoảng,” CHÚA phán vậy. “Ta sắp giải cứu các người khỏi xứ xa xôi mà các người bị làm tù binh†. Ta sẽ giải thoát gia đình các người khỏi xứ đó. Dân Gia-cốp sẽ bình yên và được an ninh trở lại; Sẽ không còn kẻ thù nào đe dọa chúng.”

11 CHÚA phán, “Ta sẽ ở cùng và giải cứu người. Ta sẽ hoàn toàn tiêu diệt mọi nước mà ta phân tán người đến, nhưng ta sẽ không hoàn toàn tiêu diệt người. Ta sẽ trừng phạt người một cách công bình, Nhưng ta vẫn phải trừng phạt người.”

12 CHÚA phán như sau: “Các người bị một vết thương không thể chữa lành; vết thương người sẽ không bao giờ lành.

13 Sẽ không có ai biện hộ cho người,

* 30:9: Đa-vít, vua chúng Đây là một vị vua khác của Ít-ra-en cũng vĩ đại như vua Đa-vít. † 30:10: làm tù binh Dân chúng bị bắt làm tù binh và bị đày đi xa. Ở đây muốn nói đến dân Do-thái bị đày qua Ba-by-lôn.

không có thuốc chữa vết thương người.
Nên người sẽ không thể nào được lành.

14 Tất cả các dân trước kia
vốn là bạn hữu người đã quên người.
Chúng chẳng ngó ngang gì đến người.

Ta đã làm thương tổn người
như kẻ thù vẫn làm.

Ta đã trừng phạt người nặng nề,
vì tội người quá lớn, lỗi người quá nhiều.

15 Tại sao người kêu khóc thảm thiết
về vết thương mình?

Không có thuốc chữa cho nỗi đau của người.
Ta làm những điều này vì tội quá lớn,
và lỗi quá nhiều của người.

16 Nhưng tất cả các dân tộc đã tiêu diệt người
nay sẽ bị tiêu diệt.

Mọi kẻ thù người sẽ làm tù binh trong các xứ
khác.

Những kẻ đánh cắp tài sản người,
sẽ bị đánh cắp lại.

Những kẻ cướp đoạt của cải người trong chiến
tranh,

sẽ bị cướp đoạt lại.

17 Ta sẽ phục hồi sức khoẻ người
chữa lành các vết thương người," CHÚA
phán vậy,

"vì các dân khác đã đày người đi.

Chúng cho rằng các người là đồ phế thải‡.

‡ 30:17: đồ phế thải Những người bị những người khác loại ra khỏi nhóm, không được ưa thích hay kính trọng.

Chúng nói, ‘Không ai ngó ngang gì đến Giê-ru-sa-lem cả!’ ”

18 CHÚA phán như sau:

“Ta sắp phục hồi lại lều
của dân cư Gia-cốp như trước,
và ta sẽ thương hại nhà Ít-ra-en.
Thành[§] sẽ được xây lại trên đồi đổ nát của nó,
và cung vua sẽ đứng trên chỗ cũ.

19 Dân ở những nơi đó sẽ hát ca ngợi,
sẽ có tiếng cười vui.

Ta sẽ cho chúng có nhiều con,
dân số chúng sẽ đông đảo.

Ta sẽ mang vinh dự đến cho chúng,
Sẽ không ai khinh dể chúng.

20 Dòng dõi chúng sẽ giống như xưa.

Ta sẽ lập chúng lên làm
một dân hùng mạnh trước mặt ta,
và ta sẽ trừng phạt các dân tộc
đã làm tổn thương chúng.

21 Một người trong chúng sẽ lãnh đạo chúng,
quan cai trị chúng xuất thân từ giữa chúng.

Người sẽ đến cùng ta khi ta gọi.

22 Cho nên các người sẽ làm dân ta,
và ta sẽ làm Thượng Đế các người.”

23 Này! Có cơn bão từ CHÚA thổi đến!

Ngài nổi giận và ra tay trừng phạt dân chúng.

§ 30:18: Thành Đây có lẽ là thành Giê-ru-sa-lem nhưng cũng có thể ám chỉ tất cả các thành phố trong Ít-ra-en và Giu-đa.

Cơn trừng phạt ào đến như vũ bão
giáng trên mọi kẻ ác.

²⁴ CHÚA sẽ vẫn nổi giận
cho đến khi Ngài trừng phạt chúng xong.

Ngài sẽ vẫn còn giận,
cho đến khi Ngài thi hành xong
sự trừng phạt như Ngài đã định.

Khi ngày đó đến,
thì dân Giu-đa sẽ hiểu.

31

Nước Ít-ra-en mới

¹ CHÚA phán, “Lúc đó ta sẽ làm Thượng Đế
cho cả dòng họ Ít-ra-en, họ sẽ làm dân ta.”

² CHÚA phán như sau:

“Những người không bị giết bằng gươm của kẻ
thù
nhận được sự giúp đỡ trong sa mạc.
Ta đến để ban cho Ít-ra-en sự nghỉ ngơi.”

³ Và từ xa CHÚA hiện ra cùng dân Ngài và nói,
“Ta yêu các ngươi bằng tình yêu còn đời đời.
Vì thế ta đã luôn tỏ lòng nhân từ cùng các
ngươi.”

⁴ Hỡi dân Ít-ra-en, ta sẽ nâng đỡ các ngươi trở
lại,
ngươi sẽ được phục hưng.

Ngươi sẽ lại cầm trống cơm
và nhảy múa với những kẻ vui mừng.

⁵ Ngươi sẽ lại trồng vườn nho

trên các đồi quanh Xa-ma-ri.
 Các nông gia sẽ trồng nho và hưởng hoa quả.
 6 Sẽ đến lúc những lính canh*
 trong vùng núi Ép-ra-im† hô to như sau:
 ‘Chúng ta hãy lên Giê-ru-sa-lem
 để thờ lạy CHÚA là Thượng Đế chúng ta!’ ”

7 Vì CHÚA phán như sau:
 “Hãy vui mừng xướng hát cho dân Gia-cốp.
 Hãy la to lên cho Ít-ra-en,
 dân tộc nổi danh nhất trên thế gian.
 Hãy hát bài ca ngợi và la to lên như sau:
 ‘CHÚA đã cứu dân Ngai‡,
 là những người còn sống sót
 trong quốc gia Ít-ra-en!’
 8 Nay, ta sẽ mang Ít-ra-en về từ xứ miền Bắc,
 và gom họ lại từ các nơi xa xăm trên đất.
 Một số bị mù lòa và què quặt.
 Một số đàn bà đang mang thai,
 một số khác sắp sinh đẻ.
 Nhiều người sẽ trở về.
 9 Họ sẽ vừa về vừa khóc,
 nhưng họ sẽ cầu nguyện
 khi ta mang họ trở về.
 Ta sẽ dẫn dắt họ bên suối nước,

* **31:6:** lính canh Thường có nghĩa là người đứng gác trên vách thành để canh chừng những ai đi vào thành phố. Câu này có thể nghĩa là các nhà tiên tri. † **31:6:** vùng núi Ép-ra-im Đây là vùng trung tâm của vương quốc miền Bắc của Ít-ra-en. ‡ **31:7:** CHÚA đã cứu dân Ngai Hay “Lạy CHÚA, xin hãy cứu dân Ngai!” Đây thường là lời ca đặc thánh.

trên đường bằng phẳng để họ không ngã té.
Vì ta là cha của Ít-ra-en,
và Ít-ra-en là con đầu lòng của ta.

10 Hỡi các dân, hãy nghe lời CHÚA phán.

Hãy thuật lại sứ điệp này
trong các xứ duyên hải xa xôi.

‘Đấng phân tán dân Ít-ra-en sẽ mang họ trở về,
và Ngài sẽ coi sóc dân Ngài như người chăn
chiên.’

11 Thật vậy, CHÚA sẽ chuộc lại dân Gia-cốp
và sẽ mang họ về từ những dân mạnh hơn
họ.

12 Dân Ít-ra-en sẽ đến trên đỉnh núi Xi-ôn
và la hét vui mừng.

Gương mặt họ sẽ sáng rỡ lên
vời vẻ hơn hở về những ơn lành từ CHÚA:
nào ngũ cốc, rượu mới, dầu, chiên con, và
bò con.

Họ sẽ như vườn nhiều nước,
và sẽ không gặp khốn khó nữa.

13 Lúc đó các thiếu nữ Ít-ra-en
sẽ vui mừng nhảy múa,
và các thanh niên cùng người già cả cũng
vậy.

Ta sẽ biến sự buồn bã của họ ra vui mừng,
Ta sẽ ban cho họ niềm yên ủi
và vui mừng thay vì sầu não.

14 Các thầy tế lễ sẽ có dư dật của lễ,
và dân ta sẽ đầy dẫy những vật tốt
mà ta ban cho!” CHÚA phán vậy.

15 CHÚA phán: “Có âm thanh vang lên từ Ra-ma,
tiếng khóc thảm sầu cay đắng.
Đó là tiếng Ra-chên[§] khóc con cái mình.
Nàng không khuấy khóa được,
vì chúng nó chết rồi!”

16 Nhưng CHÚA phán như sau: “Đừng khóc nữa;
đừng để mắt người đăm lệ.
Người sẽ được đền bù công khó mình!” CHÚA
phán vậy.
“Dân chúng sẽ trở về từ xứ quân thù.
17 Cho nên người sẽ có hi vọng trong tương lai,”
CHÚA phán vậy.
“Con cái người sẽ trở về xứ mình.

18 Ta đã nghe Ít-ra-en than vãn:
‘Lạy CHÚA, Ngài trừng phạt tôi,
và tôi đã học được bài học.
Tôi như bò con chưa hề mang ách.
Xin hãy mang tôi về để tôi có thể trở về nhà.
Ngài thật là CHÚA và Thượng Đế tôi.
19 Thật vậy, lạy CHÚA, sau khi đã lạc xa khỏi
Ngài,
tôi đã thay đổi lòng và nếp sống.
Sau khi tôi đã hiểu, tôi đắm ngực ân hận.
Tôi bị hổ nhục,
vì tôi đã phải chịu khổ,
do những điều dại dột tôi làm khi còn trẻ.’ ”

§ 31:15: Ra-chên Vợ của Gia-cóp. Đây có nghĩa là tất cả những đàn bà khóc cho chồng con mình đã chết trong cuộc chiến tranh với Ba-by-lôn.

20 “Các người biết rằng Ít-ra-en
là con yêu dấu của ta, đứa con ta yêu.
Đành rằng ta thường nói nghịch cùng Ít-ra-en,
nhưng ta vẫn hằng nhớ nó,
ta rất yêu thương nó,
muốn an ủi nó,” CHÚA phán vậy.

21 “Hỡi dân Ít-ra-en, hãy sửa lại các bảng chỉ
đường.

Hãy dựng bảng để chỉ đường về nhà.

Hãy canh chừng đường đi.

Hãy nhớ lại lối người ra đi.

Hỡi dân Ít-ra-en, hãy trở về,

Hãy trở về thị trấn quê quán người.

22 Người là đứa con gái hư hỏng.

Người sẽ đi lang thang bao lâu nữa
trước khi trở về nhà?

Vì CHÚA đã làm một điều mới lạ trong xứ:

Đàn bà đi tìm đàn ông*.”

23 CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en
phán: “Ta sẽ làm những điều tốt lành cho dân
Giu-đa lần nữa. Lúc đó dân trong xứ Giu-đa và
các thị trấn sẽ lại dùng những lời này: ‘Nguyện
CHÚA ban phước cho người, là nơi ở và núi
thánh tốt đẹp†.’” 24 Dân chúng sống trong các

* 31:22: Đàn bà đi tìm đàn ông Hay “đàn bà vây quanh đàn ông.” Bản Hê-bơ-rơ ở chỗ này hơi khó hiểu. Có thể đây là một câu ngụ ngôn thông dụng vào thời Giê-rê-mi. † 31:23: nơi ở và núi thánh tốt đẹp Đây là một lời chúc lành cho đền thờ và núi Xi-ôn, tức đỉnh núi mà đền thờ được xây lên.

thành Giu-đa sẽ ở bình yên với nhau. Nông gia và dân du mục sẽ sống bình yên với nhau. ²⁵ Ta sẽ ban sự yên nghỉ và sức mạnh cho những kẻ yếu ớt và mệt mỏi.”

²⁶ Sau khi nghe như vậy, tôi, Giê-rê-mi, thức giấc và nhìn quanh quất. Giấc ngủ tôi rất ngon.

²⁷ CHÚA phán, “Người phải biết rằng, sẽ đến ngày ta giúp các gia đình Ít-ra-en, Giu-đa cùng con cái và súc vật của chúng sinh sôi nảy nở.

²⁸ Trước kia ta trông chừng Ít-ra-en và Giu-đa để nhỏ lên và phá sập, để tiêu diệt và mang tai họa đến. Nhưng nay ta sẽ trông chừng chúng để xây lên và khiến chúng mạnh mẽ,” CHÚA phán vậy.

²⁹ Lúc đó người ta sẽ không còn nói:

“Cha mẹ ăn trái nho chua mà con cháu phải buốt răng‡.”

³⁰ Nhưng mỗi người sẽ chết vì tội lỗi mình; ai ăn trái nho chua thì người đó bị buốt răng.

Giao ước mới

³¹ CHÚA phán, “Này, sẽ đến lúc ta lập một giao ước mới

với dân Ít-ra-en và dân Giu-đa.

³² Không giống như giao ước ta đã lập với tổ tiên chúng khi ta dắt tay chúng ra khỏi Ai-cập.

‡ **31:29:** Cha mẹ ... buốt răng Hay “ghê răng.” Nghĩa là con cái phải chịu hình phạt vì tội lỗi của cha mẹ.

Lúc đó ta làm chông chúng nó,
nhưng chúng phá giao ước ấy,” CHÚA phán
vậy.

³³ “Nhưng đây là giao ước ta sẽ lập
với dân Ít-ra-en vào lúc đó,”

CHÚA phán:

“Ta sẽ để lời giáo huấn ta trong trí chúng,
ghi tạc vào lòng chúng.

Ta sẽ làm Thượng Đế chúng,
và chúng sẽ làm dân ta.

³⁴ Người ta không cần phải dạy lảng giềng
hay thân nhân để biết CHÚA nữa,

vì mọi người đều sẽ biết ta,
từ người thấp kém nhất
cho đến người sang trọng nhất,” CHÚA phán
vậy.

“Ta sẽ tha thứ chúng vì những điều ác chúng
làm,
ta sẽ không nhớ đến tội lỗi chúng nữa.”

Chúa sẽ không bao giờ

lìa bỏ Ít-ra-en

³⁵ CHÚA khiến mặt trời soi sáng ban ngày,
mặt trăng và ngôi sao soi sáng ban đêm.

Ngài khuấy động biển
để các ngọn sóng đập vào bờ.
Danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.

CHÚA phán như sau:

³⁶ “Chỉ khi nào các luật thiên nhiên đó không
hiệu nghiệm nữa,

thì con cháu Ít-ra-en mới không còn là dân tộc trước mặt ta.” CHÚA phán vậy.

³⁷ CHÚA phán như sau:

“Chỉ khi nào người ta có thể đo được bầu trời cao kia hay biết được những bí mật dưới đất này, thì ta mới gạt bỏ con cháu Ít-ra-en, về những điều chúng làm,” CHÚA phán vậy.

Giê-ru-sa-lem mới

³⁸ CHÚA phán, “Người phải biết rằng, sẽ đến lúc Giê-ru-sa-lem được xây lại cho ta; tất cả mọi thứ từ tháp Ha-na-nên cho đến Cổng Góc. ³⁹ Dây đo sẽ giăng từ Cổng Góc thẳng cho đến đồi Garép. Rồi sẽ xoay qua một nơi gọi là Gô-a. ⁴⁰ Toàn thung lũng nơi người ta ném các xác chết và tro, cùng toàn vùng đất cao cho đến thung lũng Kít-rôn về phía Đông cho đến góc của Cổng Ngựa, tất cả vùng đó sẽ hóa thánh cho CHÚA. Giê-ru-sa-lem sẽ không bao giờ bị phá sập hay tiêu hủy nữa.”

32

Giê-rê-mi mua một thửa ruộng

¹ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi vào năm thứ mười khi vua Xê-đê-kia làm vua Giu-đa*, tức năm thứ mười tám đời vua Nê-bu-cát-nết-xa.

§ **31:39:** Dây đo Một sợi dây hay thước dùng để đo ranh giới của đất đai. * **32:1:** năm thứ mười ... Giu-đa Khoảng năm 588-587 trước Công nguyên. Đó là năm mà vua Nê-bu-cát-nết-xa

tiêu hủy thành Giê-ru-sa-lem.

² Lúc ấy đạo quân của vua Ba-by-lôn đang bao vây Giê-ru-sa-lem. Nhà tiên tri Giê-rê-mi bị giam trong sân của lính cận vệ, nơi cung vua Giu-đa. ³ Xê-đê-kia, vua Giu-đa đã nhốt Giê-rê-mi ở đó. Xê-đê-kia hỏi, “Tại sao người tiên tri như vậy?” Giê-rê-mi đã tuyên bố, CHÚA phán như sau: “Ta sắp trao thành Giê-ru-sa-lem cho vua Ba-by-lôn, người sẽ chiếm lấy nó. ⁴ Xê-đê-kia vua Giu-đa sẽ không thoát khỏi tay quân Ba-by-lôn, nhưng chắc chắn sẽ bị giao vào tay vua Ba-by-lôn. Người sẽ nói với vua Ba-by-lôn mặt đối mặt, và nhìn tận mắt người. ⁵ Vua sẽ đày Xê-đê-kia sang Ba-by-lôn, người sẽ ở đó cho đến khi ta xử tội người xong,” CHÚA phán vậy. “Nếu người đánh lại người Ba-by-lôn, người sẽ không thắng nổi đâu.”

⁶ Trong khi Giê-rê-mi đang ở trong tù ông nói, “CHÚA phán cùng ta: ⁷ Bà con người là Ha-na-mên, con trai Sa-lum chú người, sắp đến thăm người. Ha-na-mên sẽ nói cùng người, ‘Anh Giê-rê-mi à, anh là bà con gần nhất của tôi, cho nên anh hãy mua miếng ruộng của tôi gần thành A-na-thốt đi. Vì đó là quyền lợi và bổn phận của anh.’ ”

⁸ Rồi mọi việc xảy ra y như CHÚA phán. Ha-na-nên, bà con tôi đến thăm tôi trong sân của toán cận vệ và bảo tôi, “Anh hãy mua miếng ruộng của tôi gần A-na-thốt trong xứ Bên-gia-min đi. Đó là quyền lợi và bổn phận của anh; anh phải mua và làm chủ nó.” Vì thế tôi biết đây là sứ điệp đến từ CHÚA.

9 Tôi liền mua thửa ruộng ở A-na-thốt từ Ha-na-mên, bà con tôi, trả cho người bảy lượng[†] bạc. 10 Tôi ký giấy mua[‡], đóng ấn[§] và tìm mấy người chứng. Tôi cũng cân bạc trên cân. 11 Rồi tôi lấy hai bản giấy chuyển nhượng* quyền sở hữu, tức giấy đã được đóng ấn liệt kê những điều kiện và giới hạn của chủ quyền, còn giấy kia không đóng ấn. 12 Tôi trao các giấy tờ đó cho Ba-rúc, con Nê-ria, cháu Ma-a-sê-gia. Ha-na-mên, bà con tôi, các nhân chứng ký giấy tờ ghi việc chuyển nhượng sở hữu chủ, và nhiều người Giu-đa ngồi trong sân của toán cận vệ thấy tôi trao giấy chuyển nhượng cho Ba-rúc.

13 Trong khi mọi người đang chứng kiến, tôi bảo Ba-rúc rằng, 14 “CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Hãy lấy hai bản chuyển nhượng sở hữu chủ, một bản đóng ấn, và một bản không đóng ấn, bỏ vào trong một hũ bằng đất để giữ được lâu. 15 CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Trong tương lai dân ta sẽ lại mua sắm nhà cửa, ruộng nương, vườn nho trong xứ Ít-ra-en.”

† 32:9: lượng Nguyên văn, “sê-ken” (khoảng 12 gờ-ram).

‡ 32:10: giấy mua Hay “bằng khoán.” Một văn kiện chứng minh sở hữu chủ của một tài sản. § 32:10: đóng ấn Hay “niêm phong.” Những văn kiện quan trọng thường được cuộn lại và cột dây bên ngoài rồi người ta đắp một miếng sáp hay đất sét lên sợi dây. Sau đó người lập văn kiện ghi dấu mình lên đó để chứng tỏ không ai có thể thay đổi gì trong văn kiện ấy.

* 32:11: giấy chuyển nhượng Hay “bằng khoán.” Một văn kiện chứng minh sở hữu chủ của một tài sản.

16 Sau khi tôi đã giao giấy chuyển nhượng cho Ba-rúc, con trai Nê-ria, thì tôi cầu nguyện cùng CHÚA rằng,

17 Ôi, lạy CHÚA là Thượng Đế, Ngài đã tạo nên trời đất bằng quyền năng lớn lao của Ngài. Không có việc gì khó quá cho Ngài. 18 Ngài tỏ lòng yêu thương và nhân từ cho hàng ngàn người, nhưng Ngài cũng mang trừng phạt đến cho con cháu vì tội lỗi của cha mẹ chúng. Lạy Thượng Đế cao cả và vĩ đại, danh Ngài là CHÚA Toàn Năng. 19 Ngài dự liệu những việc lớn. Ngài biết hết mọi điều người ta làm, và thưởng cho họ tùy lối sống của họ và theo điều họ làm. 20 Ngài làm nhiều phép lạ và những việc diệu kỳ trong xứ Ai-cập. Ngài vẫn còn làm những điều đó trong Ít-ra-en và trong các dân tộc khác cho đến hôm nay. Vì thế người ta biết đến Ngài. 21 Ngài mang dân Ngài, tức dân Ít-ra-en ra khỏi Ai-cập bằng những dấu kỳ, phép lạ, quyền năng lớn lao và sức mạnh Ngài. Ngài mang đến sự kinh hoàng cho mọi người. 22 Ngài cho họ xứ này mà Ngài đã hứa cho tổ tiên họ từ trước, một vùng đất phì nhiêu. 23 Họ đến trong xứ này và nhận nó làm sản nghiệp nhưng họ không vâng lời Ngài và đi theo lời giáo huấn Ngài. Họ không làm theo mọi điều Ngài truyền dạy. Cho nên Ngài khiến những điều kinh khiếp này xảy ra cho họ.

24 “Kìa, kẻ thù đã bao vây thành phố và đắp

đường lên đến chóp vách để chiếm nó. Vì chiến tranh, đói kém, dịch lệ, thành sẽ bị trao cho người Ba-by-lôn đang bao vây nó. Ngài bảo trước là những điều này sẽ xảy ra, bây giờ Ngài nhìn thấy nó đang xảy ra. ²⁵ Nhưng lạy Chúa là Thượng Đế, Ngài bảo tôi, ‘Hãy dùng bạc mua miếng ruộng và gọi các nhân chứng đến.’ Ngài bảo tôi như thế này trong khi quân Ba-by-lôn sắp sửa chiếm thành.”

²⁶ Sau đó CHÚA phán cùng Giê-rê-mi rằng:
²⁷ “Ta là CHÚA, Thượng Đế của mọi người trên đất. Không việc gì ta không làm được. ²⁸ Cho nên CHÚA phán: Ta sẽ trao thành Giê-ru-sa-lem vào tay quân Ba-by-lôn và Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. Người sẽ chiếm lấy thành. ²⁹ Quân Ba-by-lôn đang tấn công thành Giê-ru-sa-lem. Họ sắp vào thành và sẽ phóng hỏa đốt rụi thành phố luôn cả nhà cửa trong đó mà dân chúng Giê-ru-sa-lem đã dâng của lễ cho Ba-anh trên mái và đổ các của lễ uống cho các thần tượng khác để chọc giận ta. ³⁰ Từ khi còn trẻ, dân Ít-ra-en và Giu-đa đã làm những điều sai bậy. Chúng đã chọc giận ta bằng cách bán lạy các thần tượng do chính tay mình làm ra,” CHÚA phán vậy. ³¹ “Từ ngày Giê-ru-sa-lem được xây cất cho đến nay, thành này đã chọc giận ta, đến nỗi ta muốn dẹp nó đi khỏi mặt ta. ³² Ta sẽ tiêu hủy nó vì những điều ác dân Ít-ra-en và Giu-đa làm. Dân chúng, vua, các viên chức, các thầy tế lễ, các nhà tiên

tri, toàn dân Giu-đa và dân Ít-ra-en đã chọc giận ta. ³³ Chúng đã xây lưng lại cùng ta, mà không xây mặt. Bao lần ta muốn dạy chúng nó nhưng chúng nó không nghe, cũng không chịu học. ³⁴ Chúng đã đặt những thần tượng gớm ghiếc ở nơi ta đã chọn để thờ phụng, khiến cho nơi ấy như nhớp. ³⁵ Trong thung lũng Bê-n-Hin-nôm† chúng đã xây những nơi thờ lạy Ba-anh để thiêu con trai con gái mình cho thần Mô-léc. Ta không bao giờ bảo chúng làm những điều gớm ghiếc như thế. Ta không bao giờ tưởng tượng nổi rằng chúng sẽ làm việc gớm ghiếc như vậy để khiến Giu-đa phạm tội.”

³⁶ Người nói rằng, “Vì chiến tranh, đói kém, dịch lệ, thành sẽ bị trao vào tay vua Ba-by-lôn.” Nhưng CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán như sau về Giê-ru-sa-lem: ³⁷ “Ta đuổi dân Ít-ra-en và Giu-đa ra khỏi xứ chúng vì ta nổi giận cùng chúng. Nhưng người phải biết rằng ta sẽ sớm gom chúng lại từ mọi xứ mà ta đã đày chúng đến và mang chúng về lại tại xứ này để chúng sống bình yên. ³⁸ Dân Ít-ra-en và Giu-đa sẽ làm dân ta, ta sẽ làm Thượng Đế chúng. ³⁹ Ta sẽ khiến chúng mong muốn trở thành một dân tộc đoàn kết. Chúng sẽ thật lòng muốn thờ lạy ta suốt đời vì ích lợi cho chúng và cho con cháu chúng.

† **32:35:** thung lũng Bê-n-Hin-nôm Thung lũng này cũng gọi là “Ghê-hen-na.” Từ ngữ này do tiếng Hê-bơ-rơ “Ghê Hin-nôm—Thung lũng Hin-nôm.” Đó là nơi tiêu biểu cho việc Thượng Đế trừng phạt những người gian ác.

40 Ta sẽ lập giao ước với chúng, giao ước đó sẽ còn đời đời. Ta sẽ không bao giờ quay mặt khỏi chúng; ta sẽ luôn luôn làm lợi cho chúng. Ta sẽ khiến chúng kính sợ ta thật lòng và không bao giờ xây bỏ ta. 41 Ta sẽ vui thích mà làm lợi cho chúng. Ta sẽ hết lòng trông chúng lại trong xứ này và khiến chúng mọc lên.”

42 Vì CHÚA phán như sau: “Ta đã mang đại họa đến cho dân Ít-ra-en và Giu-đa. Cũng vậy ta sẽ mang những điều tốt lành mà ta đã hứa đến cho chúng. 43 Các người nói, ‘Đất này là sa mạc hoang vu, không người hay súc vật nào ở. Nó đã được trao cho người Ba-by-lôn.’ Nhưng trong tương lai, dân chúng sẽ lại mua ruộng trong xứ này. 44 Họ sẽ dùng tiền để mua ruộng. Họ sẽ ký tên và đóng ấn các khế ước và gọi nhân chứng. Họ sẽ lại mua ruộng nương trong xứ Bên-gia-min, vùng quanh Giê-ru-sa-lem, các thành của Giu-đa và trong vùng núi, vùng đồi phía Tây và vùng Nam Giu-đa. Ta sẽ khiến mọi vật trở lại tốt đẹp cho chúng như xưa,” CHÚA phán vậy.

33

Lời hứa của Chúa

1 Trong khi Giê-rê-mi đang bị giam trong sân của toán lính cận vệ thì CHÚA phán cùng ông lần thứ hai: 2 Đây là lời CHÚA, Đấng dựng nên đất, uốn nắn nó, ban trật tự cho nó, danh Ngài là CHÚA: 3 “Hỡi Giu-đa hãy cầu nguyện cùng ta, ta sẽ trả lời cho các người. Ta sẽ cho người biết những điều bí ẩn mà người chưa hề nghe. 4 Đây

là điều CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán về các nhà cửa ở Giê-ru-sa-lem và các cung điện vua ở Giu-đa: Kẻ thù sẽ phá sập các nhà cửa ấy. Chúng sẽ đắp mô lên đến tận chóp của vách thành. Chúng sẽ dùng gươm đánh giết mọi người trong thành. ⁵ Dân cư Giê-ru-sa-lem đã làm nhiều điều ác. Ta nổi giận và nghịch cùng chúng cho nên ta sẽ đánh giết chúng. Người Ba-by-lôn sẽ đến tấn công Giê-ru-sa-lem. Thành phố sẽ đầy thân chết.

⁶ Nhưng rồi ta sẽ mang sức khoẻ và chữa lành cho dân chúng ở đó. Ta sẽ chữa lành và cho chúng vui hưởng thái bình an ninh. ⁷ Ta sẽ mang Giu-đa và Ít-ra-en trở về từ chốn lưu đày và làm cho xứ sở chúng hùng cường như trước. ⁸ Chúng nó đã phạm tội cùng ta nhưng ta sẽ xóa tội lỗi đó. Chúng đã làm điều ác và quay khỏi ta nhưng ta sẽ tha thứ chúng. ⁹ Rồi Giê-ru-sa-lem sẽ trở thành một tên mang niềm vui trước mặt ta! Dân cư khắp các nước trên đất sẽ ca ngợi nó khi họ nghe những điều tốt lành ta làm cho nó. Họ sẽ sợ hãi và run rẩy về những điều tốt lành và về nền hòa bình ta mang đến cho Giê-ru-sa-lem.

¹⁰ Các người nói, 'Xứ chúng tôi là một sa mạc hoang vu, không bóng người hay sinh vật.' Nhưng CHÚA phán như sau: Đường phố Giê-ru-sa-lem và các thị trấn Giu-đa hiện nay im vắng, không bóng người hay súc vật, nhưng ít lâu nữa sẽ huyền nao! ¹¹ Sẽ có tiếng reo vui, tiếng của cô dâu chú rể vui mừng hôn hờ. Sẽ có tiếng người mang của lễ cảm tạ CHÚA vào trong đền thờ

Ngài. Họ sẽ nói, ‘Chúc tụng CHÚA Toàn Năng, vì Ngài nhân từ! Tình yêu Ngài còn đến đời đời!’

Họ sẽ nói như thế vì ta sẽ làm những điều tốt đẹp cho Giu-đa như lúc ban đầu,” CHÚA phán vậy.

¹² CHÚA Toàn Năng phán: “Nơi này hiện hoang vu, không bóng người hay súc vật nhưng sẽ có người chăn chiên trong tất cả các thị trấn Giu-đa và các đồng cỏ, nơi họ để cho bầy chiên mình nghỉ ngơi. ¹³ Các kẻ chăn chiên sẽ lại đếm các chiên mình khi chúng đi qua trước mặt họ. Họ sẽ đếm chúng nó trong núi, trong các đồi phía Tây, vùng miền Nam Giu-đa và xứ Bên-gia-min, quanh Giê-ru-sa-lem và các thành khác của Giu-đa!” CHÚA phán vậy.

Một nhánh tốt

¹⁴ CHÚA phán, “Sẽ đến lúc ta làm những điều tốt lành mà ta đã hứa cùng dân Ít-ra-en và Giu-đa. ¹⁵ Trong những ngày và thời kỳ đó ta sẽ khiến một nhánh tốt mọc ra từ nhà Đa-vít. Người sẽ làm điều công bình và phải lễ trong xứ. ¹⁶ Lúc ấy Giu-đa sẽ được cứu, và dân cư Giê-ru-sa-lem sẽ sống an ninh. Giê-ru-sa-lem sẽ được gọi là: CHÚA ban sự công chính cho chúng ta.”

¹⁷ CHÚA phán: “Từ gia đình Đa-vít sẽ luôn luôn có người ngồi trên ngôi của gia đình Ít-ra-en. ¹⁸ Lúc nào cũng sẽ có thầy tế lễ từ gia đình Lê-vi. Họ sẽ luôn luôn đứng trước mặt ta để dâng của lễ thiêu, của lễ chay cùng sinh tế cho ta.”

19 CHÚA phán cùng Giê-rê-mi như sau:
20 “CHÚA phán: Ta đã lập giao ước với ngày và đêm để chúng luôn luôn đến đúng kỳ. Nếu người muốn thay đổi giao ước đó ²¹ thì chỉ khi nào người thay đổi giao ước của ta với Đa-vít và Lê-vi mới được. Chỉ lúc đó thì Đa-vít, tôi tớ ta mới không có người ngồi trên ngôi vua. Và cũng chỉ lúc đó thì gia đình Lê-vi mới không có người làm thầy tế lễ phục vụ ta trong đền thờ.
²² Nhưng ta sẽ ban nhiều con cháu cho Đa-vít, tôi tớ ta và cho dòng họ Lê-vi là những người sẽ phục vụ ta trong đền thờ. Chúng sẽ đông như sao trên trời như cát bãi biển, không ai đếm được.”

²³ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi như sau: ²⁴ “Này Giê-rê-mi, người có nghe dân chúng nói không? Chúng nói: ‘CHÚA đã quay mặt khỏi hai gia đình Ít-ra-en và Giu-đa mà Ngài đã chọn lựa.’ Chúng khinh dễ dân ta và không xem họ là một quốc gia nữa!”

²⁵ CHÚA phán: “Chỉ khi nào ta không còn giao ước với ngày và đêm, và chỉ khi nào không lập ra luật cho trời và đất, thì lúc đó ta mới quay mặt khỏi con cháu Gia-cốp. ²⁶ Và chỉ lúc đó ta mới không để cho con cháu của tôi tớ ta là Đa-vít trị vì con cháu Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp. Nhưng vì Đa-vít, kẻ tôi tớ ta cho nên ta sẽ tỏ lòng nhân từ cùng chúng và ban phúc lành cho chúng.”

34

Lời cảnh cáo Xê-đê-kia

¹ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi trong khi Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đang đánh Giê-ru-sa-lem và các thị trấn quanh đó. Nê-bu-cát-nết-xa mang toàn quân lực mình và quân lực của các quốc gia và dân tộc dưới quyền thống trị của mình.

² CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Giê-rê-mi, người hãy đi đến cùng Xê-đê-kia, vua Giu-đa và nói với người như sau: Ta sắp trao thành Giê-ru-sa-lem cho vua Ba-by-lôn. Người sẽ đốt nó cháy rụi! ³ Người sẽ không thoát khỏi tay vua Ba-by-lôn; người chắc chắn sẽ bị bắt và trao vào tay người. Người sẽ nhìn thấy vua Ba-by-lôn tận mắt, và người sẽ nói chuyện với người, mặt đối mặt. Người sẽ bị đày sang Ba-by-lôn. ⁴ Nhưng hỡi Xê-đê-kia, vua Giu-đa, hãy nghe lời hứa của CHÚA. Ngài phán như sau về người: Người sẽ không bị gươm giết. ⁵ Người sẽ chết bình yên. Dân chúng đã đốt lửa mai táng để tôn kính các tổ tiên người là các vua đã trị vì trước người thế nào thì họ cũng sẽ đốt lửa mai táng để tôn kính người như vậy. Họ sẽ than khóc người và buồn bã kêu lên, ‘Ôi, chủ ơi!’ Chính ta hứa với người như thế, CHÚA phán vậy.”

⁶ Nên nhà tiên tri Giê-rê-mi thuật lại những lời đó cho Xê-đê-kia ở Giê-ru-sa-lem. ⁷ Trong khi đó đạo quân của vua Ba-by-lôn đang tiến đánh Giê-ru-sa-lem và các thành Giu-đa chưa bị thất thủ

như La-ki và A-xê-ka. Đó là các thành có vách kiên cố còn lại trong xứ Giu-đa.

Dân chúng phá bỏ giao ước

⁸ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi sau khi vua Xê-đê-kia lập ước cùng toàn dân cư Giê-ru-sa-lem để giải phóng tất cả tôi mọi người Hê-bơ-rơ. ⁹ Ai cũng phải phóng thích các tôi mọi người Hê-bơ-rơ của mình, không phân biệt nam nữ. Không ai được phép giữ đồng bào Do-thái mình làm tôi mọi nữa. ¹⁰ Tất cả các viên chức và dân chúng chấp thuận giao ước này; họ đồng ý phóng thích các nô lệ nam và nữ, không giữ họ làm tôi mọi nữa. Vì thế tất cả các tôi mọi đều được phóng thích. ¹¹ Nhưng sau đó* một số người vốn có tôi mọi đổi ý. Họ bắt lại những người đã được họ trả tự do và bắt làm tôi mọi trở lại.

¹² Sau đó CHÚA phán như sau cho Giê-rê-mi: ¹³ “CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Ta mang tổ tiên các ngươi ra khỏi Ai-cập nơi chúng làm nô lệ. Và ta lập giao ước với chúng. ¹⁴ Ta nói cùng tổ tiên các ngươi: ‘Cuối mỗi bảy năm, mọi người trong các ngươi phải trả tự do cho các nô lệ người Hê-bơ-rơ của mình. Nếu một đồng bào Hê-bơ-rơ đã bán mình cho ngươi, ngươi phải

* **34:11:** Nhưng sau đó Vào mùa hè năm 588 trước Công nguyên, đạo quân Ai-cập lên giúp đỡ dân chúng Giê-ru-sa-lem, vì thế quân Ba-by-lôn phải tạm rời Giê-ru-sa-lem để đánh người Ai-cập. Dân chúng Giê-ru-sa-lem tưởng rằng Thượng Đế đã giúp họ, mọi việc sẽ trở lại bình thường, cho nên họ không giữ lời hứa nữa. Họ bắt lại những tôi mọi họ đã phóng thích, buộc họ làm tôi mọi lần nữa.

phóng thích nó sau khi nó đã phục vụ người sáu năm.’ Nhưng tổ tiên các người không nghe cũng không để ý đến ta. ¹⁵ Trước đây ít lâu các người thay đổi lòng và làm điều thiện. Mỗi người trong các người trả tự do cho đồng bào Hê-bơ-rơ của mình là những nô lệ. Các người cũng đã lập ước trước mặt ta tại nơi ta đã chọn để thờ phụng ta. ¹⁶ Nhưng nay các người đổi ý. Các người chứng tỏ không tôn kính ta. Ai nấy đều bắt lại các nô lệ nam và nữ mà các người đã trả tự do, buộc họ làm nô lệ cho các người trở lại.”

¹⁷ Vì thế CHÚA phán: Các người không vâng lời ta. Các người không trả tự do cho đồng bào Hê-bơ-rơ, cùng thân nhân và bạn hữu mình. CHÚA phán, bây giờ ta sẽ cho chiến tranh, dịch lệ và đói kém tha hồ tự do hoành hành. Ta sẽ khiến cho các người bị tất cả các quốc gia trên thế giới ghét bỏ. ¹⁸ Ta sẽ trao cho kẻ thù những người phá giao ước ta, không giữ lời hứa cùng ta. Chúng đã xé đôi con bê trước mặt ta và đi qua giữa hai phần[†] đó. ¹⁹ Những người sau đây đã lập giao ước trước mặt ta bằng cách đi qua giữa hai phần của con bê bị xé: các lãnh tụ Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, các quần thần, các thầy tế lễ, và toàn dân trong xứ. ²⁰ Cho nên ta sẽ trao chúng nó cho kẻ thù và bất cứ những ai muốn giết chúng

[†] **34:18:** đi qua giữa hai phần Đây là một phần của tục lệ người thời xưa dùng khi lập một giao ước quan trọng. Con thú bị cắt làm hai miếng. Những người lập giao ước đi qua giữa hai miếng đó và thề, “Nếu tôi không giữ giao ước thì tôi cũng sẽ bị cắt đôi như thế này.” Xem Sáng 15.

nó. Thân chúng nó sẽ làm thức ăn cho chim trời và dã thú trên đất. ²¹ Ta sẽ trao Xê-đê-kia, vua Giu-đa và các quần thần người cho kẻ thù chúng nó, và cho những ai muốn giết chúng nó, cho đạo quân của vua Ba-by-lôn, cho dù họ đã rời khỏi Giê-ru-sa-lem‡. ²² CHÚA phán, “người phải biết rằng ta sẽ ra lệnh cho đạo quân Ba-by-lôn trở lại Giê-ru-sa-lem. Chúng sẽ tấn công Giê-ru-sa-lem, chiếm nó, phóng hỏa, và thiêu rụi nó. Ta sẽ tiêu diệt các thị trấn trong Giu-đa để chúng trở thành điều tàn không ai ở!”

35

Gia đình Rê-cáp vâng lời Thượng Đế

¹ Đang khi Giê-hô-gia-kim, con Giô-xia làm vua Giu-đa thì CHÚA phán cùng Giê-rê-mi như sau: ² “Hãy đi đến gia đình Rê-cáp* . Mời họ vào trong một căn phòng kế bên đền thờ CHÚA, và mời họ uống rượu.”

³ Cho nên tôi đi kiểm Gia-a-xa-nia†, con Giê-rê-mi‡, cháu Ha-ba-xi-nia. Tôi họp tất cả anh em của

‡ **34:21:** rời khỏi Giê-ru-sa-lem Vào mùa hè năm 588 trước Công nguyên, đạo quân Ai-cập lên giúp đỡ dân chúng Giê-ru-sa-lem, vì thế quân Ba-by-lôn phải tạm rời Giê-ru-sa-lem để đánh người Ai-cập. Xem Giê 37:5. Xem thêm chú thích cuối trang ở Giê 34:11.

* **35:2:** gia đình Rê-cáp Những người xuất thân từ Giô-na-đáp, con Rê-cáp. Gia đình này rất trung tín với CHÚA. Xem II Vua 10:15-28 để biết rõ thêm chi tiết về Giô-na-đáp. Xem câu 6, 18.

† **35:3:** Gia-a-xa-nia Trưởng gia tộc Rê-cáp lúc bấy giờ. ‡ **35:3:** Giê-rê-mi Đây không phải Giê-rê-mi, nhà tiên tri mà là một người khác trùng tên.

Gia-a-xa-nia, các con trai và toàn thể gia đình Rê-cáp lại. ⁴ Tôi đưa họ vào trong đền thờ CHÚA. Chúng tôi đi vào phòng của các con trai Ha-nan, con Ích-đa-lia, là người của Thượng Đế. Phòng đó kế cận phòng các viên chức cư ngụ và ở phía trên phòng Ma-a-sê-gia, con Sa-lum, người giữ cửa đền thờ. ⁵ Rồi tôi để một số chén bát đầy rượu và một số ly trước mặt các người trong gia đình Rê-cáp. Tôi bảo họ, “Các anh dùng chút rượu đi.”

⁶ Nhưng những người Rê-cáp đáp, “Chúng tôi không bao giờ uống rượu. Tổ tiên chúng tôi là Giô-na-đáp, con Rê-cáp, đã dạy chúng tôi như sau: ‘Người và con cháu các người không bao giờ được uống rượu. ⁷ Ngoài ra các người cũng không được cất nhà, gieo giống, trồng vườn nho hay làm những gì tương tự. Các người chỉ được ở trong lều. Như thế các người sẽ sống lâu trong đất mà các người làm dân tạm cư.’ ⁸ Vì thế chúng tôi là những người Rê-cáp vâng theo những gì Giô-na-đáp, tổ tiên chúng tôi đã dạy. Chúng tôi, vợ, con trai con gái chúng tôi không bao giờ uống rượu. ⁹ Chúng tôi chưa bao giờ xây nhà để ở, mua sắm ruộng nương, vườn nho hay trồng trọt hoa màu. ¹⁰ Chúng tôi sống trong lều và vâng theo tất cả những gì tổ tiên chúng tôi là Giô-na-đáp truyền dạy. ¹¹ Nhưng khi Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn tấn công Giu-đa thì

§ 35:4: người của Thượng Đế Danh hiệu này thường dành cho nhà tiên tri. Chúng ta không biết thêm chi tiết nào khác về Ha-nan.

chúng tôi bảo nhau, ‘Này, chúng ta phải vào Giê-ru-sa-lem để thoát khỏi quân Ba-by-lôn và quân A-ram.’ Vì vậy chúng tôi đã ở lại Giê-ru-sa-lem.”

12 Sau đó CHÚA phán cùng Giê-rê-mi: 13 CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Giê-rê-mi, hãy đi bảo người Giu-đa và toàn dân cư Giê-ru-sa-lem như sau: ‘Các người nên học một bài học và vâng lời ta,’ ” CHÚA phán. 14 “Giô-na-đáp, con Rê-cáp truyền dạy con cháu mình đừng uống rượu thì chúng nó vâng theo. Cho đến ngày nay chúng vẫn vâng theo mệnh lệnh của tổ tiên mình và không uống rượu. Nhưng ta là CHÚA đã phán dạy các người nhiều lần nhưng các người vẫn không vâng lời ta. 15 Ta đã sai các tôi tớ ta là các nhà tiên tri nhiều lần đến cùng các người và bảo, ‘Mỗi người các người phải thôi làm điều ác. Các người phải thay đổi để trở nên tốt hơn. Đừng đi theo các thần khác mà phục vụ chúng. Nếu các người vâng lời ta thì các người sẽ được sống trong xứ mà ta đã ban cho các người và tổ tiên các người.’ Còn các người chẳng thềm nghe ta, cũng không vâng lời ta. 16 Thật thế, con cháu Giô-na-đáp, con trai Rê-cáp vâng theo mệnh lệnh tổ tiên chúng truyền cho nhưng dân Giu-đa chẳng vâng lời ta.”

17 “Cho nên CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Hãy chú ý, ta sắp mang mọi thảm họa mà ta đã tuyên bố đến trên Giu-đa và cho mọi người sống trong Giê-ru-sa-lem. Ta bảo chúng nhưng chúng chẳng thềm nghe. Ta kêu

chúng, nhưng chúng không trả lời.’ ”

¹⁸ Rồi Giê-rê-mi nói cùng con cháu Rê-cáp rằng, “CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Các người đã vâng theo lời dạy của tổ tiên mình là Giô-na-đáp và tuân theo mọi lời giáo huấn của người; các người đã làm theo mọi điều người dạy biểu.’ ¹⁹ Cho nên CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Lúc nào cũng sẽ có người thuộc con cháu của Giô-na-đáp, con Rê-cáp phục vụ ta.’ ”

36

Giê-hô-gia-kim đốt cuộn sách của Giê-rê-mi

¹ CHÚA phán cùng Giê-rê-mi trong năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim*, con Giô-xia làm vua Giu-đa: ² “Hãy lấy một cuộn giấy rời viết trên đó những lời ta đã bảo người về Ít-ra-en, Giu-đa và về tất cả các dân tộc. Hãy ghi lại mọi điều từ khi ta bắt đầu phán cùng người, khi Giô-xia mới lên ngôi, cho đến bây giờ. ³ May ra gia đình Giu-đa sẽ nghe những thảm họa ta dự định mang đến cho chúng để chúng thôi làm ác chẳng. Như thế ta sẽ tha thứ những tội lỗi và điều ác mà chúng đã làm.”

⁴ Vậy Giê-rê-mi gọi Ba-rúc, con Nê-ria. Giê-rê-mi nói những lời CHÚA đã phán dạy ông, rồi Ba-rúc ghi lại vào cuộn giấy. ⁵ Sau đó Giê-rê-mi bảo Ba-rúc, “Ta bị cản trở, không thể đi vào đền

* **36:1:** năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim Khoảng năm 605 trước Công nguyên.

thờ CHÚA được. Ta phải ở lại đây. ⁶ Cho nên ta muốn người đi vào đền thờ CHÚA vào ngày mà dân chúng cử ăn. Đọc những lời trong cuộn sách cho dân Giu-đa từ các thị trấn đến Giê-ru-sa-lem. Hãy đọc những lời của CHÚA, là những lời người viết trên cuộn giấy mà ta đã đọc cho người. ⁷ Có thể họ sẽ cầu xin CHÚA giúp mình. Có thể mọi người sẽ thôi làm điều ác vì CHÚA đã tuyên bố Ngài rất tức giận họ.” ⁸ Vậy Ba-rúc, con Nê-ria làm mọi điều nhà tiên tri Giê-rê-mi dặn bảo. Ông đọc lớn những lời của CHÚA ghi trong cuộn giấy trong đền thờ CHÚA.

⁹ Vào tháng chín năm thứ năm đời Giê-hô-gia-kim, con Giô-xia làm vua, thì người ta loan báo một thời kỳ đặc biệt cử ăn. Tất cả dân cư Giê-ru-sa-lem và mọi người từ các thị trấn Giu-đa đến Giê-ru-sa-lem đều cử ăn để tôn kính CHÚA. ¹⁰ Lúc đó Ba-rúc đọc cho mọi người ở đó nghe những lời của Giê-rê-mi trong cuộn sách. Ông đọc cuộn sách nơi đền thờ CHÚA trong phòng của Ghê-ma-ria, con Sa-phan, một bí thư hoàng gia. Phòng đó nằm trên sân ngay lối vào Cổng Mới của đền thờ.

¹¹ Mi-cai-gia, con Ghê-ma-ria, cháu Sa-phan nghe những lời của CHÚA ghi trong cuộn sách. ¹² Mi-cai-gia đi xuống phòng của bí thư hoàng gia trong cung vua nơi tất cả các viên chức đang ngồi: Ê-li-sa-ma, bí thư hoàng gia; Đê-lai-gia, con Sê-mai-gia; Ên-na-than, con Ác-bo; Ghê-ma-ria, con Sa-phan; Xê-đê-kia con Ha-na-nia; và tất

cả các viên chức khác. ¹³ Mi-cai-gia thuật lại cho họ nghe mọi điều anh đã nghe Ba-rúc đọc cho dân chúng từ trong cuộn sách.

¹⁴ Các viên chức đó liền sai một người tên Giê-hu-đi, con Nê-tha-nia đến cùng Ba-rúc. Nê-tha-nia là con Sê-lê-mia, cháu Cu-si. Giê-hu-đi bảo Ba-rúc, “Hãy mang cuộn sách mà anh đã đọc cho dân chúng rồi đi theo tôi.”

Vậy Ba-rúc, con Nê-ria cầm cuộn sách đi theo Giê-hu-đi đến gặp các viên chức.

¹⁵ Các viên chức bảo Ba-rúc, “Mời anh ngồi xuống và đọc cuộn sách cho chúng tôi nghe.”

Vậy Ba-rúc đọc sách đó cho họ nghe.

¹⁶ Sau khi các viên chức nghe tất cả lời trong sách thì họ đăm hoảng và nhìn nhau. Họ nói với Ba-rúc, “Chúng ta chắc chắn phải cho vua biết những lời này.” ¹⁷ Rồi các viên chức hỏi Ba-rúc, “Anh làm ơn cho chúng tôi biết, anh lấy những lời ghi trong sách này ở đâu? Có phải anh viết lại những gì Giê-rê-mi bảo anh không?”

¹⁸ Ba-rúc đáp, “Phải. Giê-rê-mi đã đọc tất cả những lời này cho tôi, và tôi dùng mực ghi xuống trong cuộn sách này.”

¹⁹ Các viên chức liền bảo Ba-rúc, “Anh và Giê-rê-mi nên đi trốn, đừng cho ai biết mình ở đâu.”

²⁰ Các viên chức để cuộn sách trong phòng của Ê-li-sa-ma, bí thư hoàng gia. Rồi họ đi vào gặp vua trong sân và thuật cho vua về cuộn sách.

²¹ Vua Giê-hô-gia-kim liền sai Giê-hu-đi đi lấy cuộn sách. Giê-hu-đi mang cuộn sách từ phòng Ê-li-sa-ma, bí thư hoàng gia, rồi đọc sách ấy cho

vua và quần thần đang đứng quanh vua. ²² Lúc đó là tháng chín[†] trong năm, nên vua Giê-hô-gia-kim đang ngồi trong căn gác mùa đông. Một chậu nhỏ có lửa đang cháy để sưởi ấm trước mặt vua. ²³ Sau khi Giê-hu-đi đọc được ba hay bốn cột trong sách thì vua lấy dao nhỏ cắt các cột đó khỏi cuộn giấy và ném vào chậu lửa. Cuối cùng nguyên cả cuộn giấy bị đốt tiêu trong lửa. ²⁴ Vua Giê-hô-gia-kim và các tôi tớ nghe đầy đủ mọi lời nhưng không tỏ dấu lo sợ! Họ không xé áo quần để tỏ dấu buồn rầu. ²⁵ Ngay cả khi Ên-na-than, Ê-de-lai-gia, và Ghê-ma-ria tìm cách khuyên vua Giê-hô-gia-kim đừng đốt cuộn sách nhưng vua vẫn không nghe. ²⁶ Ngược lại, vua ra lệnh cho Giê-ra-min, con trai vua, Sê-rai-gia, con A-ri-ên, và Sê-lê-mia, con Áp-đin lòng bắt thư ký Ba-rúc và nhà tiên tri Giê-rê-mi. Nhưng CHÚA giấu họ.

²⁷ Vậy vua Giê-hô-gia-kim đốt cuộn sách mà Ba-rúc đã ghi lại những lời Giê-rê-mi nói cùng mình. Sau đó CHÚA phán cùng Giê-rê-mi: ²⁸ “Hãy lấy một cuộn khác và ghi lại những gì trong cuộn sách đầu tiên mà Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa đã đốt. ²⁹ Ngoài ra cũng bảo Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa như sau: CHÚA phán: Người đã đốt cuộn sách và nói, ‘Hỡi Giê-rê-mi, tại sao người viết trong đó là vua Ba-by-lôn chắc chắn sẽ đến và tiêu hủy xứ này cùng người và súc vật trong đó?’ ” ³⁰ Cho nên CHÚA phán như sau về Giê-hô-gia-kim, vua Giu-đa: “Con cháu Giê-

[†] 36:22: tháng chín Tháng chín theo lịch Do-thái tức khoảng tháng 11-12 dương lịch.

hồ-gia-kim sẽ không được ngồi trên ngôi Đa-vít. Khi Giê-hô-gia-kim qua đời, xác người sẽ bị quăng xuống đất. Nó sẽ bị phơi nắng nóng ban ngày và sương muối lạnh ban đêm. ³¹ Ta sẽ trừng phạt Giê-hô-gia-kim, con cái và tôi tớ người, vì chúng đã làm ác. Ta sẽ giáng thảm họa trên chúng và toàn thể dân Giê-ru-sa-lem và Giu-đa tất cả những gì ta đã nói mà chúng không thềm nghe.”

³² Vậy Giê-rê-mi lấy một cuộn sách khác đưa cho Ba-rúc, con Nê-ria, thư ký của ông. Trong khi Giê-rê-mi đọc thì Ba-rúc ghi lại trên cuộn sách những lời trên cuộn sách đầu tiên mà vua Giê-hô-gia-kim đã thiêu trong lửa. Trong cuộn thứ hai có thêm nhiều lời tương tự.

37

Giê-rê-mi bị tù

¹ Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đã chỉ định Xê-đê-kia, con Giô-xia làm vua Giu-đa. Xê-đê-kia thay thế Giê-hô-gia-kin, con trai Giê-hô-gia-kim.

² Nhưng Xê-đê-kia, các đầy tớ ông và dân Giu-đa không nghe lời CHÚA phán qua nhà tiên tri Giê-rê-mi.

³ Lúc ấy vua Xê-đê-kia sai Giê-hu-can, con Sê-lê-mia, và thầy tế lễ Xô-phô-ni, con Ma-a-sê-gia, nhắn với nhà tiên tri Giê-rê-mi như sau: “Giê-rê-mi ơi, xin ông hãy cầu nguyện cùng CHÚA là Thượng Đế cho chúng tôi.”

⁴ Lúc đó Giê-rê-mi chưa bị bỏ tù. Cho nên ông được tự do đi lại. ⁵ Đạo quân của vua Ai-cập đã

kéo lên từ Ai-cập tiến về phía Giu-đa. Lúc đó đạo quân Ba-by-lôn đã vây thành Giê-ru-sa-lem. Khi chúng nghe quân Ai-cập đang tiến về phía chúng thì liền bỏ đi khỏi Giê-ru-sa-lem.

⁶ CHÚA phán cùng nhà tiên tri Giê-rê-mi rằng: ⁷ “CHÚA là Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Hỡi Giê-hu-canh và Xô-phô-ni, ta biết Xê-đê-kia, vua Giu-đa sai các người đến cầu xin ta giúp đỡ. Hãy bảo vua Xê-đê-kia như sau: ‘Hãy nghe kỹ đây: Đạo quân của vua Ai-cập kéo đến giúp người nhưng chúng sẽ trở về Ai-cập. ⁸ Sau đó, đạo quân Ba-by-lôn sẽ trở lại tấn công Giê-ru-sa-lem, chiếm nó và thiêu rụi nó.’ ”

⁹ CHÚA phán: “Hỡi dân cư Giê-ru-sa-lem, chớ tự gạt mình. Đừng nói, ‘Quân Ba-by-lôn sẽ để chúng ta yên.’ Không đâu! ¹⁰ Dù cho các người đánh bại toàn đạo quân Ba-by-lôn đang tấn công các người đến nỗi chỉ còn một số người bị thương còn sót lại trong lều, chúng sẽ từ lều mình đến và đốt tiêu Giê-ru-sa-lem!”

¹¹ Vậy quân Ba-by-lôn bỏ Giê-ru-sa-lem để đánh quân của vua Ai-cập. ¹² Lúc đó Giê-rê-mi tìm cách đi từ Giê-ru-sa-lem xuống xứ Bên-gia-min* để nhận phần gia tài của mình. ¹³ Khi ông đến Cổng Bên-gia-min ở Giê-ru-sa-lem†, thì viên sĩ quan chỉ huy toán cận vệ bắt giữ ông. Tên viên sĩ quan đó là Y-ri-gia, con Sê-lê-mia, cháu

* **37:12:** xứ Bên-gia-min Giê-rê-mi đang đi xuống thành phố quê nhà của ông là A-na-thốt. Thành này nằm trong đất Bên-gia-min. † **37:13:** Cổng Bên-gia-min ở Giê-ru-sa-lem Cổng này dẫn từ thành Giê-ru-sa-lem ra con đường đi đến xứ Bên-gia-min.

Ha-na-nia. Y-ri-gia nói, “Anh định bỏ chúng tôi để theo quân Ba-by-lôn phải không?”

¹⁴ Nhưng Giê-rê-mi bảo Y-ri-gia, “Không phải! Tôi không theo phe quân Ba-by-lôn.” Y-ri-gia không nghe Giê-rê-mi, nên bắt ông và giải đến các viên chức của Giê-ru-sa-lem. ¹⁵ Các viên quan đó rất bất bình với Giê-rê-mi và đánh đập ông. Rồi họ nhốt ông trong nhà của Giô-na-than, bí thư hoàng gia, nhà đó đã biến thành nhà tù. ¹⁶ Vậy họ nhốt ông trong ngục tối. Giê-rê-mi bị giam trong đó lâu ngày.

¹⁷ Sau đó vua Xê-đê-kia cho giải Giê-rê-mi đến cung vua. Xê-đê-kia hỏi riêng ông, “Có lời gì từ CHÚA không?”

Giê-rê-mi đáp, “Thưa vua Xê-đê-kia, có. Vua sẽ bị trao vào tay vua Ba-by-lôn.” ¹⁸ Rồi Giê-rê-mi hỏi vua Xê-đê-kia, “Tôi đã làm điều gì phạm pháp nghịch vua, các quàn thần hay dân cư Giê-ru-sa-lem? Tại sao vua tống giam tôi vào ngục? ¹⁹ Còn các nhà tiên tri đã nói tiên tri như sau về vua: ‘Vua Ba-by-lôn sẽ không tấn công vua hay đất Giu-đa này’ đâu rồi? ²⁰ Nhưng bây giờ, thưa vua và chúa tôi, xin hãy nghe tôi, và làm theo điều tôi van xin. Xin đừng gởi tôi về nhà Giô-na-than, bí thư hoàng gia, nếu không tôi sẽ bỏ xác ở đó!”

²¹ Vậy vua Xê-đê-kia ra lệnh canh giữ Giê-rê-mi trong sân của toán cận vệ, mỗi ngày được cấp bánh từ phố của thợ làm bánh cho đến khi trong thành không còn bánh nữa. Vậy Giê-rê-mi bị canh giữ trong sân của toán cận vệ.

38

Giê-rê-mi bị quăng xuống giếng

¹ Sê-pha-tia, con Mát-tan, Ghê-đa-lia, con Ba-sua, Giê-hu-can, con Sê-lê-mia, và Ba-sua, con Manh-ki-gia nghe rằng Giê-rê-mi đã bảo toàn thể dân chúng: ² CHÚA phán như sau: “Ai ở lại Giê-ru-sa-lem sẽ chết vì chiến tranh, đói kém, dịch lệ. Nhưng ai đầu hàng quân Ba-by-lôn sẽ sống. Họ sẽ thoát và được bảo toàn mạng sống như nhận được chiến lợi phẩm.” ³ Và CHÚA phán như sau: “Thành Giê-ru-sa-lem này chắc chắn sẽ bị trao vào quân của vua Ba-by-lôn. Người sẽ chiếm lấy thành này!”

⁴ Sau đó các quần thần đề nghị với vua, “Phải xử tử Giê-rê-mi! Nó làm nản lòng quân sĩ đang ở trong thành và toàn dân bằng những lời tuyên bố mình. Nó chẳng muốn điều tốt cho chúng ta mà chỉ muốn hủy hoại chúng ta thôi.”

⁵ Vua Xê-đê-kia bảo họ, “Này ông ta ở trong tay các người. Ta không làm gì cản các người đâu.”

⁶ Vậy các viên chức bắt Giê-rê-mi quăng xuống giếng của Manh-ki-gia, con trai vua, nằm trong sân của toán cận vệ. Họ dùng dây thừng thả Giê-rê-mi xuống giếng. Giếng không có nước, chỉ có bùn nên Giê-rê-mi lún xuống bùn.

⁷ Nhưng có Ê-bết Mê-léc, người Cút và là một tôi tớ trong cung điện, nghe các viên chức đã thả Giê-rê-mi xuống giếng. Trong khi vua Xê-đê-kia đang ngồi nơi cổng Bên-gia-min, ⁸ thì Ê-bết Mê-léc rời cung đi đến gặp vua. Ê-bết Mê-léc thưa

cùng vua rằng, ⁹ “Thưa chúa và vua tôi ơi, các viên quan này hành động ác độc lắm. Họ đối xử với nhà tiên tri thật tệ bạc. Họ đã quăng ông vào giếng để ông chết trong đó! Khi trong thành không còn bánh nữa, ông ta cũng sẽ chết đói thôi.”

¹⁰ Vua Xê-đê-kia liền ra lệnh cho Ê-bết Mê-léc người Cút, “Đem ba mươi* người từ cung vua để kéo nhà tiên tri Giê-rê-mi ra khỏi giếng trước khi người chết.”

¹¹ Vậy Ê-bết Mê-léc mang những người đó cùng với mình vào phòng ngay dưới kho trong cung vua lấy giẻ và áo quần cũ. Rồi dùng dây thừng thông các thứ đó xuống giếng cho Giê-rê-mi. ¹² Ê-bết Mê-léc người Cút bảo Giê-rê-mi, “Ông hãy quấn các áo quần và giẻ cũ quanh nách để làm đệm cho dây thừng.” Giê-rê-mi làm theo như vậy. ¹³ Rồi họ kéo ông lên theo dây thừng và mang ông ra khỏi giếng. Giê-rê-mi bị giam trong sân của toán cận vệ.

Xê-đê-kia chất vắn Giê-rê-mi

¹⁴ Sau đó vua Xê-đê-kia cho người giải Giê-rê-mi đến trước mặt mình nơi cổng thứ ba của đền thờ CHÚA. Vua bảo Giê-rê-mi, “Ta muốn hỏi ngươi một điều. Ngươi không được giấu ta điều gì, phải nói thật.”

¹⁵ Giê-rê-mi thưa, “Nếu tôi nói cho vua câu trả lời, chắc chắn vua sẽ giết tôi. Còn nếu tôi khuyên vua thì vua cũng không thềm nghe.”

* **38:10:** ba mươi Đây là theo bản Hê-bơ-rơ. Có một bản Hê-bơ-rơ khác chỉ ghi “ba.”

16 Vua Xê-đê-kia hứa kín cùng Giê-rê-mi, “Ta lấy danh CHÚA hằng sống là Đấng ban cho chúng ta hơi thở và sự sống mà thề rằng ta sẽ không giết người cũng không giao người vào tay những viên chức muốn giết người.”

17 Vậy Giê-rê-mi nói cùng vua Xê-đê-kia rằng, “CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Nếu người đầu hàng các sĩ quan của vua Ba-by-lôn thì mạng sống vua sẽ được bảo toàn. Giê-ru-sa-lem sẽ không bị hỏa thiêu, vua và gia đình vua sẽ sống. 18 Nhưng nếu vua không chịu đầu hàng các sĩ quan của vua Ba-by-lôn thì thành này sẽ bị trao vào tay quân Ba-by-lôn; chúng sẽ thiêu rụi thành, còn vua sẽ không thoát khỏi tay chúng.’ ”

19 Vua Xê-đê-kia bảo Giê-rê-mi, “Ta sợ những người Giu-đa đã bỏ trốn theo người Canh-đê. Nếu người Ba-by-lôn trao ta vào tay chúng thì chúng sẽ hành hạ ta.”

20 Nhưng Giê-rê-mi bảo đảm, “Quân Ba-by-lôn sẽ không trao vua vào tay người Do-thái đâu. Xin vua hãy vâng lời CHÚA đã phán qua tôi để vua được bình yên và bảo toàn mạng sống. 21 Nhưng nếu vua không chịu đầu hàng người Ba-by-lôn thì CHÚA cho tôi biết những gì sẽ xảy ra. 22 Tất cả những người đàn bà còn lại trong cung vua Giu-đa sẽ bị mang ra trình diện các sĩ quan cao cấp của vua Ba-by-lôn. Họ sẽ chế nhạo vua bằng bài ca sau đây:

‘Các bạn vua đã giăng bẫy cho vua

và mạnh hơn vua;
Trong khi chân vua đã lún vào bùn,
thì họ bỏ đi.'

²³ Tất cả các vợ và con của vua sẽ bị mang ra giao cho quân Ba-by-lôn. Vua sẽ không thoát khỏi tay họ mà sẽ bị vua Ba-by-lôn bắt, còn Giê-ru-sa-lem sẽ bị thiêu rụi."

²⁴ Vua Xê-đê-kia liền bảo Giê-rê-mi, "Đừng cho ai biết ta đã nói chuyện với người thì người sẽ không chết. ²⁵ Nhưng nếu các viên chức nghe rằng ta đã nói chuyện với người rồi họ đến bảo người, 'Hãy nói cho chúng ta biết người đã nói với vua những gì và vua nói với người ra sao. Nếu người không chịu nói thì chúng ta sẽ giết người.' ²⁶ Nếu họ hỏi thì người phải trả lời với họ như sau, 'Tôi đã van xin vua đừng đưa tôi trở về nhà Giô-na-than kẻo tôi chết ở đó.' "

²⁷ Sau đó các viên chức đến hỏi Giê-rê-mi. Ông thuật lại cho họ theo như vua dặn. Cho nên họ thôi không hỏi nữa vì không ai nghe được Giê-rê-mi và vua đã nói gì với nhau.

²⁸ Giê-rê-mi bị giam trong sân của toán cận vệ cho đến ngày thành Giê-ru-sa-lem bị chiếm.

39

Thành Giê-ru-sa-lem thất thủ

¹ Thành Giê-ru-sa-lem bị chiếm như sau: Tháng mười, năm thứ chín đời Xê-đê-kia, vua Giu-đa, thì Nê-bu-cát-nết-xa vua Ba-by-lôn cùng toàn đạo quân kéo đến vây đánh Giê-ru-sa-lem.

² Cuộc vây hãm kéo dài đến ngày chín tháng tư

năm thứ mười một, đòi vua Xê-đê-kia, thì thành bị chọc thủng. ³ Tất cả các sĩ quan sau đây của vua Ba-by-lôn tiến vào Giê-ru-sa-lem và đến ngồi ở Cổng Giữa: Nê-ganh Sa-rê-xe, Xam-ga Nê-bô, Xa-xê-kim, sĩ quan tư lệnh người Ráp-sa-ít, Nê-ganh Sa-rê-xe người Ráp-ma, cùng toàn thể các viên chức cao cấp khác.

⁴ Khi Xê-đê-kia vua Giu-đa và các binh sĩ thấy họ thì bỏ trốn lúc ban đêm, chạy theo ngõ vườn vua, lén qua cổng giữa hai vách thành rồi trốn theo hướng thung lũng Giô-đanh. ⁵ Nhưng quân Ba-by-lôn rượt theo và đuổi kịp vua Xê-đê-kia trong bình nguyên Giê-ri-cô. Sau khi bắt được vua, họ giải ông đến trước Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đang ở thành Ríp-la trong xứ Ha-mát. Vua Ba-by-lôn kết án Xê-đê-kia ở đó. ⁶ Rồi vua Ba-by-lôn giết các con trai Xê-đê-kia và các viên chức cao cấp của Giu-đa trước mắt vua ở Ríp-la. ⁷ Họ móc mắt Xê-đê-kia, lấy xiềng sắt xích ông lại và giải qua Ba-by-lôn.

⁸ Sau đó quân Ba-by-lôn phóng hỏa cung vua cùng với nhà cửa của dân chúng và phá sập các vách thành quanh Giê-ru-sa-lem. ⁹ Rồi Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ đặc biệt giải qua Ba-by-lôn tất cả dân chúng còn lại trong thành cùng những người trước đó đã đầu thú cùng với đám dân cư còn lại. ¹⁰ Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ chỉ chữa lại trong xứ Giu-đa những người nghèo khổ, khổ rách áo ôm, rồi ngày hôm đó cấp cho họ vườn nho và đồng ruộng để trồng trọt.

¹¹ Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn ra lệnh cho Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ như sau về Giê-rê-mi: ¹² “Hãy tìm Giê-rê-mi và chăm sóc cẩn thận, không được làm hại người điều gì; nhưng hãy làm theo điều người yêu cầu.” ¹³ Vậy Nê-bu-cát-nết-xa sai những người sau đây đi tìm Giê-rê-mi: Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ; Nê-bu-sa-ban, sĩ quan tư lệnh; Nê-ganh Sa-rê-xe, một viên chức cao cấp và tất cả các sĩ quan nòng cốt của vua Ba-by-lôn; ¹⁴ Họ mang Giê-rê-mi từ sân của toán cận vệ rồi giao cho Ghê-đa-lia*, con A-hi-cam, cháu Sa-phan là người nhận lệnh đưa ông về nhà. Vậy họ đưa ông về nhà và ông ở chung với dân chúng còn sót lại tại Giu-đa.

Sứ điệp của Chúa cho Ê-bết-Mê-léc

¹⁵ Trong khi đó có lời CHÚA phán cùng Giê-rê-mi đang khi ông đang bị nhốt trong sân khám rắng: ¹⁶ “Giê-rê-mi, hãy đi bảo Ê-bết-Mê-léc†, người Cút rằng, CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán như sau, ‘Ta sắp thực hiện những lời về Giê-ru-sa-lem bằng thảm họa chứ không bằng thái bình, thịnh vượng. Những lời đó sẽ thành sự thật trước mắt người.’ ¹⁷ Nhưng CHÚA phán, ta sẽ giải thoát người trong ngày đó, người sẽ không bị trao vào tay của những người mà người sợ. ¹⁸ Ta chắc chắn sẽ giải cứu người, hồi Ê-bết-Mê-léc. Người sẽ không bị gươm giết;

* **39:14:** Ghê-đa-lia Người mà vua Nê-bu-cát-nết-xa lập làm tổng trấn xứ Giu-đa. † **39:16:** Ê-bết-Mê-léc Xem Giê 38:7-13 để biết rõ hơn về người này.

người sẽ thoát và được sống vì người đã đặt niềm tin cậy nơi ta,' CHÚA phán vậy."

40

Giê-rê-mi được trả tự do

¹ Có lời của CHÚA phán cùng Giê-rê-mi sau khi Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán phòng vệ phóng thích ông ở Ra-ma. Ông tìm được Giê-rê-mi ở Ra-ma đang bị xiềng chung với đám tù binh Giu-đa và Giê-ru-sa-lem sắp bị đày qua Ba-by-lôn. ² Khi Nê-bu-xa-ra-đan tìm được Giê-rê-mi thì nói cùng ông rằng, "CHÚA là Thượng Đế các người đã tuyên bố thảm họa sẽ xảy đến cho nơi này. ³ Nay CHÚA đã thực hiện điều đó y như Ngài đã phán. Thảm họa này xảy đến vì dân Giu-đa phạm tội cùng CHÚA, không vâng lời Ngài. ⁴ Nhưng bây giờ, ta đã tháo xiềng cho người. Nếu người muốn sang Ba-by-lôn với ta thì đi, ta sẽ lo cho người, nhưng nếu người không muốn đi thì thôi. Nay, cả xứ đang ở trước mặt người, người muốn đi đâu tùy ý." ⁵ Khi Giê-rê-mi sắp sửa ra đi thì Nê-bu-xa-ra-đan bảo, "Hãy trở về với Ghê-đa-lia*, con A-hi-cam, cháu Sa-phan mà vua Ba-by-lôn đã đặt làm quan tổng trấn các thành Giu-đa cũng được. Hãy ở với người trong vòng dân tộc người. Hay người muốn đi đâu tùy ý."

Vậy Nê-bu-xa-ra-đan cấp cho Giê-rê-mi lương thực và một món quà rồi thả ông ra. ⁶ Giê-rê-mi

* **40:5:** Hãy trở về với Ghê-đa-lia Hay "Trước khi Ghê-đa-lia trở về, hãy đến với người."

liền đi đến Mích-ba ở với Ghê-đa-lia, con A-hi-cam và giữa những dân còn lại trong xứ.

*Thời gian cai trị ngắn ngủi
của Ghê-đa-lia*

⁷ Khi các viên chỉ huy và quân sĩ Giu-đa dưới quyền ở ngoài đồng nghe vua Ba-by-lôn đã cử Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam làm tổng trấn trong xứ và giao cho ông quản trị đàn ông, đàn bà, trẻ con cùng những người nghèo khổ trong xứ không bị đầy sang Ba-by-lôn, ⁸ thì họ đều đến gặp Ghê-đa-lia ở Mích-ba. Trong số đó có Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia, Giô-ha-nan và Giô-na-than con của Ka-rê-a, Sê-rai-gia con Tan-hu-mét, các con trai của Ê-phai người Nê-tô-phát, và Giê-xa-nia, con Ma-a-ca. Họ và binh sĩ dưới quyền đều đến.

⁹ Ghê-đa-lia, con của A-hi-cam, cháu Sa-phan hứa cùng họ rằng, “Đừng sợ phải phục vụ người Ba-by-lôn. Hãy cứ ở trong xứ và thần phục vua Ba-by-lôn thì mọi việc sẽ êm thấm. ¹⁰ Còn về phần ta, các người phải biết, ta sẽ vẫn cứ ở tại Mích-ba để đại diện các người trước mặt người Ba-by-lôn đã đến với chúng ta. Hãy gom góp rượu, các hoa quả mùa hè, dầu và bỏ tất cả trong thùng chứa rồi cư ngụ trong các thành mà các người kiểm soát.”

¹¹ Các người Giu-đa khác đang ở Mô-áp, Am-môn, Ê-đôm và trong các xứ khác nghe rằng vua Ba-by-lôn đã để lại một số người ở Giu-đa và rằng vua đã lập Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, cháu Sa-phan làm tổng trấn, ¹² thì họ đều từ những nơi

họ chạy trốn trở về xứ Giu-đa, đến cùng Ghê-đa-
lia ở Mích-ba, và thu gom rượu và hoa quả mùa
hè nhiều vô số.

¹³ Giô-ha-nan, con Ka-rê-a cùng tất cả các viên
chỉ huy quân đội đang ở ngoài đồng đến cùng
Ghê-đa-
lia tại Mích-ba ¹⁴ nói cùng ông rằng,
“Ông có biết rằng Ba-a-li, vua dân Am-môn đã
sai Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia đến để ám sát ông
không?” Nhưng Ghê-đa-
lia, con A-hi-cam không
tin họ.

¹⁵ Sau đó Giô-ha-an con Ka-rê-a nói riêng với
Ghê-đa-
lia ở Mích-ba rằng, “Cho phép tôi đi giết
Ích-ma-ên, con Mê-tha-nia mà không ai biết. Tại
sao để nó giết ông để khiến cho tất cả người Do-
thái đã quy tụ quanh ông phải tản lạc và những
người còn sót lại trong Giu-đa bị tiêu diệt?”

¹⁶ Nhưng Ghê-đa-
lia, con A-hi-cam trả lời cùng
Giô-ha-nan con Ka-ê-ra rằng, “Đừng giết Ích-
ma-ên vì người đã bịa đặt vu khống anh ta.”

41

¹ Đến tháng bảy, Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia,
cháu Ê-li-sa-ma, thuộc dòng vua và là một trong
các sĩ quan của vua Giu-đa cùng mười người
nữa đến gặp Ghê-đa-
lia, con A-hi-cam ở Mích-
ba. Trong khi họ cùng ăn uống với nhau ở đó
² thì Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia cùng mười người
đi với mình đứng lên lấy gươm giết Ghê-đa-
lia, con A-hi-cam, cháu Sa-phan, người mà vua Ba-
by-lôn đã cử làm tổng trấn của xứ. ³ Ích-ma-ên

cũng giết tất cả những người Do-thái ở với Ghê-đa-lia tại Mích-ba cùng những quân lính Ba-by-lôn có mặt ở đó.

⁴ Hai ngày sau khi Ghê-đa-lia bị giết, chưa ai hay chuyện đó ⁵ thì có tám mươi người từ Sê-chem, Si-lô, và Xa-ma-ri đến Mích-ba mang của lễ và trầm hương đến đền thờ CHÚA. Họ cạo râu, xé rách quần áo, cắt da thịt mình*. ⁶ Ích-ma-ên con Nê-tha-nia từ Mích-ba ra đón họ, vừa đi vừa khóc†. Khi gặp họ hắn nói, “Mấy anh hãy cùng tôi đến gặp Ghê-đa-lia, con A-hi-cam.” ⁷ Vậy họ đi đến Mích-ba rồi Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia cùng thuộc hạ liền giết bảy mươi người trong đám họ và quăng thân xuống một giếng sâu. ⁸ Nhưng mười người còn sống sót bảo Ích-ma-ên, “Đừng giết chúng tôi. Chúng tôi có rất nhiều lúa mì, lúa mạch, rượu và mật ong giấu trong ruộng.” Vì thế Ích-ma-ên không giết họ chung với những người kia. ⁹ Cái giếng mà Ích-ma-ên quăng các xác chết xuống là chỗ vua A-sa đã đào để lấy nước cho thành phố‡ và cũng để phòng thủ chống lại Ba-a-sa, vua Ít-ra-en. Nhưng Ích-ma-ên, con Na-tha-nia quăng các thân vào đó cho đến khi đầy giếng.

* **41:5:** Họ cạo râu ... cắt da thịt mình Những người này làm như thế để chứng tỏ họ rất đau buồn về việc thành đền thờ CHÚA ở Giê-ru-sa-lem bị tiêu hủy. † **41:6:** Ích-ma-ên ... vừa đi vừa khóc Ích-ma-ên làm như thế hắn cũng đau buồn về việc đền thờ bị tiêu hủy. ‡ **41:9:** vua A-sa ... cho thành phố Vua A-sa sống khoảng 300 năm trước thời Ghê-đa-lia. Xem I Vua 15:22 để biết câu truyện vua A-sa xây hào lũy bảo vệ thành Mích-ba.

¹⁰ Ích-ma-ên bắt tất cả các người khác ở Mích-ba: các con gái vua cùng những người còn sót tại đó. Họ là những người mà Na-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ chỉ định Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, chăm sóc. Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia bắt họ và lên đường băng qua xứ dân Am-môn.

¹¹ Giô-ha-nan con Ca-rê-a và các sĩ quan ở với ông nghe biết tất cả những điều ác Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia đã làm. ¹² Nên họ mang thuộc hạ đi đánh Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia và bắt được hẳn gần hồ lớn ở Ghi-bê-ôn. ¹³ Khi các tù binh mà Ích-ma-ên đã bắt thấy Giô-ha-nan và các sĩ quan thì vô cùng mừng rỡ. ¹⁴ Cho nên tất cả mọi người bị Ích-ma-ên bắt làm tù binh từ Mích-ba quay lại và chạy đến Giô-ha-nan, con Ca-rê-a. ¹⁵ Nhưng Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia cùng với tám người chạy thoát khỏi Giô-ha-nan trốn đến dân Am-môn.

¹⁶ Giô-ha-nan, con Ca-rê-a và các sĩ quan của ông cứu thoát các tù binh mà Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia đã bắt từ Mích-ba sau khi hắn giết Ghê-đa-lia, con A-hi-cam. Trong số những người còn sống sót có các binh sĩ, đàn bà, trẻ con và các sĩ quan trong cung vua. Giô-ha-nan mang họ trở về từ thành Ghi-bê-ôn.

Trốn qua Ai-cập

¹⁷⁻¹⁸ Giô-ha-nan và các sĩ quan khác sợ người Ba-by-lôn vì vua Ba-by-lôn đã cử Ghê-đa-lia, con A-hi-cam làm tổng trấn Giu-đa nhưng Ích-ma-ên, con Nê-tha-nia đã giết ông nên Giô-ha-nan sợ người Ba-by-lôn sẽ nổi giận. Họ định trốn qua

Ai-cập. Trên đường đi họ ghé lại Ghê-rút Kim-ham, gần thành Bết-lê-hem.

42

¹ Trong khi ở đó, Giô-ha-nan, con Ca-rê-a và Giê-xa-nia, con Hô-sai-gia đến viếng nhà tiên tri Giê-rê-mi. Tất cả các sĩ quan và toàn thể dân chúng thuộc mọi tầng lớp đều đi theo. ² Họ nói với ông, “Giê-rê-mi, xin nghe điều chúng tôi yêu cầu. Hãy cầu xin CHÚA là Thượng Đế ông cho những người còn sống sót từ gia đình Giu-đa. Trước kia chúng tôi rất đông đảo nhưng nay như ông thấy, chúng tôi chỉ còn lại rất ít. ³ Cho nên xin ông cầu hỏi CHÚA là Thượng Đế ông xem chúng tôi nên đi đâu hay làm gì.”

⁴ Nhà tiên tri Giê-rê-mi đáp, “Ta hiểu các người muốn ta làm gì rồi. Ta sẽ cầu hỏi CHÚA là Thượng Đế các người theo như các người yêu cầu rồi ta sẽ bảo cho các người biết mọi điều Ngài phán, không giấu diếm các người điều gì.”

⁵ Dân chúng nói cùng Giê-rê-mi, “Nguyện CHÚA làm nhân chứng chân thật và trung tín nghịch lại chúng tôi nếu chúng tôi không làm mọi điều CHÚA là Thượng Đế ông sai ông bảo chúng tôi. ⁶ Dù chúng tôi có thích nghe lời Ngài phán hay không cũng không sao. Chúng tôi sẽ vâng theo CHÚA là Thượng Đế chúng ta, Đấng mà chúng tôi nhờ ông khẩn cầu. Chúng tôi sẽ vâng theo lời Ngài phán để phúc lành sẽ đến trên chúng tôi.”

⁷ Mươi ngày sau CHÚA phán cùng Giê-rê-mi.
⁸ Giê-rê-mi liền gọi Giô-ha-nan, con Ca-rê-a, các sĩ quan đi với ông cùng toàn thể dân chúng thuộc mọi tầng lớp. ⁹ Ông nói với họ, “Các người sai ta đi cầu hỏi CHÚA về điều mình muốn. Thượng Đế của Ít-ra-en phán như sau: ¹⁰ ‘Nếu các người ở lại Giu-đa, ta sẽ xây các người lên chớ không phá đổ xuống. Ta sẽ trồng các người chớ không nhổ lên vì ta rất buồn về thảm họa mà ta mang đến cho các người. ¹¹ Bây giờ các người sợ vua Ba-by-lôn nhưng đừng e sợ người nữa. Đừng sợ người,’ CHÚA phán, ‘vì ta ở với các người. Ta sẽ giải cứu và giải thoát các người khỏi quyền lực người. ¹² Ta sẽ tỏ lòng nhân từ cùng các người, và người cũng sẽ lấy lòng thương xót đối với các người và để các người sống trong xứ mình.’

¹³ Nhưng nếu các người nói, ‘Chúng tôi sẽ không ở trong xứ Giu-đa,’ tức là các người không vâng lời CHÚA là Thượng Đế mình. ¹⁴ Hay nếu các người nói, ‘Không, chúng tôi sẽ đi xuống sống ở Ai-cập. Ở đó chúng tôi sẽ không thấy giặc giã, không nghe tiếng kèn trận, hay bị đói kém.’ ¹⁵ Nếu các người nói như thế thì hãy nghe lời CHÚA phán cùng các người là những người còn sống sót trong Giu-đa. CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: ‘Nếu các người nhất định đi xuống sống ở Ai-cập thì những việc sau đây sẽ xảy đến: ¹⁶ Các người sợ giặc giã nhưng giặc giã sẽ theo đuổi các người ở

xứ Ai-cập. Các người lo bị đói kém nhưng đói kém sẽ theo người xuống Ai-cập và các người sẽ chết ở đó. ¹⁷ Ai đi xuống Ai-cập đều sẽ chết vì chiến tranh, đói kém hay vì bệnh tật kinh khiếp. Không ai đi xuống Ai-cập mà còn sống; sẽ không ai thoát khỏi những tai họa khủng khiếp mà ta sẽ giáng trên chúng.’ ”

¹⁸ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Ta đã tỏ cơn thịnh nộ ta nghịch cùng dân cư Giê-ru-sa-lem. Cũng vậy, ta sẽ tỏ cơn thịnh nộ ta cùng các người khi các người xuống Ai-cập. Các dân tộc khác sẽ nói xấu các người. Họ sẽ sửng sốt khi thấy những tai họa xảy đến cho các người. Người sẽ thành một lời nguyện rửa và người ta sẽ sỉ nhục các người. Các người sẽ không còn được nhìn thấy xứ Giu-đa nữa.”

¹⁹ “Hỡi các người là những kẻ còn sống sót trong Giu-đa, CHÚA phán cùng các người, ‘Chớ đi xuống Ai-cập.’ Các người phải hiểu rõ điều đó; hôm nay ta cảnh cáo trước cho các người rằng, ²⁰ các người đã làm lẫn và sự làm lẫn đó đưa đến cái chết cho các người. Vì các người nhờ ta cầu hỏi CHÚA là Thượng Đế mình rằng, ‘Hãy cầu hỏi CHÚA là Thượng Đế giùm cho chúng tôi. Xin hãy cho chúng tôi biết điều CHÚA là Thượng Đế chúng tôi phán thì chúng tôi sẽ làm theo.’ ²¹ Cho nên hôm nay ta đã bảo cho các người biết, nhưng các người không vâng theo lời CHÚA là Thượng Đế các người là Đấng sai ta nói cho các người biết. ²² Vì các người phải hiểu rõ điều này:

Các người sẽ chết vì chiến tranh, đói kém, và dịch lệ ở xứ mà các người muốn đi đến định cư.”

43

¹ Vậy Giê-rê-mi thuật lại cho họ hết mọi lời của CHÚA là Thượng Đế họ; ông thuật lại cho họ nghe mọi điều CHÚA là Thượng Đế họ phán dặn ông.

² A-xa-ria, con Hô-sai-gia, Giô-ha-nan con Ca-rê-a, và mấy người nữa rất tự phụ. Họ bảo Giê-rê-mi, “Ông nói dối! CHÚA không có sai ông để bảo rằng, ‘Các người không được xuống sống ở Ai-cập.’” ³ Chính Ba-rúc, con Nê-ri-a xúi ông nghịch cùng chúng tôi. Hắn muốn trao chúng tôi vào tay người Ba-by-lôn để giết chúng tôi hay bắt chúng tôi đày sang Ba-by-lôn.”

⁴ Vậy Giô-ha-nan, các sĩ quan và toàn thể dân chúng bất tuân mệnh lệnh CHÚA bảo phải ở lại Giu-đa. ⁵ Giô-ha-nan, con Ca-rê-a và các sĩ quan mang các người còn sót ở Giu-đa đi. Họ là những người đã chạy trốn khỏi quân Ba-by-lôn sang các xứ khác nhưng đã trở về sống ở Giu-đa. ⁶ Họ mang theo đàn ông, đàn bà, trẻ con, và các con gái vua. Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ đã đặt Ghê-đa-lia, con A-hi-cam, cháu Sa-phan cai trị họ. Giô-ha-nan cũng bắt nhà tiên tri Giê-rê-mi theo và Ba-rúc, con Nê-ri-a. ⁷ Họ không nghe lời CHÚA. Cho nên tất cả đi xuống Ai-cập, đến thành Ta-phan-hết*.

* **43:7:** Ta-phan-hết Một thị trấn ở Đông Bắc Ai-cập.

⁸ Ở Ta-phan-hết CHÚA phán như sau với Giê-rê-mi: ⁹ “Hãy lấy mấy tảng đá lớn. Chôn chúng vào đất sét nơi lề đường lát gạch trước cung vua Ai-cập ở Ta-phan-hết. Hãy làm trước mắt dân Do-thái. ¹⁰ Rồi bảo họ, ‘CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Ta sắp sửa sai tôi tớ ta là Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn. Ta sẽ đặt ngôi người trên các tảng đá này mà ta đã chôn, và người sẽ lấy lọng[†] che trên chúng. ¹¹ Người sẽ đến tấn công Ai-cập. Người sẽ mang cái chết đến cho kẻ phải chết, cầm tù những kẻ phải bị cầm tù và mang chiến tranh đến cho những kẻ phải bị giết bằng gươm. ¹² Nê-bu-cát-nết-xa sẽ phóng hỏa các đền thờ của các thần Ai-cập và thiêu đốt chúng. Người sẽ cướp đi hết các thần tượng. Người dọn Ai-cập sạch sẽ như người chẵn chiền gỡ hết các con rận ra khỏi áo lông của mình. Rồi người sẽ thông dong rời Ai-cập. ¹³ Người sẽ tiêu hủy các trụ thờ trong đền thờ thần mặt trời[‡] ở Ai-cập và sẽ thiêu rụi đền thờ các thần của Ai-cập.’ ”

44

Chúa cảnh cáo dân Giu-đa

¹ Giê-rê-mi nhận được lời của CHÚA dành cho tất cả các người Giu-đa đang sống ở Ai-cập: trong các thành Mi-đôn, Ta-phan-hết, Mem-phít, và vùng nam Ai-cập. Lời đó như sau: ² CHÚA

[†] 43:10: lọng Giống cái dù lớn để che nắng. [‡] 43:13: thần mặt trời Đây là một vị thần quan trọng nhất của Ai-cập.

Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Các người đã thấy những điều khủng khiếp ta giáng trên Giê-ru-sa-lem và các thị trấn Giu-đa là những nơi hiện nay trở thành hoang tàn không ai ở ³ vì dân chúng sống ở đó đã làm điều ác. Chúng chọc giận ta bằng cách đốt hương và bái lạy các thần khác mà chính chúng, các người hay tổ tiên các người chưa hề biết. ⁴ Nhiều lần ta sai các tôi tớ ta, tức các nhà tiên tri đến với các người. Ta phán qua họ rằng, ‘Chớ làm điều ghê tởm này mà ta ghét.’ ⁵ Nhưng chúng không nghe cũng không thềm để ý đến. Chúng vẫn cứ làm ác và dâng hương cho các thần khác. ⁶ Cho nên ta tỏ cơn thịnh nộ ta trên chúng. Ta trút cơn giận ta trên các thị trấn Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem để những nơi đó thành chỗ đổ nát và đồng đá vụn cho đến hôm nay.”

⁷ Bây giờ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Tại sao các người tự chuốc họa vào thân như vậy? Các người đã cắt đứt đàn ông, đàn bà, trẻ con và hài nhi khỏi Giu-đa, không chừa lại cho mình một người nào trong Giu-đa hết. ⁸ Tại sao các người muốn chọc giận ta bằng cách tạc tượng các tà thần? Tại sao các người đốt hương cho các thần của Ai-cập nơi các người sống? Các người chỉ tự hủy hoại mình thôi. Các dân tộc khác sẽ nói xấu người và chế giễu người. ⁹ Các người đã quên những việc ác mà tổ tiên các người làm rồi sao? Các người đã quên điều ác các vua và hoàng hậu Giu-đa làm rồi sao? Các người đã quên điều ác người và vợ các người

làm rồi sao? Những điều ác đó đã diễn ra trong xứ Giu-đa và trên các đường phố Giê-ru-sa-lem. ¹⁰ Thậm chí cho đến ngày nay dân Giu-đa vẫn còn quá tự phụ. Chúng không chịu tôn kính ta hay vâng theo lời giáo huấn ta. Chúng không vâng giữ luật lệ ta ban cho các người và tổ tiên các người.”

¹¹ Vì thế nên CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: “Các người phải biết rằng ta nhất quyết giáng thảm họa trên các người. Ta sẽ tiêu diệt toàn thể gia đình Giu-đa. ¹² Một số ít dân còn sống sót của Giu-đa nhất định đi xuống định cư ở Ai-cập nhưng tất cả chúng nó đều sẽ chết ở đó. Chúng đều sẽ bị giết vì giặc giã hay chết vì đói kém. Từ sang đến hèn đều sẽ bị giết vì giặc giã hay chết vì đói kém. Các dân tộc khác sẽ nói xấu chúng. Người ta sẽ sửng sốt khi nhìn thấy số phận chúng. Chúng sẽ trở thành lời nguyện rửa, người ta sẽ sỉ nhục chúng. ¹³ Ta sẽ trừng phạt những kẻ đi xuống sinh sống ở Ai-cập như ta đã trừng phạt Giê-ru-sa-lem bằng gươm giáo, đói kém và dịch lệ. ¹⁴ Sẽ không có ai trong số những kẻ còn sống sót của Giu-đa đã đi xuống sinh sống ở Ai-cập thoát khỏi sự trừng phạt của ta. Chúng sẽ muốn trở về Giu-đa và sinh sống nhưng sẽ không có một ai trở về ngoại trừ một số rất ít trốn thoát được.”

¹⁵ Một số đông người Giu-đa sống ở miền Nam Ai-cập họp nhau lại. Trong đó có nhiều người đàn bà Giu-đa đã đốt hương cho các thần khác, và chồng họ biết chuyện ấy. Họ nói cùng Giê-

rê-mi, ¹⁶ “Chúng tôi sẽ không nghe lời CHÚA mà ông nói cùng chúng tôi. ¹⁷ Chúng tôi đã hứa dâng sinh tế cho Nữ vương trên trời và chúng tôi chắc chắn sẽ thực hiện những điều chúng tôi đã hứa. Chúng tôi sẽ đốt hương và đổ của lễ uống ra để bái lạy nữ thần đó như chúng tôi, tổ tiên chúng tôi, các vua và các quan chức đã làm trước kia. Tất cả chúng tôi đã làm như thế trong các thị trấn Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem. Lúc chúng tôi thờ lạy Nữ vương trên trời thì chúng tôi có dư thực phẩm và thịnh vượng, không gặp điều chẳng lành nào. ¹⁸ Nhưng từ khi chúng tôi ngưng dâng sinh tế cho Nữ vương trên trời và ngưng dâng của lễ uống cho Nữ vương thì chúng tôi gặp đủ thứ hoạn nạn. Dân cư chúng tôi bị chết vì giặc giã và đói kém.”

¹⁹ Rồi các người đàn bà lên tiếng*, “Chồng chúng tôi biết chuyện chúng tôi làm. Chúng tôi được phép của chồng mình để đốt hương cho Nữ vương trên trời và đổ của lễ uống ra cho nàng. Chồng chúng tôi biết chúng tôi làm bánh trông giống mặt nàng và đổ của lễ uống ra cho nàng.”

²⁰ Giê-rê-mi liền nói cùng tất cả dân chúng, cả đàn ông lẫn đàn bà là những người đã trả lời với ông. ²¹ Ông bảo, “CHÚA nhớ lại rằng các người và tổ tiên các người, các vua và các quan chức cùng toàn dân trong xứ đã đốt hương trong

* **44:19:** Rồi các người đàn bà lên tiếng Câu này dựa theo bản cổ Hi-lạp.

các thị trấn Giu-đa và trong các đường phố Giê-ru-sa-lem. Ngài nhớ lại và suy nghĩ về điều ấy. ²² Và rồi Ngài không thể nhẫn nhục với các người được nữa. Ngài gớm ghê những điều các người làm cho nên Ngài biến xứ các người thành sa mạc hoang vu không ai ở. Các dân khác nguyện rửa xứ đó. Ngày nay vẫn như thế. ²³ Những việc đó xảy đến vì các người dâng hương cho các thần khác. Các người phạm tội cùng CHÚA, không vâng lời Ngài, không giữ giao ước[†] Ngài hay luật lệ Ngài ban cho các người. Vì thế thảm họa này xảy đến cho các người như các người thấy ngày nay.”

²⁴ Rồi Giê-rê-mi nói cùng các người đàn ông và đàn bà đó rằng, “Hỡi dân Giu-đa hiện đang sống trong xứ Ai-cập, hãy nghe lời CHÚA: ²⁵ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán: Các người và vợ các người đã làm điều mình nói. Các người nói, ‘Chúng tôi nhất quyết giữ lời hứa của chúng tôi. Chúng tôi đã hứa dâng sinh tế cho Nữ vương trên trời và đổ của lễ uống ra cho nàng.’ Cho nên hãy làm đi. Hãy làm điều các người hứa và hãy giữ lời hứa đó. ²⁶ Nhưng hãy nghe lời CHÚA phán. ‘Hỡi các người Do thái hiện đang sống ở Ai-cập hãy nghe đây.’ CHÚA phán, ‘Ta đã nhân danh lớn của ta mà thề: Dân Giu-đa hiện đang sống ở Ai-cập sẽ không còn được dùng danh ta để hứa nguyện nữa. Tại Ai-cập

[†] **44:23:** giao ước Đây có thể là Luật lệ Mô-se, những mệnh lệnh và giao ước mà Thượng Đế lập với dân Ít-ra-en.

họ sẽ không còn nói: Thật như CHÚA là Thượng Đế hằng sống ...' ²⁷ Các người phải biết rằng ta đang trông chừng chúng nó, không phải để chăm sóc chúng mà là để làm hại. Dân Do-thái ở Ai-cập sẽ bị chết bằng gươm giáo hay đói kém cho đến khi tất cả đều bị tiêu diệt. ²⁸ Một số ít thoát chết khỏi gươm giáo sẽ từ Ai-cập trở về Giu-đa. Rồi những người Giu-đa đã đến định cư tại Ai-cập, những kẻ còn sống sót sẽ biết rằng lời ta hay lời của chúng nó thành sự thật." ²⁹ CHÚA phán, "Ta sẽ cho các người một dấu hiệu để thấy ta sẽ trừng phạt các người ở đây tại Ai-cập. Khi các người thấy dấu hiệu đó thì sẽ biết những lời ta nghịch lại các người chắc chắn sẽ thành sự thật." ³⁰ CHÚA phán: "Hóp-ra, vua Ai-cập hiện có những kẻ thù muốn giết nó. Ta sắp trao nó vào tay các kẻ thù nó như ta đã trao Xê-đê-kia, vua Giu-đa vào tay Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn, là người muốn giết nó."

45

Lời khuyên Ba-rúc

¹ Vào năm thứ tư đời Giê-hô-gia-kim*, con Giô-xia làm vua Giu-đa thì Giê-rê-mi bảo cho Ba-rúc, con Nê-ri-a những điều sau đây. Rồi Ba-rúc viết lại trên một cuộn giấy: ² "Hỡi Ba-rúc, đây là lời CHÚA, Thượng Đế của Ít-ra-en phán cùng người: ³ Người đã nói, 'Khốn cho tôi! CHÚA đã giáng cho tôi sự buồn bã cùng với đau đớn! Tôi

* **45:1:** năm ... Giê-hô-gia-kim Khoảng năm 605 trước Công nguyên.

kiệt lực vì đau khổ và không được nghỉ ngơi.’ ”
 4 CHÚA phán, “Hãy bảo Ba-rúc như sau: ‘CHÚA nói: Các ngươi phải biết rằng ta sắp phá sập những gì mà ta đã dựng lên, và ta sẽ nhổ lên vật mà ta đã trồng khắp nơi trong Giu-đa. 5 Hỡi Ba-rúc, ngươi đang tìm kiếm những việc lớn cho ngươi. Đừng tìm nữa vì ta sắp mang thảm họa trên toàn dân, CHÚA phán vậy. Ngươi sẽ đi nhiều nơi nhưng ta sẽ giúp ngươi bảo toàn mạng sống ở bất cứ nơi nào ngươi đi.’ ”

46

Lời giảng cho các dân

1 CHÚA phán cùng nhà tiên tri Giê-rê-mi về các dân tộc.

Sứ điệp cho Ai-cập

2 Lời tiên tri về Ai-cập. Lời này dành cho quân đội của Nê-cô, vua Ai-cập là đạo quân bị Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đánh bại ở thành Cạt-kê-mít trên sông Ơ-phơ-rát. Việc đó xảy ra vào năm thứ tư khi Giê-hô-gia-kim, con Giô-xia làm vua Giu-đa*. Lời CHÚA phán như sau cho Ai-cập:

3 “Hãy chuẩn bị thuẫn lớn và nhỏ
 để xông ra mặt trận!

4 Hãy thẳng yên ngựa
 và leo lên lưng chúng!

Hãy tiến vào vị trí người để ra trận

* **46:2:** năm thứ tư ... Giu-đa Khoảng năm 605 trước Công nguyên.

và đội nón sắt lên!
 Hãy đánh bóng gươm người.
 Hãy mặc áo giáp vào!

⁵ Tôi thấy gì?

Tôi thấy đạo quân đang kinh hoàng,
 quân lính đang bỏ chạy.
 Các chiến sĩ chúng bị đánh bại.
 Chúng bỏ chạy nhanh
 không dám quay lại nhìn.

Bên nào cũng thấy kinh hoàng!” CHÚA phán
 vậy.

⁶ “Người chạy nhanh không thể trốn;
 các chiến sĩ mạnh dạn không thoát được.
 Chúng đều vấp té và ngã nhào ở hướng Bắc,
 gần bên sông Ô-phơ-rát.

⁷ Người này là ai mà nổi dậy như sông Nin,
 như các sông chảy cuồn cuộn?

⁸ Ai-cập dậy lên như sông Nin,
 như các sông chảy cuồn cuộn.

Ai-cập nói, “Ta sẽ nổi lên bao phủ khắp đất.
 Ta sẽ tiêu diệt các thành phố và dân cư trong
 đó!”

⁹ Hỡi các lính cỡi ngựa, hãy xông ra trận!
 Hỡi các tài xế quân xa, hãy lái mạnh lên!

Hỡi các chiến sĩ gan dạ, hãy tiến lên,
 tức các chiến sĩ từ các xứ Cút
 và Phút mang khiên,

và các chiến sĩ từ Ly-đi dùng cung tên.

¹⁰ Nhưng ngày đó thuộc về CHÚA
 là Thượng Đế Toàn Năng.

Lúc ấy Ngài sẽ trừng phạt các dân ấy,
 tương xứng với tội lỗi chúng.
 Gươm sẽ giết cho đến khi xong,
 cho đến khi nó hết say máu.
 Vì CHÚA là Thượng Đế Toàn Năng sẽ dâng sinh
 tể
 trong xứ miền Bắc, bên sông Ơ-phơ-rát.

- 11 Hỡi trinh nữ Ai-cập[†], hãy đi lên Ghi-lê-át lấy
 thuốc thơm!
 Các người đã chuẩn bị nhiều thuốc thang,
 nhưng không hiệu nghiệm;
 người sẽ không lành.
- 12 Các dân đã nghe về sự sỉ nhục người,
 và tiếng kêu la người vang dậy đất.
 Chiến sĩ này chạy đâm đầu vào chiến sĩ kia;
 rồi cả hai cùng té nhào!”

13 Sau đây là lời CHÚA phán cùng nhà tiên
 tri Giê-rê-mi về Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn
 đang đến tấn công Ai-cập:

- 14 “Hãy tuyên bố tin này trong Ai-cập,
 và giảng giải nó trong Mi-đôn.
 Rao nó ra trong các thành Mem-phít
 và Ta-phan-hết:
 ‘Hãy chuẩn bị chiến tranh,
 vì quanh người toàn là mặt trận.’
- 15 Hỡi Ai-cập, sao các chiến sĩ người bị giết?
 Chúng không đứng vững được

[†] 46:11: trinh nữ Ai-cập Âm chỉ người Ai-cập.

- vì CHÚA đã xô chúng ngã.
 16 Chúng ngã tới ngã lui
 và ngã chông lên nhau.
 Chúng bảo, 'Hãy đứng dậy.
 Chúng ta hãy trở về cùng dân tộc
 và quê hương chúng ta.
 Chúng ta phải chạy tránh khỏi lưỡi gươm quân
 thù!'
 17 Trong quê hương chúng các chiến sĩ đó kêu
 to,
 'Vua Ai-cập chỉ là thùng rỗng.
 Người đã bỏ lỡ cơ hội nhận vinh hiển!' ”
 18 Danh hiệu của Vua là CHÚA Toàn Năng.
 Ngài phán, “Thật như ta hằng sống,
 một lãnh tụ hùng mạnh mới sẽ đến.
 Người sẽ như núi Ta-bô trong vòng các núi,
 như núi Cạt-mên gần biển.
 19 Hỡi dân Ai-cập, hãy gói ghém hành trang
 để lên đường làm tù binh,
 vì Mem-phít sẽ bị tiêu diệt.
 Nó sẽ trở thành đồng đổ nát, không ai ở.
 20 Ai-cập giống như bò cái tơ xinh đẹp,
 nhưng một con mòng bay đến
 từ phương Bắc‡ chích nó.
 21 Các lính đánh thuê của đạo quân Ai-cập
 như bò con mập,
 cùng nhau quay lưng bỏ chạy;

‡ 46:20: phương Bắc Đạo quân Ba-by-lôn từ hướng này kéo đến tấn công Giu-đa. Các đạo quân của các quốc gia phía Bắc và Đông của Ít-ra-en cũng theo hướng ấy đến tấn công Giu-đa và Ít-ra-en.

chúng không chống nổi cuộc tấn công.
 Vì thời kỳ hủy diệt của chúng đã đến;
 chúng sắp bị trừng phạt.

²² Ai-cập như con rắn phun nọc,
 đang tìm cách trốn thoát.

Kẻ thù càng lúc càng tiến gần như vũ bão.
 Chúng mang rìu nghịch lại Ai-cập
 như người ta đốn cây.

²³ Chúng sẽ đốn đạo quân Ai-cập
 như đốn một khu rừng lớn,” CHÚA phán
 vậy.

“Lính của quân thù đông hơn cào cào;
 vô số không thể đếm được.

²⁴ Dân Ai-cập sẽ bị sỉ nhục.

Chúng sẽ bị trao vào tay kẻ thù
 từ phương Bắc.”

²⁵ CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en
 phán: “Ta sắp trừng phạt A-môn[§], thần của
 thành Thê-be. Ta cũng sẽ trừng phạt Ai-cập,
 các vua, các thần nó và những ai trông cậy vào
 vua. ²⁶ Ta sẽ trao chúng cho kẻ thù là những
 kẻ muốn sát hại chúng. Ta sẽ trao chúng cho
 Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn và các sĩ quan

§ 46:25: A-môn Trong suốt nhiều thế kỷ A-môn là vị thần quan trọng nhất của Ai-cập. Khi lời tiên tri này được viết ra thì ở miền Bắc Ai-cập người ta không còn thờ A-môn nhiều như trước nữa nhưng ở miền Nam Ai-cập người ta vẫn còn thờ, nhất là quanh vùng Thê-be là thủ đô cũ của Ai-cập.

người. Nhưng trong tương lai, Ai-cập sẽ sống an bình như thuở trước,” CHÚA phán vậy.

Lời tiên tri cho Ít-ra-en

²⁷ “Hỡi dân Gia-cốp, tôi tớ ta, đừng sợ;
hỡi Ít-ra-en, đừng kinh hãi.

Ta chắc chắn sẽ giải cứu ngươi
từ những nơi xa xăm
và giải thoát con cái ngươi
khỏi những xứ mà chúng bị cầm tù.

Dân Gia-cốp sẽ hưởng thái bình
và an ninh trở lại,
sẽ không ai khiến chúng sợ hãi nữa.

²⁸ Hỡi dân Gia-cốp, tôi tớ ta, đừng sợ,
vì ta ở với các ngươi,” CHÚA phán vậy.

“Ta sẽ hoàn toàn tiêu diệt các dân tộc
mà ta đã đày các ngươi đến.

Nhưng ta sẽ không hoàn toàn tiêu diệt ngươi.

Ta sẽ sửa phạt ngươi một cách công bằng,
nhưng ta sẽ không để ngươi khỏi bị phạt.”

47

Lời tiên tri về dân Phi-li-tin

¹ Trước khi vua Ai-cập tấn công thành Ga-xa, CHÚA phán cùng nhà tiên tri Giê-rê-mi. Đây là lời tiên tri cho dân Phi-li-tin.

² CHÚA phán như sau:

“Này, kẻ thù đang tập hợp ở phía Bắc*
 như nước dâng.
 Chúng sẽ như nước lũ tràn bờ
 bao phủ cả xứ như cơn lụt lội,
 luôn các thị trấn và dân cư sống trong đó.
 Ai sống trong xứ cũng kêu cứu;
 dân chúng sẽ kêu khóc thảm thương.
 3 Chúng sẽ nghe tiếng ngựa phi
 và tiếng quân xa ồn ào
 cùng tiếng bánh xe rầm rập.
 Cha mẹ không bảo vệ được con cái mình,
 vì họ cũng quá yếu ớt.
 4 Đã đến lúc toàn dân Phi-li-tin bị hủy diệt.
 Đã đến lúc tiêu diệt những ai còn sống sót
 là những kẻ có thể giúp đỡ hai thành Tia và
 Xi-đôn.
 CHÚA sắp sửa tiêu diệt dân Phi-li-tin,
 tức những kẻ còn sống sót trên đảo Cơ-rết†.
 5 Dân cư thành Ga-xa sẽ buồn thảm và cạo đầu.
 Dân cư thành Ách-kê-lôn sẽ im lặng.
 Hỡi những kẻ còn sống sót trong thung lũng,
 các người tự cắt thịt mình‡ cho đến chừng
 nào?

6 Các người kêu, ‘Hỡi gươm của CHÚA,

* **47:2:** phía Bắc Đạo quân Ba-by-lôn từ hướng này kéo đến tấn công Giu-đa. Các đạo quân của các quốc gia phía Bắc và Đông của Ít-ra-en cũng theo hướng ấy đến tấn công Giu-đa và Ít-ra-en. † **47:4:** đảo Cơ-rết Nguyên văn, “đảo Cáp-to.” Đôi khi từ ngữ này chỉ đảo Cơ-rết, có khi chỉ đảo Chíp. Thánh Kinh cho thấy dân Phi-li-tin xuất thân từ đảo Cáp-to. ‡ **47:5:** buồn thảm ... cắt thịt mình Người ta dùng cách này để bày tỏ sự buồn rầu.

người sẽ đánh cho đến bao giờ?
 Hãy tra vào vỏ§ trở lại.
 Hãy thôi và nằm yên đi.’
 7 Nhưng làm sao gươm Ngài nghỉ ngơi
 khi CHÚA đã ra lệnh cho nó?
 Ngài đã ra lệnh cho nó tấn công Ách-kê-lôn và
 vùng duyên hải.”

48

Lời tiên tri về Mô-áp

1 Đây là lời tiên tri về xứ Mô-áp. CHÚA Toàn Năng, Thượng Đế của Ít-ra-en phán*:

“Khốn cho núi Nê-bô†,
 vì nó sẽ điêu tàn.
 Thành Ki-ri-át-tha-im sẽ bị sỉ nhục
 và bị chiếm lấy;
 thành kiên cố đó sẽ bị hổ nhục và tan tành.
 2 Mô-áp sẽ không được tán dương nữa.
 Các người trong thị trấn Hết-bôn
 đã dự định đánh bại Mô-áp.
 Chúng bảo, ‘Chúng ta hãy đến thanh toán quốc
 gia đó!’
 Hỡi thành của những Kẻ Điên,
 người cũng sẽ phải câm miệng.
 Gươm sẽ đuổi theo người.
 3 Hãy nghe tiếng kêu khóc

§ 47:6: vỏ Đây là vỏ hay bao đựng gươm. * 48:1: Đây là lời ... phán Xem Ê-sai 15 để biết những lời tiên tri tương tự.
 † 48:1: núi Nê-bô Một ngọn núi thuộc Mô-áp, một xứ nằm về phía Đông của Ít-ra-en.

- từ thị trấn Hô-rô-na-im,
tiếng kêu hỗn độn và hủy phá lớn lao.
- 4 Mô-áp sẽ bị tan vỡ.
Con nhỏ của nó sẽ kêu cứu.
- 5 Dân cư Mô-áp sẽ đi lên đường
đến thị trấn Lu-hít,
vừa đi vừa khóc thảm thiết.
Trên con đường xuống Hô-rô-na-im
người ta nghe tiếng khóc đau khổ.
- 6 Hãy chạy đi! Hãy chạy cứu mạng!
Hãy chạy đi như bụi gai khô[‡]
bị gió thổi qua sa mạc.
- 7 Các người cậy vào việc mình làm
và vào của cải mình,
cho nên các người sẽ bị bắt.
Thần Kê-mốt sẽ bị đi đày
cùng với các thầy tế lễ và viên chức của nó.
- 8 Kẻ hủy diệt sẽ đến nghịch lại mỗi thành;
không thành nào thoát khỏi.
Thung lũng sẽ điêu tàn,
và vùng cao nguyên sẽ bị tiêu diệt,
như CHÚA đã phán.
- 9 Hãy ban cánh cho Mô-áp,
vì nó sẽ phải bỏ xứ mình.
Các thành của Mô-áp sẽ hoang vu,
không ai ở.
- 10 Đáng rửa thay cho những kẻ lơ là
khi làm việc CHÚA,
Đáng rửa thay cho những kẻ

[‡] 48:6: bụi gai khô Hay “cỏ khô.” Từ ngữ này trong tiếng Hê-bơ-rơ đọc lên nghe như “A-rô-e,” tên của một thành phố quan trọng trong xứ Mô-áp.

không dùng gươm mình để giết.

- 11 Dân Mô-áp chưa hề biết khốn khó.
 Chúng như rượu đang lắng đọng;
 chưa hề được đổ từ bình này sang bình
 khác.
 Chúng chưa hề bị bắt làm tù binh.
 Cho nên rượu chúng vẫn có vị như cũ,
 và mùi chúng không thay đổi.”
- 12 CHÚA phán, “Các người phải biết,
 sẽ đến lúc ta sai người để
 đổ các người từ bình này sang bình§ khác.
 Họ sẽ trút hết các bình của Mô-áp
 và đập bể các hũ của nó.
- 13 Dân Ít-ra-en tin vào thần của thành Bê-tên*,
 và cảm thấy xấu hổ khi không được giúp đỡ.
 Cũng vậy, Mô-áp sẽ xấu hổ về thần Kê-mốt của
 mình.
- 14 Các người không thể nói, ‘Chúng ta là chiến
 sĩ!
 Chúng ta bạo dạn trong chiến trận!’
- 15 Kẻ hủy diệt Mô-áp cùng các thành nó đã đến.
 Các thanh niên khoẻ mạnh nhất của nó
 sẽ bị giết!” Vua phán vậy,
 danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.

§ 48:12: bình Hay “lọ.” Đây có thể ám chỉ các thị trấn của xứ Mô-áp. * 48:13: Bê-tên Đây là đền thờ mà vua Giê-rô-bô-am xây trong thị trấn Bê-tên (xem I Vua 12:28-33). Chúng ta không rõ là dân chúng có vẫn tiếp tục thờ lạy CHÚA ở đó không, hay họ thờ lạy sai cách hoặc họ thờ thần giả như thần Ên hay Ba-anh của dân Ca-na-an chẳng hạn.

- 16 “Ngày tận cùng của Mô-áp gần kề rồi,
nó sắp bị tiêu diệt.
- 17 Hỡi các người là kẻ sống quanh Mô-áp,
hỡi các người là kẻ biết đến nó,
hãy than khóc cho nó đi.
Hãy nói, ‘Quyền lực của kẻ cầm quyền bị bẻ gãy
rồi;
Quyền lực và vinh hiển của Mô-áp
không còn nữa.’
- 18 Các người là kẻ sống trong thành Đì-bôn,
hãy xuống khỏi ghế danh dự mình,
mà ngồi trên đất khô,
vì kẻ hủy diệt Mô-áp đã đến nghịch người.
Nó đã phá hủy các thành
có vách kiên cố của người.
- 19 Các người là những kẻ sống trong thành A-rô-
e,
hãy đứng bên đường mà nhìn.
Thấy người đàn ông đang bỏ chạy
và người đàn bà đang bỏ trốn.
Hãy hỏi họ, ‘Có chuyện gì vậy?’
- 20 Mô-áp nhục nhã vì nó bị điêu tàn rồi.
Hỡi Mô-áp, hãy kêu khóc lên!
Hãy loan báo nơi sông Ạc-nôn[†] rằng:
Mô-áp đã bị tiêu diệt rồi.
- 21 Dân chúng trên vùng cao nguyên
đã bị trừng phạt.
Sự đoán phạt đã đến
trên các thành sau đây:
Hô-lôn, Gia-xa, và Mê-pha-át;

[†] 48:20: sông Ạc-nôn Một con sông quan trọng trong xứ Mô-áp.

- 22 Đi-bôn, Nê-bô, và Bết Đíp-la-tha-im;
23 Ki-ri-át-tha-im, Bết-Ga-mun, và Bết-Mê-ôn;
24 Kê-ri-ốt và Bốt-ra.
Sự đoán phạt đã đến
trên các thành của Mô-áp, gần và xa.
- 25 Sức mạnh của Mô-áp đã bị cắt đứt,
cánh tay nó đã bị bẻ gãy rồi!” CHÚA phán
vậy.
- 26 “Dân Mô-áp nghĩ mình lớn hơn CHÚA,
cho nên hãy trừng phạt chúng
cho đến khi chúng liếng xiếng như người
say.
Mô-áp sẽ ngã té và lăn vào
chỗ chúng đã mưa,
Mọi người sẽ chê cười chúng.
- 27 Hỡi Mô-áp, người đã chế giễu Ít-ra-en.
Ít-ra-en bị kẹt giữa lũ ăn trộm,
Nhưng khi nói về Ít-ra-en thì người lắc đầu,
như thể người tốt hơn nó.
- 28 Hỡi dân cư Mô-áp, hãy bỏ hoang các thị trấn
người
và đến sống giữa các tảng đá.
Hãy như chim cu đất làm tổ nơi cửa hang.
- 29 Chúng ta đã nghe rằng dân Mô-áp rất tự phụ,
vô cùng huênh hoang.
Chúng vô cùng tự phụ và huênh hoang,
trong lòng chúng rất hợm hĩnh.”
- 30 CHÚA phán, “Ta biết tính kiêu căng của Mô-
áp,

nhưng tính ấy vô dụng.
 Tính huênh hoang của nó,
 cũng như việc nó làm đều giả dối.
 31 Cho nên ta khóc lóc buồn bã vì Mô-áp,
 vì mỗi người trong Mô-áp.
 Ta than vãn cho dân thành Kiệt Ha-sê-rết.
 32 Ta khóc lóc cho dân thành Gia-xe,
 cho các người, hỡi các cây nho
 của thành Xíp-ma.
 Trước kia các dây nho người
 vươn ra đến biển,
 chạy dài đến tận Gia-xe.
 Nhưng kẻ hủy diệt đã cướp lấy
 hoa quả và trái nho người.
 33 Sự vui mừng và hạnh phúc
 đã biến mất khỏi các đồng ruộng
 bao la màu mỡ của Mô-áp.
 Ta đã chặn không cho rượu chảy ra
 từ bàn ép rượu.
 Không ai còn đập trái nho
 và reo hò vui vẻ nữa.
 Có tiếng reo hò,
 nhưng không phải reo hò vì vui vẻ.
 34 Tiếng kêu khóc của chúng có thể nghe được
 từ các thị trấn Mô-áp,
 từ Hết-bôn cho đến Ê-lê-a-lê và Gia-hát.
 Tiếng đó có thể nghe từ Xoa
 cho đến tận Hô-rô-na-im
 và Ết-lát Sê-li-si-gia.
 Thậm chí các nguồn nước của Nim-rim
 cũng đã khô cạn rồi.

- 35 Ta sẽ ngăn không cho Mô-áp dâng của lễ thiêu
nơi thờ phụng của chúng,
không cho chúng đốt hương
cho các thần của chúng,” CHÚA phán vậy.
- 36 “Vì thế mà lòng ta khóc lóc thắm sâu cho Mô-áp
như sáo thổi bản ai ca.
Nó rên rỉ như tiếng sáo
của dân Kiệt Ha-sê-rết.
Sự giàu có mà chúng kiếm được đã bị cướp
mất.
- 37 Đầu nào cũng bị cạo trọc, râu đều bị cạo sạch.
Tay nào cũng bị cắt,
Ai cũng quần vải xô quanh hông.
- 38 Dân chúng than khóc trên mỗi mái nhà ở Mô-áp,
trong chỗ công cộng.
Không còn gì ngoài nỗi thắm sâu,
vì ta đã đập bể Mô-áp như bình gốm
không ai dùng nữa,” CHÚA phán vậy.
- 39 “Mô-áp đã bể vụn rồi! Dân chúng đang than
khóc!
Mô-áp quay mặt đi vì xấu hổ!
Dân cư quanh chúng chế giễu chúng.
Bao nhiêu điều xảy đến khiến chúng sợ hãi.”
- 40 CHÚA phán như sau:
“Kìa, có ai đang đến,
như chim ó lao xuống vồ mồi từ trên không
và giương cánh ra trên Mô-áp.
- 41 Các thị trấn Mô-áp sẽ bị chiếm,
còn các thành có vách kiên cố sẽ thất thủ.

Lúc ấy các chiến sĩ Mô-áp sẽ kinh hoàng,
như đàn bà sắp sinh con.

42 Dân Mô-áp sẽ bị tiêu diệt,
vì chúng nghĩ mình lớn hơn CHÚA.

43 Sự kinh hãi, hổ sấu,
và cạm bẫy[‡] đang chờ đợi người đó,
hỡi dân cư Mô-áp,” CHÚA phán vậy.

44 “Dân chúng sẽ bỏ chạy vì sợ hãi,
nhưng sẽ rơi xuống hố.

Ai trèo được ra khỏi hố sẽ rơi vào bẫy.
Ta sẽ mang năm trùng phạt đến cho Mô-áp,”
CHÚA phán vậy.

45 “Dân chúng đã chạy khỏi kẻ thù hùng mạnh
và trốn đến Hết-bôn để an thân.
Nhưng lửa bốc cháy từ Hết-bôn;
cơn hỏa hoạn lan ra từ quê quán của Si-hôn[§],
vua Mô-áp.

Nó thiêu đốt các lãnh tụ của Mô-áp
hủy diệt những bọn tự phụ đó.

46 Hỡi Mô-áp, khốn cho người!
Những kẻ thờ Kê-mốt đã bị hủy diệt.
Vì con trai các người đã bị bắt làm tù binh,
con gái các người bị đi đày.

47 Nhưng trong những ngày sắp đến,
ta sẽ phục hồi của cải cho Mô-áp,”

[‡] 48:43: Sự kinh hãi, hổ sấu, và cạm bẫy Đây là một lối chơi chữ trong tiếng Hê-bơ-rơ. Từ ngữ Hê-bơ-rơ là “Ba-hát, Ba-hát, và Ba.” [§] 48:45: Si-hôn Đây là Hết-bôn. Xem Dân 21:25-30.

CHÚA phán vậy.

Đến đây chấm dứt sự đoán phạt cho Mô-áp.

49

Lời tiên tri về Am-môn

¹ Sau đây là lời tiên tri về dân Am-môn. CHÚA phán:

“Người nghĩ rằng Ít-ra-en không có con cái sao?
Người cho rằng không có ai thừa kế đất đai
khi cha mẹ qua đời sao?

Nếu vậy tại sao Mô-léc chiếm lấy đất Gát*
và dân Mô-léc định cư trong các thành Gát?”

² CHÚA phán, “Đến lúc ta sẽ khiến dân cư ở Ráp-ba, thủ đô của Am-môn nghe tiếng chiến trận.

Nó sẽ trở thành đống gạch vụn điêu tàn,
còn các thị trấn quanh nó sẽ bị thiêu đốt.

Chúng đã đuổi dân Ít-ra-en ra khỏi xứ đó,
nhưng nay Ít-ra-en sẽ đuổi chúng ra!”

CHÚA phán vậy.

³ “Hỡi dân thành Hết-bôn,
hãy kêu khóc buồn thảm
vì thành A-hi đã bị tiêu diệt rồi!
Hỡi những kẻ sống ở Ráp-ba,
hãy khóc lóc thảm thiết đi!

* **49:1:** Gát Một trong những chi tộc của Ít-ra-en. Đất Gát nằm về phía Đông sông Giô-đanh, gần xứ Am-môn.

Hãy mặc vải xô để bày tỏ nỗi buồn của mình và
kêu khóc đi.

Hãy chạy đây đó tìm nơi trú ẩn trong vách,
vì Mô-léc sẽ bị bắt làm tù binh
cùng với các thầy tế lễ và các viên chức nó.

⁴ Người khoe khoang về sức mạnh mình,
nhưng sức lực người đã tiêu hao rồi.

Người tin tưởng rằng của cải mình
sẽ giải cứu mình.

Người tự nhủ, ‘Ai dám tấn công ta?’

⁵ Người phải biết rằng ta sắp mang kinh hoàng
đến cho người,
từ mọi người sống quanh người,”

CHÚA Toàn Năng phán vậy.

“Người sẽ phải bỏ chạy,
không ai gom người lại.

⁶ Dân Am-môn sẽ bị bắt làm tù binh.

Nhưng đến thời điểm
ta sẽ mang dân Am-môn về.”

CHÚA phán vậy.

Lời tiên tri về Ê-đôm

⁷ Lời tiên tri về Ê-đôm. CHÚA Toàn Năng phán
như sau:

“Trong thành Thê-man không còn sự khôn
ngoan nữa hay sao?

Những người khôn ngoan trong Ê-đôm
không còn sáng kiến gì hay sao?

Họ đã hết khôn ngoan rồi sao?

⁸ Hỡi các người là những kẻ sống
trong thành Ê-đan,

hãy chạy trốn trong các hang sâu,
vì ta sẽ giáng đại họa lên dân Ê-sau.
Đến lúc ta phải trừng phạt chúng.

⁹ Ai hái trái nơi các dây nho người
cũng chừa lại một số.

Nếu kẻ trộm đến ban đêm,
chúng cũng chỉ đánh cắp đủ dùng.

¹⁰ Nhưng ta sẽ lột trần Ê-đôm.

Ta sẽ tìm ra hết những nơi trú ẩn của nó,
để nó không thể trốn tránh khỏi ta.

Con cái, thân nhân và láng giềng đều sẽ chết,
Ê-đôm sẽ bị tuyệt diệt.

¹¹ Hãy để yên các trẻ mồ côi,
ta sẽ chăm sóc chúng.

Còn các người goá bụa của người
có thể tin cậy nơi ta.”

¹² CHÚA phán: “Người phải biết rằng, có người không đáng bị trừng phạt mà vẫn phải uống chén đau khổ. Hỡi dân cư Ê-đôm, các người đáng phạt, cho nên người sẽ không tránh khỏi bị phạt. Người chắc chắn phải uống chén đau khổ.” ¹³ CHÚA phán, “Ta lấy danh ta mà thề rằng thành Bốt-ra sẽ thành đồng gạch vụn! Người ta sẽ sửng sốt khi nhìn thấy cảnh đó. Họ sẽ sỉ nhục thành đó và nói xấu nó. Còn các thị trấn xung quanh đó sẽ bị điêu tàn đời đời.”

¹⁴ Ta có lời phán của CHÚA.

Một sứ giả được sai đến các dân
với mệnh lệnh như sau,

“Hãy tập hợp quân đội người và tấn công nó!
Hãy sẵn sàng chiến đấu!”

15 “Ta sắp biến người thành dân tộc bé nhỏ nhất,
mà ai cũng ghét.

16 Hỡi Ê-đôm, người đã làm các dân tộc khác
kinh hoảng,
nhưng sự kiêu căng người đã gạt người.

Người sống trong các hang hốc nơi ghenh đá
và kiểm soát các đồi cao.

Dù cho người xây nhà nơi cao như tổ chim ưng,
ta cũng sẽ kéo người xuống,”

CHÚA phán vậy.

17 “Ê-đôm sẽ bị tiêu diệt.

Kẻ qua người lại sẽ sửng sốt

khi nhìn thấy các thành bị tiêu hủy,
và kinh ngạc về những vết thương nó.

18 Ê-đôm sẽ bị hủy diệt như hai thành

Xô-đôm và Gô-mô-rơ

và các thị trấn quanh đó,” CHÚA phán vậy.

“Sẽ không ai ở đó!

Không còn ai ở trong Ê-đôm nữa.”

19 “Như sư tử từ bụi rậm gần sông Giô-đanh
bước ra xông vào chuồng vững chắc để bắt
chiên, ta sẽ bất thần đánh đuổi Ê-đôm ra khỏi
xứ nó. Ai là người ta chọn để làm việc này?
Không ai giống như ta, chẳng ai lòi ta ra tòa
được. Không có lãnh tụ nào địch lại ta nổi.”

20 Cho nên hãy nghe điều CHÚA dự định
nghịch cùng Ê-đôm.

Hãy nghe điều Ngài nhất quyết
làm cho dân thành Thê-man.
Ngài chắc chắn sẽ lôi các bọn trẻ
của Ê-đôm đi.

Quê quán chúng sẽ sững sốt
khi nhìn thấy số phận chúng.

21 Nghe tiếng Ê-đôm sụp đổ,
đất liền rung chuyển.

Tiếng kêu khóc của chúng
sẽ vang đến tận HỒNG HẢI.

22 CHÚA sẽ như chim ưng lao xuống vồ mồi,
và giương cánh ra trên thành Bốt-ra.

Lúc ấy các binh sĩ Ê-đôm sẽ đâm ra hoảng sợ,
như đàn bà sắp sinh đẻ.

Lời tiên tri về Đa-mách

23 Đây là lời tiên tri về thành Đa-mách:

“Các thị trấn Ha-mát và Ác-bát bị sỉ nhục,
vì chúng đã nghe tin chẳng lành.

Chúng đâm ra hoảng sợ.

Chúng bị xao xuyên như biển động.

24 Thành Đa-mách đã suy yếu.

Dân chúng muốn trốn chạy;

Mọi người đâm ra hốt hoảng.

Họ cảm thấy đau đớn và khổ sở,

như đàn bà sắp sinh con.

25 Đa-mách xưa là thành ta vui thích.

Tại sao dân chúng chưa rời thành nổi tiếng
ấy?

26 Các trai tráng nó chắc chắn sẽ chết
trong công viên,
và tất cả các binh sĩ nó
sẽ bị giết vào lúc đó,”

CHÚA Toàn Năng phán vậy.

27 “Ta sẽ đốt các vách thành Đa-mách,
lửa sẽ thiêu rụi các thành kiên cố
của vua Bê-n-Ha-Đát†.”

Lời tiên tri về Kê-đa và Hát-xo

28 Sau đây là lời tiên tri về chi tộc Kê-đa và
các nước của Hát-xo mà Nê-bu-cát-nết-xa, vua
Ba-by-lôn đã đánh bại. CHÚA phán:

“Hãy đến tấn công dân Kê-đa,
tiêu diệt dân miền Đông.

29 Các lều và bầy súc vật của chúng
sẽ bị cướp đoạt.

Tài sản chúng sẽ bị mang đi:
lều, của cải, và lạc đà.

Người ta sẽ kêu chúng nghe rằng,
‘Kinh hoàng tứ phía!’

30 Hãy chạy nhanh lên!

Hỡi dân cư Hát-xo, hãy kiếm chỗ trốn đi!”

CHÚA phán vậy.

“Vì Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn
đã âm mưu nghịch người,
người muốn đánh bại người.

† 49:27: Bê-n-Ha-Đát Đây là tên của một số vua của A-ram và Đa-mách.

31 Hãy đứng dậy tấn công dân đang sống thoải mái,
yên trí rằng không ai đánh thẳng mình nổi,”
CHÚA phán vậy.

“Nó không có cổng hay rào để bảo vệ mình.
Dân cư nó sống lẻ loi.

32 Quân thù sẽ đánh cắp các lạc đà của chúng,
cướp các bày súc vật đồng đảo của chúng
làm chiến lợi phẩm.

Ta sẽ phân tán dân cắt tóc ngắn[‡] ra khắp đất,
và mang thảm họa cho chúng từ bốn
phương,” CHÚA phán vậy.

33 “Thành Hát-xo sẽ trở thành hang của chó
rừng;
nó sẽ biến thành sa mạc hoang vu đời đời.
Sẽ không có ai ở đó,
không ai trú trong thành đó.”

Lời tiên tri về Ê-lam

34 Ít lâu sau khi Xê-đê-kia lên ngôi vua Giu-đa
thì CHÚA phán cùng nhà tiên tri Giê-rê-mi. Đây
là lời tiên tri nghịch cùng dân Ê-lam[§].

35 CHÚA Toàn Năng phán:

“Ta sắp bẻ gãy cây cung của Ê-lam,
tức sức mạnh vô song của nó.

36 Ta sẽ mang bốn gió nghịch lại Ê-lam từ bốn
góc trời.

[‡] 49:32: cắt tóc ngắn Nguyên văn, “cạo hai bên đầu tóc,” một tục lệ khác với tục lệ của người Ít-ra-en. [§] 49:34: Ê-lam Một quốc gia nằm về phía Đông Ba-by-lôn.

Ta sẽ phân tán dân nó ra khắp bốn hướng gió;
tù binh nó sẽ tản lạc khắp các nước.

³⁷ Ta sẽ khiến cho Ê-lam hoảng sợ
trước mặt kẻ thù mình,
là những kẻ muốn tiêu diệt chúng.

Ta sẽ mang thảm họa đến cho Ê-lam
để chúng tỏ cơn thịnh nộ ta!” CHÚA phán
vậy.

“Ta sẽ sai gươm đuổi Ê-lam
cho đến khi ta đã giết sạch chúng nó.

³⁸ Ta sẽ lập ngôi ta trong Ê-lam
để chúng tỏ ta là vua,
ta sẽ tiêu diệt vua
và quần thần nó!” CHÚA phán vậy.

³⁹ “Nhưng trong tương lai
ta sẽ phục hồi Ê-lam,” CHÚA phán vậy.

50

Lời tiên tri nghịch cùng Ba-by-lôn

¹ Đây là lời tiên tri CHÚA phán nghịch cùng Ba-by-lôn và dân cư nó qua nhà tiên tri Giê-rê-mi.

² “Hãy loan báo điều này cho các dân.
Hãy giương cờ lên và nói cho chúng biết.
Hãy tuyên bố hết các lời này như sau:
‘Ba-by-lôn sẽ bị chiếm cứ.
Thần Bê-nê sẽ bị sỉ nhục,
và thần Mạc-đúc sẽ hoảng sợ.
Các thần của Ba-by-lôn sẽ bị sỉ nhục,

- và các thần tượng nó sẽ kinh hoàng!
3 Vì một dân từ phương Bắc sẽ tấn công Ba-by-lôn
biến nó thành sa mạc hoang vu.
Không ai ở đó,
cả người lẫn thú vật đều bỏ chạy.’ ”
- 4 CHÚA phán, “Lúc ấy,
dân Ít-ra-en và Giu-đa sẽ họp nhau lại.
Họ sẽ kêu khóc và tìm kiếm CHÚA
là Thượng Đế mình.
- 5 Họ sẽ hỏi thăm lối đi đến Giê-ru-sa-lem
rồi đi theo hướng đó.
Họ sẽ cùng nhau họp lại cho CHÚA.
Họ sẽ lập giao ước đời đời với Ngài,
một giao ước sẽ không bao giờ bị quên lãng.
- 6 Dân ta như chiêm đi lạc.
Các lãnh tụ chúng đã hướng dẫn chúng đi
lầm lạc
khiến chúng đi lang thang quanh các núi đồi.
Chúng quên nơi nghỉ ngơi của mình.
- 7 Ai thấy dân ta cũng làm hại chúng.
Còn các kẻ thù thì bảo,
‘Chúng ta đâu có làm gì quấy.
Vì dân ta đã phạm tội cùng CHÚA,
nơi an nghỉ thật của chúng,
là Thượng Đế mà tổ tiên chúng tin cậy.’
- 8 Hãy chạy trốn khỏi Ba-by-lôn,
ra khỏi xứ người Ba-by-lôn.
Như dê dẫn bầy súc vật.

- 9 Ta sắp mang các dân miền Bắc
nghịch lại Ba-by-lôn.
Chúng sẽ vào vị trí chuẩn bị tấn công nó,
và nó sẽ bị các dân miền Bắc bắt đi.
Các mũi tên nó như các binh sĩ tinh nhuệ
chẳng khi nào từ mặt trận mà trở về tay
không.
- 10 Các kẻ thù sẽ chiếm đoạt tài sản
của dân Ba-by-lôn.
Chúng sẽ tha hồ lấy," CHÚA phán vậy.
- 11 "Hỡi Ba-by-lôn, người thích thú và hớn hở,
vì người chiếm xứ ta.
Người nhảy múa như bò cái tơ nơi bồn lúa.
Tiếng cười của người như ngựa đực hí.
- 12 Mẹ người sẽ xấu hổ;
người sinh ra người sẽ bị sỉ nhục.
Chẳng bao lâu nữa Ba-by-lôn
sẽ trở thành dân thấp kém nhất trong các
dân.
Nó sẽ trở thành sa mạc hoang vu, khô cằn.
- 13 Vì CHÚA nổi giận, cho nên không ai sống ở đó.
Nó sẽ hoàn toàn bị hoang vu.
Người qua kẻ lại nơi Ba-by-lôn sẽ sửng sốt.
Họ sẽ lắc đầu khi nhìn thấy các vết thương
nó.
- 14 Hỡi các binh sĩ mang cung tên,
hãy bước vào vị trí chiến đấu nghịch Ba-by-
lôn.
Hãy bắn tên các người vào Ba-by-lôn!
Đừng để dành lại gì cả,

vì Ba-by-lôn đã phạm tội cùng CHÚA.

¹⁵ Hỡi các binh sĩ quanh Ba-by-lôn,
hãy reo tiếng chiến trận!

Ba-by-lôn đã đầu hàng rồi, các tháp nó đã đổ
xuống,

các vách nó đã bị phá sập.

CHÚA đã trừng phạt dân cư nó

tương xứng với tội lỗi nó.

Các dân hãy giáng cho nó điều nó đáng lãnh;

Hãy làm cho nó như nó đã làm cho người khác.

¹⁶ Đừng để dân Ba-by-lôn trồng trọt
hay gặt hái.

Vì các binh sĩ nó đã ngược đãi tù binh.

Bây giờ hãy để mọi người trở về.

Ai nấy hãy về xứ mình.

¹⁷ Dân Ít-ra-en giống như bầy chiên tan lạc
bị sư tử săn đuổi.

Con sư tử đầu tiên ăn nuốt chúng là vua A-xy-ri.

Con sư tử cuối cùng ngấu nghiến xương chúng
là Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn.”

¹⁸ Vì thế CHÚA Toàn Năng,

Thượng Đế của Ít-ra-en phán:

“Ta sẽ trừng phạt vua Ba-by-lôn và xứ nó
như ta đã trừng phạt A-xy-ri.

¹⁹ Nhưng ta sẽ mang dân Ít-ra-en
trở về đồng cỏ mình.

Chúng sẽ ăn trên núi Cạt-mên và Ba-san.

Chúng sẽ ăn no nê

trên các đồi Ép-ra-im và Ghi-lê-át.”

20 CHÚA phán,

“Lúc ấy, người ta sẽ đi tìm tội của Ít-ra-en,
nhưng không tìm được.

Họ sẽ kiếm lỗi của Giu-đa,
nhưng chẳng thấy đâu,
vì ta sẽ chừa lại một số dân sống sót
trong Ít-ra-en và Giu-đa
và ta sẽ tha thứ tội lỗi chúng.

21 Hãy tấn công xứ Mê-ra-tha-im.

Hãy đánh dân sống ở Bê-cốt.

Hãy rượt đuổi, đánh giết
và tận diệt chúng.

Hãy làm mọi điều ta truyền dặn các ngươi!”

CHÚA phán vậy.

22 “Tiếng chiến trận có thể nghe khắp xứ;
đó là tiếng phá hủy khắp nơi.

23 Ba-by-lôn trước kia là búa của cả đất,
nhưng nay búa đó đã gãy cán.

Xứ đó điêu tàn nhất trong các xứ.

24 Hỡi Ba-by-lôn, ta đã giăng bẫy cho ngươi,
ngươi sẽ bị sập bẫy trước khi ngươi biết.

Ngươi chiến đấu chống CHÚA,
nên ngươi bị khám phá và bị bắt làm tù binh.

25 CHÚA đã mở kho Ngài
và mang ra các vũ khí
của cơn thịnh nộ Ngài,

vì CHÚA Toàn Năng phải ra tay
trong xứ dân Ba-by-lôn.

26 Từ xa hãy đến đánh Ba-by-lôn.

Hãy mở toang các kho ngũ cốc của nó.

Hãy chất các xác chết nó như đồng lúa.

Hãy tận diệt Ba-by-lôn

đừng để ai sống sót.

27 Hãy giết tất cả các trai tráng trong Ba-by-lôn;

hãy giết chúng như thú vật.

Khốn thay cho chúng

vì đến lúc chúng bị đánh bại;

đến lúc chúng bị trừng phạt.

28 Hãy lắng nghe tiếng người chạy thoát

khỏi xứ Ba-by-lôn!

Họ bảo cho Giê-ru-sa-lem biết

CHÚA là Thượng Đế chúng ta

đang trừng phạt Ba-by-lôn

xứng đáng với tội phá hủy đền thờ Ngài.

29 Hãy gọi các lính bắn cung

đến chống nghịch Ba-by-lôn.

Bảo họ vây thành đó,

đừng để ai trốn thoát.

Hãy báo trả nó về điều nó làm;

Hãy làm cho nó

như nó đã làm cho các dân khác.

Vì Ba-by-lôn đã hành động kiêu căng

ngịch lại CHÚA,

Đấng thánh của Ít-ra-en.

30 Cho nên các trai tráng nó sẽ bị giết

trong các đường phố nó.

Tất cả các chiến sĩ nó đều sẽ chết

trong ngày đó," CHÚA phán vậy.

31 “Hỡi Ba-by-lôn, vì ngươi quá tự phụ cho nên ta nghịch ngươi,”

CHÚA Toàn Năng phán vậy.

“Ngươi phải biết rằng đến lúc ngươi phải bị trừng phạt,

32 Ba-by-lôn kiêu ngạo sẽ vấp ngã, không ai đỡ dậy.

Ta sẽ châm lửa trong các thành nó, thiêu hết mọi vật quanh nó.”

33 CHÚA Toàn Năng phán như sau:

“Dân Ít-ra-en và Giu-đa là tôi mọi. Kẻ thù bắt chúng làm tù binh, không chịu thả ra.

34 Nhưng Thượng Đế rất mạnh nên sẽ chuộc chúng lại.

Danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.

Ngài chắc chắn sẽ dùng quyền năng mình bảo vệ chúng, để ban cho xứ sự an nghỉ.

Nhưng Ngài sẽ không ban sự yên nghỉ cho những kẻ sống trong Ba-by-lôn.”

35 CHÚA phán,

“Hãy để gươm giết những kẻ sống trong Ba-by-lôn

cùng các quan chức và các người khôn ngoan của nó!

36 Hãy cho gươm giết các tiên tri giả của nó, để chúng trở nên ngu dại.

Hãy để gươm giết các chiến sĩ nó, thì chúng sẽ kinh hoàng.

- 37 Hãy để gươm giết ngựa và quân xa
cùng các lính đánh thuê từ các nước khác.
Rồi chúng sẽ kinh khiếp như đàn bà.
Hãy để gươm tấn công các kho tàng nó, để
người ta cướp chúng đi.
- 38 Hãy để gươm tấn công các nguồn nước nó
để chúng bị khô cạn.
Nó là xứ của thần tượng,
toàn dân bị điên dại vì chúng.
- 39 Các thú rừng và các con linh cẩu sẽ sống ở đó,
chim cú sẽ làm tổ nơi ấy,
nhưng sẽ không có ai sống ở đó cả.
Sẽ không bao giờ có ai ở đó nữa.
- 40 CHÚA đã tiêu diệt hai thành Xô-đôm và Gô-
mô-rơ
cùng các thị trấn quanh đó,” CHÚA phán
vậy.
“Cũng vậy, sẽ không còn ai ở trong Ba-by-lôn,
không một ai ở đó cả.
- 41 Kia! Một đạo quân đang kéo đến từ phương
Bắc.
Một dân tộc hùng mạnh và các vua
đang nhóm họp tại từ khắp nơi trên thế giới.
- 42 Các đạo quân ấy có cung và giáo.
Các chiến sĩ rất hung bạo
và không biết thương xót.
Khi chúng cỡi ngựa đến,
thì nghe như tiếng biển gầm thét.
Chúng đứng vào vị thế sẵn sàng chiến đấu.

Hỡi thành Ba-by-lôn, chúng sẵn sàng tấn công người.

⁴³ Vua Ba-by-lôn nghe về những đạo quân đó, thì bủn rủn vì sợ.

Cơn kinh khiếp chụp bắt người,
Như sự đau đớn của người đàn bà sắp sinh nở.

⁴⁴ Như sư tử từ bụi rậm
gần sông Giô-đanh bước ra
xông vào chuồng vững chắc để bắt chiên,
ta sẽ bắt thần đánh đuổi Ba-by-lôn
ra khỏi xứ chúng nó.

Ai là người ta chọn để làm việc này?
Không ai giống như ta,
chẳng ai lòi ta ra tòa được.
Không có lãnh tụ nào địch lại ta nổi.”

⁴⁵ Cho nên hãy nghe điều CHÚA
dự định làm nghịch lại Ba-by-lôn.
Hãy nghe điều Ngài đã quyết định làm
cho dân thành Ba-by-lôn.

Ngài chắc chắn sẽ lòi các trai tráng
của Ba-by-lôn đi.

Quê quán chúng nó sẽ kinh hoàng
khi nhìn thấy số phận chúng nó.

⁴⁶ Khi nghe Ba-by-lôn bị chiếm,
đất sẽ rung chuyển.
Dân chúng các nước sẽ nghe
tiếng kêu tuyệt vọng của Ba-by-lôn.

51

¹ CHÚA phán:

“Ta sắp mang gió tiêu diệt thổi đến
nghịch cùng dân Ba-by-lôn*.

² Ta sẽ sai dân ngoại quốc
đến tiêu diệt Ba-by-lôn
như gió thổi trấu bay đi.

Chúng sẽ tiêu diệt xứ,
Các đạo quân sẽ vây thành
khi ngày tai họa xảy đến cho chúng.

³ Đừng cho quân lính Ba-by-lôn
chuẩn bị cung tên để bắn.

Đừng để chúng khoác áo giáp vào.
Chớ tội nghiệp cho các trai tráng Ba-by-lôn,
nhưng hãy tận diệt quân đội nó.

⁴ Chúng sẽ bị giết trong xứ Ba-by-lôn
và ngã chết trong các đường phố mình.

⁵ CHÚA là Thượng Đế Toàn Năng
không lìa bỏ Ít-ra-en và Giu-đa,
mặc dù chúng hoàn toàn có tội
trước mặt Đấng Thánh của Ít-ra-en.

⁶ Hãy chạy trốn khỏi Ba-by-lôn
để cứu mạng!

Chớ nán lại mà bị giết oan
vì tội lỗi của Ba-by-lôn.

Đã đến lúc CHÚA trừng phạt Ba-by-lôn;

* **51:1:** dân Ba-by-lôn Nguyên văn, “Lép Kam-mai.” Trong tiếng Hê-bơ-rơ đây là cách nói kín để ám chỉ “người Canh-dê.”

Ngài sẽ trừng phạt nó tương xứng với tội lỗi nó.

⁷ Ba-by-lôn như chén vàng trong tay CHÚA, chén đã khiến cả đất say sưa.

Các dân tộc uống rượu của Ba-by-lôn và đi lạng quạng.

⁸ Ba-by-lôn bị sụp đổ và bể gãy bất thần. Hãy kêu khóc cho nó!

Hãy lấy dầu xức chỗ đau nó, may ra nó sẽ được lành.

⁹ Các dân ngoại quốc ở Ba-by-lôn nói, 'Chúng tôi tìm cách chữa trị Ba-by-lôn nhưng nó không thể lành được.

Cho nên chúng tôi đành phải về xứ mình. Sự trừng phạt Ba-by-lôn thấu đến trời; lên đến tận mây.'

¹⁰ Dân Giu-đa nói, 'CHÚA chứng tỏ chúng ta đúng.

Hãy đến Giê-ru-sa-lem thuật lại điều CHÚA là Thượng Đế chúng ta đã làm.'

¹¹ Hãy mài tên cho bén!

Hãy nhắc thuẫn của ngươi lên!

CHÚA đã giục giã các vua của Mê-đi, vì Ngài muốn tiêu diệt Ba-by-lôn.

CHÚA sẽ trừng phạt chúng

cho xứng với tội hủy phá đền thờ Ngài.

¹² Hãy giương cờ lên trên các vách thành Ba-by-lôn!

Hãy mang thêm các lính gác.
 Hãy đặt lính gác vào vị trí,
 sẵn sàng đánh úp!

CHÚA chắc chắn sẽ thi hành điều Ngài dự định
 và điều Ngài tuyên bố
 sẽ làm nghịch lại Ba-by-lôn.

¹³ Hỡi dân Ba-by-lôn, các người sống gần nước,
 và có lăm cửa cải,
 nhưng quốc gia các người đã tận số rồi.

Mạng sống người bị cắt đứt†.

¹⁴ CHÚA Toàn Năng đã nhân danh mình
 mà thề rằng: ‘Hỡi Ba-by-lôn,
 ta sẽ khiến các binh sĩ thù nghịch tràn ngập
 người,
 chúng đông như cào cào.
 Chúng sẽ đứng trên người
 reo hò chiến thắng.’

¹⁵ CHÚA đã dùng quyền năng Ngài dựng nên trái
 đất.

Ngài dùng sự khôn ngoan mình
 tạo nên thế giới
 và dùng sự hiểu biết Ngài giăng các bầu trời ra.

¹⁶ Khi Ngài găm lên, các nguồn nước trên trời
 vang động.

Ngài khiến sương mù bốc lên từ các góc đất.
 Ngài sai chớp đến với mưa
 và mang gió ra từ các kho chứa của Ngài.

† 51:13: Mạng sống ... cắt đứt Câu này trong nguyên bản Hê-bơ-rơ không rõ nghĩa.

- 17 Dân chúng kém hiểu biết và ngu dại.
Các thợ bạc xấu hổ vì các tượng chạm mình,
bởi chúng chỉ là các thân giả,
không có hơi thở.
- 18 Chúng không có giá trị gì;
người ta chế giễu chúng.
Khi đem ra phân xử,
chúng sẽ bị tiêu diệt.
- 19 Nhưng Thượng Đế, Ngài là gia tài của Gia-cốp,
không giống như các tượng chạm.
Ngài làm nên mọi thứ,
và chọn Ít-ra-en làm dân riêng cho mình.
Danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.
- 20 Các người là gậy chiến tranh của ta,
là khí giới đánh giặc của ta.
Ta dùng người để đập nát các dân.
Ta dùng người để tiêu diệt các vương quốc.
- 21 Ta dùng người để đè bẹp ngựa và người cỡi.
Ta dùng người để chà nát quân xa
và người điều khiển.
- 22 Ta dùng người để chà nát đàn ông, đàn bà,
người già và người trẻ.
Ta dùng người để đè bẹp thanh niên, thiếu nữ.
- 23 Ta dùng người để chà nát kẻ chăn và bầy
chiên.
Ta dùng người để chà đạp nông phu và trâu
bò.
Ta dùng người để chà đạp các tổng trấn và các
quan quyền.
- 24 Nhưng ta sẽ báo trả Ba-by-lôn

và tất cả dân cư nó về những điều ác chúng
 làm cho Giê-ru-sa-lem trước mắt người,”
 CHÚA phán vậy.

25 CHÚA phán,

“Hỡi Ba-by-lôn, ngươi là hòn núi phá hủy,
 ta nghịch ngươi.

Ngươi đã tiêu diệt cả xứ.

Ta sẽ giơ tay ra nghịch ngươi.

Ta sẽ xô ngươi xuống vực thẳm,

và khiến ngươi trở thành một hòn núi
 bị cháy đen.

26 Sẽ không ai tìm được trong Ba-by-lôn

tảng đá nào đủ lớn để làm đá góc nhà nữa.

Người ta sẽ không còn lấy đá từ Ba-by-lôn

để làm nền nhà,

vì thành của ngươi chỉ là

một đồng đồ nát đòi đòi,” CHÚA phán vậy.

27 “Hãy giương cờ trên xứ!

Hãy thổi kèn giữa các dân!

Hãy chuẩn bị các dân để đánh Ba-by-lôn.

Hãy gọi các nước A-ra-rát, Mi-ni,

và Ách-kê-nát để đánh nó.

Hãy chọn một viên tư lệnh

chỉ huy đạo quân đánh Ba-by-lôn.

Hãy đưa ngựa ra đông vô số như cào cào.

28 Hãy chuẩn bị các dân đánh Ba-by-lôn:

các vua Mê-đi, các quan tổng trấn

và quần thần chúng,

cùng mọi nước mà chúng thống trị.

29 Đất rung chuyển và quặn quại đau đớn,
vì CHÚA sẽ ra tay
làm điều Ngài đã dự định cho Ba-by-lôn.
Ngài sẽ biến Ba-by-lôn thành sa mạc hoang vu,
không ai ở.

30 Các chiến sĩ Ba-by-lôn đã ngưng đánh giặc.
Chúng rút vào trong các thành kiên cố.
Sức mạnh chúng không còn,
Chúng hoảng hốt như đàn bà.
Nhà cửa Ba-by-lôn đang bốc cháy.
Các thanh cài cổng chúng đã gãy.

31 Hết sứ giả này đến sứ giả khác;
sứ giả này tiếp theo sứ giả kia.
Chúng loan báo cho vua Ba-by-lôn biết
rằng cả thành đã bị chiếm.

32 Các chỗ băng qua sông đã bị chiếm,
và các đầm lầy đang bốc cháy.
Tất cả các chiến sĩ của Ba-by-lôn kinh
hoảng.”

33 Đây là điều CHÚA Toàn Năng,
Thượng Đế của Ít-ra-en phán:
“Thành Ba-by-lôn như sân đập lúa,
nơi dân chúng đập lúa lúc mùa gặt.
Sắp đến kỳ gặt hái Ba-by-lôn rồi.

34 Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn đã đánh bại
và tiêu diệt chúng ta.
Trước kia người bắt dân ta đi đày,
chúng ta như bình trống không.
Người như con trăn khổng lồ

nuốt sống chúng ta.
Người ăn no nê những vật tốt nhất của chúng ta,
rồi nhả chúng ta ra.

³⁵ Ba-by-lôn đã làm những việc ghê gớm để hại chúng ta.

Bây giờ hãy để Ba-by-lôn lãnh lại những việc đó,” dân cư Giê-ru-sa-lem nói vậy.

“Dân Ba-by-lôn đã giết hại dân ta.

Bây giờ hãy để chúng bị trừng phạt cho xứng với những điều chúng làm,” Giê-ru-sa-lem nói vậy.

³⁶ CHÚA Toàn Năng phán như sau:

“Hỡi Giu-đa, ta sắp bảo vệ ngươi và chắc chắn trừng phạt Ba-by-lôn.

Ta sẽ làm biển Ba-by-lôn khô cạn và các suối nước nó cạn khô.

³⁷ Ba-by-lôn sẽ trở thành đồng đổ nát, nơi ở của chó rừng.

Người ta sẽ kinh hoàng khi nhìn thấy điều đó. Sẽ không còn ai ở đó nữa.

³⁸ Dân chúng Ba-by-lôn gằm lên như sư tử tử; chúng gằm gừ như sư tử con.

³⁹ Chúng hành động như sư tử tử hung hăng. Ta sẽ cho chúng ăn no nê và khiến chúng say sưa.

Chúng sẽ la hét và cười đùa. Chúng sẽ an giấc ngàn thu,

không bao giờ thức dậy nữa!” CHÚA phán vậy.

40 “Ta sẽ khiến dân Ba-by-lôn bị giết.
Chúng sẽ như chiên con,
như chiên và dê sắp bị làm thịt.

41 Hãy xem Sê-sắc‡ đã bị thảm bại!
Niềm kiêu căng của cả thế gian
đã bị bắt làm tù binh.
Dân chúng các quốc gia khác sửng sốt
khi nhìn thấy số phận Ba-by-lôn,
và những gì họ nhìn thấy khiến họ sợ hãi.

42 Biển đã dậy lên trên Ba-by-lôn;
các luồng sóng ầm ầm bao phủ nó.

43 Các tỉnh thành của Ba-by-lôn
đã bị điêu tàn và hoang vu.
Nó đã trở thành xứ khô khan,
hoang dại không ai ở.

Người ta không thèm đi qua Ba-by-lôn nữa.

44 Ta sẽ trừng phạt thần Bên của Ba-by-lôn.
Ta sẽ khiến nó mưa ra điều nó đã ăn nuốt.
Các dân sẽ không đến Ba-by-lôn nữa;
ngay đến vách bao quanh thành
cũng sẽ đổ xuống.

45 Hỡi dân ta, hãy ra khỏi Ba-by-lôn!
Hãy chạy cứu mạng!

Hãy chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ CHÚA.

46 Đừng nản lòng;
sẽ có tiếng đồn ra khắp xứ,

‡ 51:41: Sê-sắc Giê-rê-mi dùng ám hiệu này để chỉ Ba-by-lôn.

nhưng đừng sợ.
Năm nay có tiếng đồn này,
sang năm có tiếng đồn khác.
Sẽ có tiếng đồn về cuộc đánh nhau
khủng khiếp trong xứ,
các quan quyền đánh lẫn nhau.
47 Đến lúc ta chắc chắn trừng phạt
các tượng chạm của Ba-by-lôn,
cả xứ sẽ bị sỉ nhục.
Sẽ có vô số người chết nằm la liệt.
48 Rồi trời và đất cùng mọi vật trên đất
sẽ mừng rỡ về Ba-by-lôn.
Chúng sẽ la lên vì đạo quân
từ phương Bắc kéo đến
để tiêu diệt Ba-by-lôn," CHÚA phán vậy.

49 "Ba-by-lôn phải đổ, vì nó giết dân Ít-ra-en.
Nó giết mọi dân trên đất.

50 Hỡi các người là những kẻ thoát chết
khỏi lưỡi gươm,
hãy rời Ba-by-lôn ngay! Đừng chần chờ!
Hãy nhớ lại CHÚA từ nơi xa xôi
và hãy suy nghĩ về Giê-ru-sa-lem."

51 "Chúng ta là dân Giu-đa đã bị nhuốc nhơ,
vì chúng ta đã bị sỉ nhục.

Chúng ta đã bị xấu hổ,
vì người lạ đã vào trong nơi thánh
của đền thờ Chúa!"

52 Vì thế CHÚA phán,

“Sắp đến lúc ta sẽ trừng phạt
các tượng chạm của Ba-by-lôn.
Những kẻ bị thương sẽ kêu la khắp xứ đó.
⁵³ Dù cho Ba-by-lôn nổi lên cao đến tận trời,
dù cho nó củng cố các thành phố cao nhất
của nó,
ta cũng sẽ sai người đến phá hủy nó,”
CHÚA phán vậy.

⁵⁴ “Ở Ba-by-lôn người ta nghe tiếng kêu khóc.
Tiếng của kẻ hủy diệt vang lên
trong xứ dân Ba-by-lôn.
⁵⁵ Vì CHÚA đang tiêu diệt Ba-by-lôn
và làm im bật tiếng huyền ảo
của thành phố.
Các kẻ thù găm thét tiến đến như vũ bão.
Tiếng găm thét của chúng vang lên khắp
nơi.
⁵⁶ Vì một đạo quân đã đến tiêu diệt Ba-by-lôn.
Các binh sĩ nó đã bị bắt,
cung tên nó đã bị gãy,
vì CHÚA là Thượng Đế trừng phạt
người làm điều ác.
Ngài trừng phạt họ tương xứng với tội lỗi họ.
⁵⁷ Ta sẽ khiến các quan quyền
và những kẻ khôn ngoan Ba-by-lôn say rượu,
cùng với các quan tổng trấn,
sĩ quan và các binh sĩ.
Rồi chúng sẽ an giấc ngàn thu
không bao giờ dậy nữa,” Vua phán vậy,
danh Ngài là CHÚA Toàn Năng.

58 CHÚA Toàn Năng phán:

“Vách dày của Ba-by-lôn
sẽ hoàn toàn bị phá sập,
các cổng cao của nó sẽ bị cháy tiêu.
Người ta sẽ ra sức nhưng vô ích;
công việc chúng chỉ như dầu thêm vào lửa!”

Lời tiên tri về Ba-by-lôn

59 Sau đây là lời nhà tiên tri Giê-rê-mi nói với Sê-rai-gia[§], con Nê-ria, cháu Ma-a-sê-gia. Sê-rai-gia bị đày sang Ba-by-lôn cùng với Xê-đê-kia, vua Giu-đa vào năm thứ tư đời vua Xê-đê-kia*, vua Giu-đa. Nhiệm vụ của ông là chuẩn bị thức ăn và nơi ở cho vua trong chuyến lưu đày đó. 60 Giê-rê-mi đã ghi vào trong cuộn sách những việc kinh khiếp sẽ xảy đến cho Ba-by-lôn, tức tất cả những lời này về Ba-by-lôn. 61 Giê-rê-mi bảo Sê-rai-gia, “Khi người đến Ba-by-lôn hãy nhớ đọc những lời này cho mọi người đều nghe. 62 Rồi nói rằng, ‘Lạy CHÚA, chính Ngài đã phán rằng Ngài sẽ tiêu diệt nơi này để không có người hay súc vật nào sống ở đó. Nó sẽ bị hoang vu đổ nát đời đời.’ 63 Sau khi đọc xong cuộn sách này thì hãy lấy một tảng đá buộc vào nó và ném xuống sông Ơ-phơ-rát. 64 Rồi nói, ‘Cũng vậy, Ba-by-lôn sẽ bị chìm không nổi lên được vì những điều kinh khiếp ta khiến xảy ra cho nơi này. Dân cư nó sẽ tiêu tan.’ ”

Đến đây chấm dứt lời của Giê-rê-mi.

§ 51:59: Sê-rai-gia Sê-rai-gia là em của Ba-rúc, thư ký của Giê-rê-mi. * 51:59: năm thứ tư đời vua Xê-đê-kia Khoảng năm 594-593 trước Công nguyên.

52

Thành Giê-ru-sa-lem thất thủ

¹ Xê-đê-kia được hai mươi mốt tuổi khi lên ngôi vua và trị vì mười một năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ ông tên Ha-mu-tan, con gái Giê-rê-mi*, quê quán ở Líp-na. ² Xê-đê-kia làm điều ác trước mặt CHÚA, như Giê-hô-gia-kim đã làm. ³ Những điều đó diễn ra ở Giê-ru-sa-lem và Giu-đa vì CHÚA nổi thịnh nộ cùng họ. Cuối cùng Ngài ném họ ra khỏi mặt Ngài.

Xê-đê-kia phản nghịch cùng vua Ba-by-lôn. ⁴ Sau đó Nê-bu-cát-nết-xa, vua Ba-by-lôn kéo toàn quân đến Giê-ru-sa-lem. Chúng đóng quân và xây chiến lũy quanh thành để tấn công nó. Đó là ngày mười, tháng mười, năm thứ chín đời vua Xê-đê-kia†. ⁵ Thành bị vây hãm cho đến năm thứ mười một đời vua Xê-đê-kia‡.

⁶ Đến ngày chín tháng tư, trong thành bị nạn đói khủng khiếp; không còn thực phẩm nữa. ⁷ Rồi vách thành bị chọc thủng, toàn đạo quân Giu-đa thừa bóng đêm chạy trốn. Họ rời thành qua cổng nằm giữa hai vách gần vườn vua. Dù quân Ba-by-lôn đang vây thành, Xê-đê-kia và thuộc hạ chạy trốn về hướng thung lũng sông Giô-đanh.

* **52:1:** Giê-rê-mi Đây không phải là nhà tiên tri Giê-rê-mi mà là một người khác trùng tên. † **52:4:** tháng mười ... vua Xê-đê-kia Tức khoảng tháng giêng dương lịch năm 588 trước Công nguyên. ‡ **52:5:** năm thứ mười một đời vua Xê-đê-kia Tức năm 587 trước Công nguyên.

⁸ Nhưng đạo quân Ba-by-lôn đuổi theo vua Xê-đê-kia và bắt được ông ở đồng bằng Giê-ri-cô. Tất cả quân sĩ đều bỏ ông chạy tán loạn. ⁹ Quân Ba-by-lôn bắt Xê-đê-kia giải đến vua Ba-by-lôn ở thành Ríp-ba trong xứ Ha-mát. Rồi vua tuyên án Xê-đê-kia tại đó. ¹⁰ Tại Ríp-la, Vua Ba-by-lôn giết các con trai vua Xê-đê-kia ngay trước mắt ông. Vua cũng giết tất cả các viên chức của Giu-đa. ¹¹ Rồi vua móc mắt Xê-đê-kia, lấy xiềng sắt xích ông lại và giải qua Ba-by-lôn. Vua nhốt Xê-đê-kia trong tù cho đến ngày ông qua đời.

¹² Nê-bu-xa-ra-đan, chỉ huy toán cận vệ và là tôi tớ của vua Ba-by-lôn kéo đến Giê-ru-sa-lem vào ngày mười tháng năm. Đó là vào năm thứ mười chín đời Nê-bu-cát-nết-xa^S, vua Ba-by-lôn.

¹³ Nê-bu-xa-ra-đan phóng hỏa đền thờ CHÚA, đốt cung vua và tất cả mọi nhà cửa ở Giê-ru-sa-lem; các dinh thự quan trọng đều bị thiêu đốt.

¹⁴ Toàn đạo quân Ba-by-lôn dưới quyền chỉ huy của viên tư lệnh toán cận vệ đặc biệt của vua phá sập tất cả mọi thành lũy quanh Giê-ru-sa-lem.

¹⁵ Nê-bu-xa-ra-đan, viên tư lệnh của toán cận vệ đặc biệt của vua bắt làm tù binh một số người nghèo khổ nhất, những người còn sót lại Giê-ru-sa-lem*, những kẻ đã ra đầu hàng vua Ba-by-lôn, và các thợ khéo còn lại tại Giê-ru-sa-lem.

§ 52:12: năm thứ mười chín đời Nê-bu-cát-nết-xa Tức năm 587 trước Công nguyên. * **52:15:** một số người ... Giê-ru-sa-lem

Bản Hi-lạp chỉ ghi “những người còn ở lại Giê-ru-sa-lem.” Câu “một số người nghèo khổ nhất” trong bản tiêu chuẩn Hê-bơ-rơ hình như vô tình được chép thêm từ câu kế tiếp.

¹⁶ Nhưng ông chừa lại một số người nghèo khổ nhất trong xứ để chăm sóc vườn nho và đồng ruộng.

¹⁷ Quân Ba-by-lôn đập nát các trụ đồng, để đồng, và chậu đồng lớn còn gọi là cái Biển trong đền thờ CHÚA. Rồi họ mang các miếng đồng đó về Ba-by-lôn. ¹⁸ Họ cũng mang các nồi, xẻng xúc, đồ hớt tim đèn, chén bát, đĩa, và các vật dụng bằng đồng dùng trong đền thờ. ¹⁹ Viên tư lệnh của toán cận vệ đặc biệt của vua cũng mang đi các chén bát, chảo đựng than nóng, chậu lớn, nồi, chân đèn, chảo và các chén bát dùng trong của lễ uống. Ông cũng mang đi tất cả những gì làm bằng vàng hay bạc.

²⁰ Số lượng đồng quá nhiều đến nỗi không thể cân được: hai cây trụ, một chậu lớn bằng đồng gọi là cái Biển cùng với mười hai con bò đực đỡ bên dưới, các giá di động mà vua Sô-lô-môn đã làm cho đền thờ CHÚA.

²¹ Mỗi một cây trụ cao chín thước[†], chu vi sáu thước, bên trong rộng ruột. Bề dày của mỗi trụ khoảng bảy phân[‡]. ²² Chóp trụ của mỗi trụ cao khoảng một thước sáu. Phần này được trang trí bằng một màn lưới có các trái lựu đồng bao quanh. Trụ kia cũng có trái lựu và giống y như trụ thứ nhất. ²³ Có tất cả chín mươi sáu trái lựu bao quanh các trụ. Phía trên màn lưới có tất cả một trăm trái lựu.

[†] 52:21: chín thước Nguyên văn, “18 cu-bit” (khoảng 9,33 thước tây). [‡] 52:21: bảy phân Nguyên văn, “4 ngón tay” (khoảng 7,4 phân).

24 Viên chỉ huy của toán cận vệ đặc biệt của vua bắt Sê-rai-gia, thầy tế lễ cả, Xô-phô-ni, thầy tế lễ phụ tá và ba người giữ cửa. 25 Ông cũng bắt mang đi khỏi thành phố viên sĩ quan lo về quân sĩ, bảy viên cố vấn vua, thư ký hoàng gia lo việc tuyển binh cho quân đội, và sáu mươi người nữa thuộc Giu-đa có mặt ở đó khi thành phố thất thủ. 26 Nê-bu-xa-ra-đan, viên chỉ huy bắt họ và giải đến trước vua Ba-by-lôn ở thành Ríp-la. 27 Vua Ba-by-lôn giết họ và họ chết ở Ríp-la trong xứ Ha-mát.

Vậy dân Giu-đa bị bắt làm tù binh và đày ra khỏi xứ mình. 28 Sau đây là số tù binh Nê-bu-cát-nết-xa bắt mang đi:

trong năm thứ bảy§ 3.023 người từ xứ Giu-đa.

29 Năm thứ mười tám đời vua Nê-bu-cát-nết-xa*: 832 người từ Giê-ru-sa-lem;

30 trong năm thứ hai mươi ba đời Nê-bu-cát-nết-xa†, Nê-bu-xa-ra-đan, viên chỉ huy toán cận vệ đặc biệt của vua bắt đi 745 người Do thái làm tù binh.

Tổng cộng 4.600 người bị bắt làm tù binh.

Giê-hô-gia-kin được trả tự do

§ 52:28: năm thứ bảy Tức khoảng giữa năm 598 đến giữa năm 597 trước Công nguyên. * 52:29: Năm thứ mười tám đời vua Nê-bu-cát-nết-xa Tức khoảng giữa năm 588 đến giữa năm 587 trước Công nguyên. † 52:30: năm thứ hai mươi ba đời Nê-bu-cát-nết-xa Tức năm 561 trước Công nguyên.

³¹ Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa bị giam trong ngục ở Ba-by-lôn suốt ba mươi bảy năm. Vào năm Ê-vinh Mê-rô-đác lên ngôi vua Ba-by-lôn thì ông thả Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa ra khỏi ngục. Ông trả tự do cho Giê-hô-gia-kin vào ngày hai mươi lăm tháng mười hai. ³² Ê-vinh Mê-rô-đác lấy lời tử tế nói cùng Giê-hô-gia-kin và cho ông một chỗ danh dự cao hơn các vua khác có mặt tại đó với ông ở Ba-by-lôn. ³³ Nên Giê-hô-gia-kin cởi quần áo tù của mình ra và được ăn chung bàn vua suốt đời ông. ³⁴ Mỗi ngày vua Ba-by-lôn ban cho Giê-hô-gia-kin một phần lương thực. Giê-hô-gia-kin được hưởng trợ cấp như vậy cho đến ngày ông qua đời.

CCXX

Thánh Kinh Bản Phổ thông
Easy Reading Version of the Holy Bible in Vietnamese
Verson de lecture facile de la Sainte Bible en
vietnamien

copyright © 2002, 2011 World Bible Translation Center

Language: Việt (Vietnamese)

Translation by: World Bible Translation Center

Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 Giữ bản quyền Phép trích dùng Văn kiện mang tác quyền này có thể được trích dùng đến 1.000 câu mà không cần xin phép. Tuy nhiên phần trích không được gồm nguyên một sách hay quá 50% của phần văn kiện được trích. Khi trích dùng xin nhớ ghi câu sau đây nơi tựa hay trang dành cho tác quyền: Thánh Kinh: Bản Phổ thông™ Do Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới giữ bản quyền © 2011 sử dụng do phép của Cơ Quan nói trên. Khi trích Bản Phổ thông vào các mục đích không có tính cách thương mại như chương trình trong nhà thờ, bích chương, bản phim để chiếu lên màn ảnh hay các phương tiện tương tự thì không cần phải ghi toàn thể phần ghi chú tác quyền nhưng phải ghi chữ tắt (BPT) ở cuối mỗi câu trích. Nếu các câu trích hay các trang in lại nhiều hơn 1.000 câu hay hơn 50% của sách được trích, hoặc nếu cần xin phép khác phải liên lạc với Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới để được chấp thuận bằng văn thư chính thức của Cơ Quan. Địa chỉ Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế Giới P.O. Box 820648, Fort Worth, Texas 76182 Điện thư: bibles@wbtc.org Mạng lưới: www.wbtc.org Truy cập miễn phí Truy cập miễn phí các bản Thánh Kinh và Tân Ước của Cơ Quan Phiên Dịch Kinh Thánh Thế giới qua: www.wbtc.org

2013-10-29

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 31 Aug 2023

b183ddf1-d374-57ee-a27b-1546141bc5ab